І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 81. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го КВІТНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 30, 1957 No. 81. VOL. LXIV.

БОРОТЬБА ЗА БЮДЖЕТ МІЖ УРЯДОМ І КОНҐРЕСОМ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вашингтон. — Як повідомляють з Білого Дому, президент Айзенгавер плянує відбути в дні 8 травня ц. р. спеціяльну нараду з провідниками обидвох партій — демократичної і республіканської, щоб узгіднити з ними нові напрямні американської політики в рамцях програми закордонної допомоги. Останні три місяці першої сесії 84-го Конґресу проходили під знаком посиленого спротиву Конґресу проти запропонованого урядом бюджету на 1957 рік і немає виглядів, щоб ця опозиція закінчилася. Зокрема затурбований Президент намаганням Конґресу зредукувати бюджет державного департаменту на 47,500.000 долярів. аку редукцію вважає Айзенгавер шкідливою для З'єдинених Держав Америки і для здійснюваної урядом закордонної політики През. Айзенгавер, який перебуває ще на великодніх вакаціях в Оґесті, Джорджія, конферував у цій справі телефонічно з державним секретарем Джаном Фостером Доллесом і встановив з ним напрямні оборони бюджету державного департаменту, що їх треба буде провести в сенатській бюджетовій комісії. Найголовнішою справою в бюджеті, за яку ітиме найгостріша боротьба — це справа закордонної допомоги, не зважаючи на те, що цього року уряд обмежив свої вимоги в цій ділянці до мінімуму і крім того виступив з пляном розділення видатків, призначених на закордонну допомогу і влучення видатків на мілітарну допомогу до військового бюджету ЗДА. Після відбуття в дні 8 травня конференції Айзенгавера з провідниками обидвох партій й обговорення з ними головних проблем, зв'язаних з закордонною допомогою, президент Айзенгавер передасть Конґресові спеціяльне послання, в якому з'ясує подрібно нову програму уряду в ділянці програми взаємної безпеки. Крім того в цій же справі виступить державний секретар Доллес на відкритих переслуханнях у справах взаємної безпеки, що їх переводитиме сенатська комісія для закордонних справ, починаючи з дня 17 травня ц. р. У зв'язку з цим спеціяльна сенатська комісія для закордонної допомоги розглядатиме на протязі трьох найближчих тижнів засяг і результати американської закордонної допомоги в останніх десяти роках, починаючи від пляну Маршалла.

Айзенгавер і Ботлер про виборчу перемогу в 1958 році

Провіденс, Ровд Айленд. — Президент Айзенгавер в окремому телефонічному зверненні до делеґатів на окружну республіканську конференцію в Провіденсі, Ровд Айленд, закликає Республіканську партію до підтримки модерної програми, бо це запевнить їй перемогу в виборах 1958 р. „Наше завдання, казав Президент із Оґести, Джорджія, це те, щоб наша Республіканська партія відгукувалася на всі модерні потреби й аспірацію американського народу". Ваше завдання, казав Айзенгавер делеґатам, не повинно закінчитися на цій конференції, бо ви повинні понести нашу програму до виборчих районів, де лежить наша дійсна сила. „Коли в партії буде працювати більше громадян, то це зробить партію сильнішою, і її успіх буде запевнений". — Одночасно голова Демократичного Крайового Комітету Пол М. Ботлер повідомив, що він зорганізує окремий семичленний комітет, який має дбати про те, щоб Демократична партія при найближчих виборах в 1958 році могла здобути ті виборчі голоси, які вона втратила в великих містах в попередніх виборах. На чолі цього комітету стоятиме окремий заступник Ботлера, і до нього належатимуть ще шість районових делеґатів. На думку Ботлера демократи не виграли президентських виборів в 1952 і 1956 роках тому, що втратили голоси в великих метрополітальних центрах.

Труман закликає Захід поставити силу проти совєтської сили

Ню Йорк. — Колишній президент Геррі С. Труман надрукував статтю, в якій говорить про нову совєтську кампанію страху, при допомозі якої Совєти хочуть підкорити собі західньоевропейські держави своїй комуністичній доктрині. В цій цілі комуністичний московський уряд перевів в останніх днях кілька пробних атомових експльозій і одночасно нотами до урядів західньоевропейських держав старався їх застрашити та спонукати до того, щоб виступили з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Труман написав що з жалем дивиться на тих людей, які кричать про мир із Росією і які не можуть зрозуміти того, що з комуністами так довго не може бути миру, як довго вільний світ не зможе поставити силу проти большевицької сили. Без сили вільного світу, пише Труман, може бути з Совєтами хіба такий мир, який вони дали Мадярщині після минулорічної револьти.

В АМЕРИЦІ

● **Республіканський сенатор** Стайлес Бріджес, член Сенатської Комісії Збройних Сил заявив, що він має вірогідні відомості про те, що коло узбережжя Флориди цими днями появлялися чужі підводні човни. Сенатор Бріджес вважає, що це були совєтські підводні човни, з яких комуністи намагаються підглядати, як відбуваються випробовування американських керованих ракет.

● **Сейсмограф** Каліфорнійського Технологічного Інституту в Пасадені, Каліфорнія, занотував землетрус у віддалі 250 миль від Пасадени. Цей землетрус відчуло населення Ель Сентро та Сан Дієго в Каліфорнії і Юма в Арізоні.

● **У зоопарку** в Бронксі, Ню Йорк, королівська кобра знесла цього року рекордово велике число яєць — 56. В 1955 році вона знесла 41 яйце. Досі не вдалося виростити королівської кобри в неволі.

● **На дослідному полі** в Ню Мексіко знову „збунтувалася" керована ракета, впавши за дві милі від площі, з якої її випустили. Її експльозія не спричинила нікому шкоди, бо сталася вона в рідко заселеному районі.

● **Колишній держ. секр. Дін Ачесон** вмістив статтю у журналі „Ди Репортер", в якій критикує середньо - східню політику президента Айзенгавера, називаючи її шкідливою для американських інтересів.

● **Голова** Об'єднаних Шефів Штабу адмірал Артур В. Радфорд відлетів до Латинської Америки. Перед відлетом він сказав: „Очевидно, що я не залишав би ЗДА, якби ситуація на Середньому Сході була направду дуже загрозливою".

● **„Мейфлавер" II**, що пливе шляхом свого славного попередника з 1620 року, не має щастя: супротивні вітри примусили капітана Вільєрса змінити курс, і він уже заявив, що не зможе прибути на 23 травня до Плимуту в Мессачузетс. В урочистому привітанні цього корабля, що його збудували англійці за історичним взірцем, має взяти участь також дружина Президента, Меммі Айзенгавер.

Гомфрі має зрезиґнувати вже в травні

Вашингтон. — В політичних колах столиці знову поширилася вістка про те, що секретар скарбу Джордж М. Гомфрі має зрезиґнувати з свого становища, і то вже в травні цього року. Вже подають навіть те приватне становисе, яке має зайняти Гомфрі після резиґнації. Він мав би статив головою ради директорів в Крайовій Сталевій Корпорації в Пітсбурґу, Па., яку він помагав організувати в кінці 20-років цього віку. Він зайняв би становище 81річного Ернеста Т. Віерн, який вже зрезиґнував зі свого посту. Вже навіть називають кандатів, які мали б зайняти становище секретаря скарбу. Це мав би бути колишній заступник секретаря оборони Роберт Б. Андерсон, або колишній амбасадор до Великої Британії — Луїс В. Даґлес. Але одночасно повідомляють, що президент Айзенгавер ще не вирішив, хто мав би бути секретарем скарбу. Секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті повторив свою давнішу заяву, що йому нічого невідомо про резиґнацію Гомфрі.

Томпсон найменований на амбасадора до Москви

Оґеста, Джорджія. — Президент Айзенгавер 27-го квітня найменував на амбасадора до Москви Ллевеллина Е. Томпсона, який тепер є американським амбасадором в Австрії. Томпсон є фаховим дипломатом. Він займе в Москві становище амбасадора Чарлза Е. Болена, який є перенесений на рівнорядне становище до Манілі на Філіппінах. Одночасно президент найменував Дона С. Блісса на амбасадора до Етіопії, який займе становище по Джозефові Сімпсонові, що недавно зрезиґнував із свого становища. Дехто твердить, що Сімпсон зрезиґнував тому, що його діяльність скритикував віце-президент Ричард М. Ніксон, який недавно відвідав Етіопію (Абесінію). Новий амбасадор до Абесінії Блісс досі був інспектором в державному департаменті. На амбасадора до Бірми найменований дотеперішній директор китайського відділу в державному департаменті Волтер П. Конаґі, який займе становище Джозефа С. Сеттертвейта, який зрезиґнував. Ті всі номінації має затвердити Сенат.

Контролюватимуть лети літаків із землі

Вашингтон. — Група фахівців, яка працює з доручення Білого Дому, опрацювала плян контролі літаків із землі, і то при всякій погоді. Це буде нова радикальна зміна в контролі над летами літаків, бо досі контролювали лети літаків із землі тільки під час злої погоди. Ця контроля обов'язуватиме цивільні і військові літаки. На цю ціль треба буде видати річно по 35 до 40 мільйонів долярів, як заявляє президентів дорадник в справах летунства Едвард П. Куртіс. „Ця контроля означає, сказав Куртіс, що летун мусітиме летіти тією лінією, яку йому диктуватимуть із контрольних центрів на землі, і він мусітиме повідомляти ті центри про положення свого літака".

І третій шпигун Дж. Альбам признався до злочину

Ню Йорк. — І третій шпигун із шпигунської трійці Соблів Джекоб Альбам признався до вини перед федеральним суддею Ричардом Г. Леветом. Поліція заарештувала 25-го лютого Джека Собла і його дружину Миру за шпигунство в користь Москви. Спочатку всі троє заарештовані заявляли про свою невинність, але недавно 53-річний Собел і 52-річна його дружина Мира признались до вини в тому, що збирали скретні документи про оборону ЗДА, які мали бути передані до Москви. Тепер зробив це саме і 64-річний Джекол Альбам, щоб своїм признанням врятувати собі життя.

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ОСІБ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ПАРАДІ ЛЬОЯЛЬНОСТИ В НЮ ЙОРКУ, БРУКЛИНІ І ДЖЕРЗІ СИТІ

Ню Йорк. — Десятки тисяч осіб взяли участь в 10-ій Параді Льояльности в Ню Йорку, яка відбулася в суботу 27-го квітня під час гарної погоди. В цій Параді взяли участь окремі національні групи, міські урядовці і організації військових ветеранів, які маршували від 92-ої вулиці по П'ятій Евеню до 62-ої вулиці, дефілюючи перед степеницею при 69-ій вулиці, на якій стояли губернатор Нюйоркського стейту Аверел Гарриман, посадник Ню Йорку Роберт Вагнер. Кардинал Френсіс Спеллман, голова Шкільної Ради Чарлз Г. Сілвер та інші визначні громадяни, які теж раніше взяли участь у парадньому поході. В параді взяло участь 30 оркестр і численні прикрашені вози з символічними постатями. Цьогорічна Парада Льояльности відбувалася під знаком льояльности окремим національних груп до цієї країни, в якій вони мають повну волю розвивати й плекати свою культуру, та під знаком протесту проти комуністичного російського терору, який поневолив мільйони людей різних національностей. Українці творили одну з більших груп. З нею маршували три оркестри, її учасники несли кілька транспарентів із протикомуністичними написами. В ній маршувала група козаків, учні школи св. Юра з власною оркестрою, відділ ветеранів українських воєн, Пласт, СУМА і юній СУМА та відділи Українського Золотого Хреста та представники інших організацій. В 11 годині перед полуднем того самого дня відбулася подібна Парада Льояльности в Буклині, учасники якої маршували від Пляци Гренд Армі до Боро Голлу. Учасники дефілювали перед колишнім підсекретарем армії Трейсі С. Вурґісом і посадником Бруклинської громади Джаном Кешмором. В Бруклині всіх учасників нараховували на 65,000, а в Ню Йорку „маршали" окремих груп число учасників подавали на 125,000, але інспектор поліції Томас А. Нілсон обрахував їх тільки на 25,000.

Окрему увагу звертала на себе українська гру в параді льояльности з Джерзі Сити, що відбулась в пополудневих годинах в неділю, 28 квітня, та яка своєю чисельністю і різноманітністю могла конкурувати з парадою в Ню Йорку. Українська група, яку вів голова місцевого відділу УКК п. Антін Шаран та яка йшла в супроводі місцевої української духової оркестри СУРМА, що попереднього дня взяла участь також в параді в Ню Йорку, звертала увагу прекрасними народними костюмами дівчат та впорядкованістю молодечих організацій СУМ і ПЛАСТ-у. Великий транспарент з написом, що це українці, вияснював характер цієї групи тим, що цього могли не знати.

Прийнято до відома заяву Єгипту про Суез

Об'єднані Нації. — В минулу п'ятницю 26 квітня ц. р. Рада Безпеки Об'єднаних Націй відбула засідання, присвячене цілістю заяві Єгипту в справі Суезького каналу, проголошеної за два дні раніше, 24 квітня ц. р. Представник ЗДА амбасадор Енрі Кебот Ладж, як перший промовець, ствердив, що єгипетська заява не є цілком задовільна, бо не подає деталів, як Єгипет уявляє собі згадану в його заяві співпрацю користувачів каналу з єгипетською адміністрацією, не не уточнює справи відшкодування попередньому власникові каналу, Компанії Суезького Каналу, та не подає ґарантій на дотримання обіцяних постанов у формі міжнародного договору, тільки у постаті односторонньої заяви, хоч би навіть ця заява мала стати, за твердженням Єгипту, „інтернаціональним документом". Проте Ладж висловився за тим, щоб прийняти єгипетську заяву до відома але тільки „на пробу", щоб впродовж якогось часу випробувати добру волю Єгипту і дійсну вартість єгипетської заяви. Всі інші промовці йшли по тій самій лінії. Тільки совєтський делегат Соболев хотів використати нагоди для заатакування американської політики на Середньому Сході у зв'язку з останніми подіями в Йорданії. Коли головуючий делегат Англії звернув увагу, Соболєву щоб тримався теми нарад, Соболєв відповів, всі події на Середньому Сході стоять у тісному зв'язку з проблемою Суезького каналу. На запит Соболєва, безпосередньо звернений до Ладжа, котра арабська держава звернулась до ЗДА за допомогою, внаслідок чого Шоста фльота опинилась на арабських водах. Ладж відповів, що Шоста фльота перебуває на міжнародних водах і це її повне право.

Москва вислала ще одну пересторогу Західній Німеччині

Бонн. — Західньо-німецький уряд дістав в минулу суботу 26 ц. р. від СССР ще одну ноту з погрозами шантажевого характеру, щоб німецької армії не озброювати атомовою зброєю і щоб на терені Західньої Німеччини не приміщувати атомової зброї чи-то німецького чи чужинецького виробництва. Совєтський уряд облудно покликається на заяву східньо-німецьких комуністів (що її продиктувала була Москва) проти атомової зброї і проти дозволювання чужинецьким військам на німецькій території тримати там атомові бомби, гарматні стрільна чи далекосяжні ракети з атомовими стрільнами, при чому Москва заявляє готовість підписати з західніми державами окремий договір, яким всі договірні сторони зобов'язались би вийняти німецьку територію з-під атомового озброєння. Не можна — мовляв — говорити поважно про з'єднання німецької території, коли склади атомової зброї на цій території додадуть нового запального елементу до спорів довкола цієї проблеми. — Нова совєтська нота мала на цілі — за коментарями німецької преси — вмішатися до внутрішньо-німецьких спорів та скріпити опозицію, існуючу проти уряду канцлера Аденауера, а також, просто заокруглити число тих західніх держав, яким Москва вислала була в останніх тижнях подібні погрозливі ноти.

Гаммершилд не поїде до Мадярщини

Об'єднані Нації. — Офіційна заява Секретаріяту Об'єднаних Націй, не відкидаючи формально „запрошення", що його генеральний секретар Даґ Гаммершилд, дістав був 13 квітня ц. р. від комуно-мадярського уряду, ствердила, що Гаммершилд ‚відклав' рішення щодо свого становища до того запрошення до часу, поки не познайомиться із звідомленням спеціяльної Комісії Об'єднаних Націй, покликаної для прослідження подій на Мадярщині. Гаммершилд, мовляв, станув на становищі, що коли він хотів був їхати на Мадярщину, тоді не було ще тієї Комісії. Генеральна Асамблея ОН покликала її до життя якраз у зв'язку з відмовою комуністичної Мадярщини прийняти Гаммершилда. Тому тепер спершу він мусить вислухати тієї Комісії. Ця остання ще не вернулась з Европи, де переслухала понад 100 свідків, головно з-посеред мадярських втікачів. Тим часом Гаммершилд виїхав на яких два тижні до Західньої Европи для познайомлення себе з працею різних Аґенцій ОН, які мають свій осідок в Парижі, Женеві чи Римі. Щойно після його повороту до Ню Йорку можна сподіватись проголошення звідомлення Комісії для прослідження подій на Мадярщині.

АНТИКОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ДНІ ЛЬОЯЛЬНОСТИ

Під час паради, що відбулася в дні Льояльности в неділю 28 квітня ц. р. около 700 осіб демонструвало перед приміщенням совєтської амбасади, делеґації до ОН. У висліді демонстрації ув'язнено провідника мадярських антикомуністів д-ра Белю Фабіяна і Марту Бурай, яка намагалася вивісити мадярський національний прпор у вікні будинку.

КОРОЛЬ ЙОРДАНІЇ ВІДМОВИВСЯ ВИЗНАТИ СССР

КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПОЛЕТІВ НА НАРАДУ ДО КОРОЛЯ САВДА. — В ЙОРДАНІЇ ПЕРЕВЕДЕНО ЧИСЛЕННІ АРЕШТУВАННЯ

Амман. — Молодий король Йорданії Гуссейн відмовився визнати совєтський режим і нав'язати дипломатичні взаємини між Йорданією і СССР. Виявляється, що це була одна з головних причин димісіонування кол. про-єгипетського і про-совєтського прем'єра Сулеймана Набульсі, коли той проголосив був 12 ц. м. рішення йорданського уряду негайно нав'язати дипломатичні взаємини з Москвою. Король Гуссейн відіслав тепер виготовлені тоді за урядування Набульсі відповідні документи новому урядові не підписані. Так само він не підписав димісію кільканадцятьох державних урядовців, неприхильних лівому напрямкові політики Набульсі, що їх цей останній хотів заступити своїми людьми. В самій Йорданії панує спокій при дальшому існуванні воєнного стану в країні та поліційної години в 5-ох головних містах. В минулу неділю дозволено мешканцям тих міст вийти на вулиці тільки на п'ять годин. Король призначив генерала Сулеймана Тукана, військового міністра, військовим губернатором Йорданії з підпорядкуванням йому війська і поліції. Тукан перевів численні арештування серед крайних націоналістів і комуністів. Розв'язано всі політичні партії і опечатано партійні домівки. Хоча тон радіопередач із Каїро дещо злагіднився після того, як єгипетський уряд був заскочений вісткою, що Шоста американська фльота від'їхала на східні води Середземного моря, щоб, на випадок потреби, ділом підтримати заяву Президента про „життєве значення" для американських інтересів державної незалежности і недоторканости Йорданії, проте ворожа королеві Гуссейнові пропаґанда з єгипетської радіостанції продовжується. — Йорданська радіостація в Аммані почала приглушувати єгипетські передачі.

В минулу неділю король Гуссейн несподівано відлетів до савді-арабського короля Савда на нараду. В його товаристві знаходились шеф його кабінету Баят Тальгуні, віцепрем'єр і міністер закордонних справ Самір ель Ріфаї та савді-арабський посол в Амані. Ввесь час кризи в Йорданії король Гуссейн був підтримуваний королем Савдом, який гратулював йому його рішучости в поборюванні лівих. Під кінець минулого тижня в Каїро відбулась нарада президента Єгипту Нассера з президентом Сирії Шукрі ель Куватлі і цей останній, разом із своїм міністром закордонних справ, полетів до короля Савда, приєднавшись до делеґації від президента Нассера, очолюваної його найближчим політичним дорадником, полковником Сабрі. Сирійський міністер закордонних справ Саляг ель Бітар, вернувшись з тижневої подорожі до Єгипту і Савді Арабії, оприлюднив заяву, що в „найближчих днях" появиться спільна заява щодо подій в Йорданії. Ця остання формально є союзником Єгипту, Сирії і Савді Арабії, під натиском яких вона зірвала союз з Англією в заміну за приречення, що ті три арабські держави субвенціонуватимуть щорічно економічно несамовистачальну Йорданію. Сирійський міністер потвердив конечність збереження самостійности Йорданії, дармащо сама Сирія найбільш підважувала ту самостійність своєю політикою.

Мікоян уважає заяву Доллеса „образою" для Москви

Відень. — Перший віцепрем'єр СССР, Анастас Мікоян, заявив на пресовій конференції, яку він відбув у Відні на від'їзному в минулу суботу 27 ц. м. після кількаденної візити в Австрії, що СССР радий би відбути нову міжнародну конференцію „на вершинах", але без таких передумов, як їх назвав був на своїй минулотижневій пресовій конференції державний секретар Доллес. Заяву Доллеса Мікоян назвав „образою" для Совєтського ооюзу Доллес заявив був, що коли СССР буде готовий піти назустріч Заходові в справах роззброєння, визволення сателітних держав та об'єднання Німеччини, тоді ЗДА дуже радо візьмуть участь у новій міжнародній конференції „на вершинах". Тим часом Мікоян вважає, що Москва не ставить ніяких передумов щодо відбуття такої конференції, то й Америка не має права ставити їх Москві. „Співіснування — казав войовничо Мікоян — потрібне не тільки Совєтському Союзові". Він додав водночас власний погляд на можливість поступу в справі міжнародного роззброєння. Воно могло б — за словами Мітояна — відбутись у трьох ступнях: спершу погодитись щодо припинення ядрових експериментів і не вживання атомових бомб під час війни, далі — припинити продукцію всяких ядрових матеріялів для воєнних цілей і, в третій стадії, знищити існуючі атомові і водневі бомби. Мікоян, який закинув державному секретареві Доллесові „пропаґандивні цілі" склав свою цілком нереальну заяву з виразною пропаґандивною і ніякою іншою ціллю.

У СВІТІ

● **Східньо - берлінське комуністичне правління** відмовило просьбі західніх берлінців відвідати на Великодні свята могили рідних на кладовищі в східній частині міста. Відкинено теж пропозицію щодо поновлення телефонічні комунікації між двома частинами поділеного міста. Західньо - берлінські купці, які поїхали до східнього Берліну з відвідинами до своїх кревних і приятелів, були оскаржені комуністами в тому, що протизаконно приймають східньо - німецькі марки в своїх крамницях: комуністична поліція позабирала їм авта, і вони мусіли оплачувати великі „кари".

● **Західньо - німецьким соціялістам** несподівано прийшов з допомогою в їх виборчій кампанії проти уряду Аденауера колишній фінансовий диктатор з часів Гітлера, Гіяльмар Шахт. Він публічно і в гострій формі обвинувачував теперішнього міністра фінансів Західньої Німеччини, Фріца Шефера, у теперішній інфляції в Західній Німеччині. Мовляв, Шефер накопичив 14 більйонів нім. марок (3.325.000.000 дол.) в золоті і чужих валютах для окріплення німецької валюти. Шахт каже, що, замість тримати ці гроші під замком, треба було вжити їх для пожвавлення закордонної торгівлі, а міністрові торгівлі Ергардові закинув, що він взагалі не розуміється на торгівлі.

● **Примас Англії, д-р Джофрі Фішер,** архиєпископ з Кентерберрі, захворів поважною грипою і відкликав заповіджені відвідини до ЗДА.

● **Судовий процес проти англійського лікаря** д-ра Джана Водкіна Адамса за плянове затруєння наркотиками старенької пацієнтки, який викликав був в Англії велику сенсацію та закінчився виправданням лікаря, матиме той наслідок — заповів пресовий орган англійських лікарів — що лікарі в Англії не будуть злагіднювати болів своїх пацієнтів ліками із збільшуваним відсотком наркотиків.

● **Марокко** загрожує голод. Мароккański міністер закордонних справ звернувся до Об'єднаних Націй і до З'єдинених Держав із закликом доставити негайно 200,000 тонн муки, щоб запобігти катастрофі. Арґентина місяць тому вислала до Марокко 50,000 тонн муки, які лише тимчасово зарадять лихові.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СОВЄТСЬКИЙ ДОСВІД БОЛЕНА

У четвер дня 18 квітня ц. р. покинув Москву після чотирьох років служби на становищі амбасадора ЗДА відомий американський дипломат і політик Чарлз Е. Болен, перенесений на становище амбасадора до Манілн.

Почав свою дипломатичну кар'єру Болен ще в 1929 році, одержавши від державного департаменту доручення спеціялізуватися в російських чи точніше в совєтських справах. Разом з Джорджем Кеннаном він відбув студії російської мови в Парижі, опанувавши цю мову перфектно в письмі і в слові. Потім, після встановлення в 1933 році дипломатичних взаємин між ЗДА і Совєтським Союзом, Болен і Кеннан стали першими урядовцями американської амбасади у Москві. З того часу, навіть працюючи вже пізніше в різних відділах державного департаменту у ЗДА, Болен постійно займався совєтськими справами і його притягали майже до всіх розмов і конференцій із совєтськими дипломатами. Призначений у квітні 1953 року амбасадором до Москви, Болен заявив, що він має за собою 3.000 годин дипломатичних розмов із провідниками Совєтського Союзу. Кількість цих годин збільшилася, як кажуть, ще на тисячу годин, і тому Болена можна вважати за одного з найбільш досвідчених й ознайомлених із совєтськими справами дипломатів. Знає він Совєтський Союз також із своїх численних подорожей по різних його областях.

Покидаючи Москву і від'їжджаючи до Вашингтону, Болен відмовився від будь-яких заяв про свої успіхи чи неуспіхи на становищі американського амбасадора у Москві, не висловив також свого погляду на актуальну совєтську політику і ті чи інші совєтські політичні акції. У розмовах з журналістами Болен з'ясував тільки свої враження і висновки із спостережень совєтської дійсности. Ці враження й висновки доказують, що Болен дивився на совєтську політику тверезими очима і добре бачив та розумів її основні напрямні і цілі.

Найперше ствердження Болена — це те, що основна суть большевизму залишається незмінною, не зважаючи на всі тактичні й стратегічні зміни. Ідеологічні основи большевизму поклав Маркс, а ввели у життя Ленін і потім Сталін. Метою започаткованої кремлівським „колективним керівництвом" десталінізації було намагання скинути з теперішнього совєтського проводу відповідальність за здійснювані Сталіним злочини, але основним у цій кампанії була боротьба за узалежнення політичної поліції від партії, і зліквідування її, як незалежного чинника в совєтській державі, зокрема, як політичної зброї в руках одної людини.

У совєтській системі бачить Болен цілу низку суперечностей і труднощів. Одною з найосновніших суперечностей вважає він те, що велетенський індустріяльний поступ у Совєтському Союзі відбувається з допомогою перестарілих політичних і економічних форм, і це паралізує у великій мірі господарський розвиток. Другою основною суперечністю є яловість і заскорузлість ідеологічних гасел у системі, побудованій на ідеології, яка відіграє головну ролю в совєтському житті і яка для кожної акції вимагає теоретичного уґрунтування. З бігом часу ідеологічні гасла приймаються не тільки з усе меншим захопленням, але і з усе більшою байдужістю, а інколи й ворожістю.

Велику трудність совєтського режиму добачає Болен в існуванні багатьох національностей і меншинних груп. На підставі своїх обсервацій за чотири роки перебування в СССР, Болен стверджує, що сорок років комуністичного режиму не викорінили з совєтської дійсности національних аспірацій і не зліквідували національних проблем. Совєтським керівникам — стверджує Болен — з усе більшими труднощами доводиться вдержувати рівновагу між вимогами місцевої автономії і конечностями центральної влади та єдности.

Основні напрямні совєтської закордонної політики з часу смерти Сталіна змінилися менше, ніж напрямні внутрішньої політики. Головним завданням цієї політики є вдержати, не ризикуючи війною, в сфері совєтського впливу і під безпосередньою контролею всі ті територіяльні здобутки, що їх осягнула Москва у висліді другої світової війни. Прагнення миру в совєтських можновладців щире, бо вони розуміють і знають добре, які наслідки мала б нова війна для їхньої території і їхнього режиму. Тому вони такі затривожені і сердиті з приводу оборонних заходів вільного світу, зокрема узброювання сусідів СССР атомовою зброєю.

Наприкінці своїх міркувань Болен ствердив, що ніякого сенсу не мають переговори з Совєтами на базі слабости чи нерішучости. Єдиною успішною супроти Москви може бути — на думку Болена — політика спокійна, але рішуча і послідовна, базована на силі. З цією думкою без сумніву погоджується і офіціяльний Вашингтон і загальна американська опінія.

КАМПАНІЯ ПРОТИ АТОМА

Можливо, що деякі особи, що сьогодні в широкому світі виступають проти вживання атомової зброї і проти продовжування експериментальних вибухів ядрових матеріялів, дещо нахапались тої пропаґанди, що її роками веде совєтська дипломатія, раз-у-раз жадаючи генеральної заборони всіх родів ядрової зброї, без говорення і про систему контролю. Однак, коло тих, які тепер голосно виступають в широкому світі проти атома на службі збройної сили, вже таке широке й різнородне, що було б смішно всіх їх зараховувати до прислужників совєтської політичної пропаґанди.

Иде передусім про Японію. Це єдина покищо у світі держава, яка на 100% — від найсірішої людини до членів уряду, інтелектуальної і політичної верхівки включно з мікадо, — наставлена ворожо до атомової зброї і всіх дослідів над її поліпшенням. Це річ природна. Химерна, а для японців трагічна доля захотіла так, що якраз їхня країна перша відчула на собі страхітливу силу атомових бомб, потім, на прикладі смертельно попарених радіоактивним попелом рибалок, переконалася в небезпеці експериментальних вибухів, а тепер буває раз-у-раз алярмована у зв'язку з совєтськими експериментальними вибухами. В єдиній Японії урядові чинники закликають жінок-господинь перед уживанням змивати у гарячій воді ярину та овочі і переварювати харчі. Відомо, що японці в масі ненавидять російських большевиків, які — без жадного стрілу з японського боку загарбали у них величезну територію (Курільські острови, південний Сахалін), винищили в таборах полонених сотні тисяч японських вояків і спричинили голод десятирічним спутанням японської риболовлі. Ті самі японці тепер радо прислухаються до совєтських закликів на конференції розброєння в Лондоні, — негайно припинити всі експерименти з новою ядровою зброєю і взагалі заборонити всяку ядрову зброю, а то й понищити всі склади з накопиченими там атомовими та водневими бомбами і гарматними стрільнами. Спеціяльний висланець японського уряду лікар, учений і дипломат д-р Масатоші Матсушіта, виїздив у цій справі до Лондону, потім був прийнятий на довгій приватній авдієнції у Папи і тепер перебуває у З'єдинених Державах. Щоб заманіфестувати повагу для нього та його місії, державний секретар Доллес запросив його в неділю 21 ц. м. до себе додому на першу розмову.

Японська протиатомова акція дістала сильну піддержку від Папи, який перестеріг світ проти „перегонів до смерти", якими є безперервні досліди над атомом на службі війська. Вісімнадцять найчільніших західньо-німецьких учених фізиків, між ними 4 лавреати нагороди Нобеля, піонери атомової науки, виступили з рішучим протестом проти вивіновування нової німецької армії атомовою зброєю. Полум'яний заклик проти атомової зброї видав Альберт Швайцер, що його звуть „наймудрішою людиною сучасного світу". Всі соціялістичні партії в світі, у проводі з англійською Партією праці, виступають проти дальших експериментальних вибухів. Однак, англійське Товариство Атомових Науковців проголосило, що від атмосферичних опадів після експериментального вибуху водневої бомби тільки одна особа на 50.000 може захворіти на пістряка кости, чим потвердило звідомлення голови американської урядової Комісії Атомової Енерґії Луїса Стравса з 19 липня 1956 року про „мінімальний риск від опадів на широкому просторі" і подібне недавнє публічне твердження професора університету в Ню Гемпширі, члена Комісії Атомової Енерґії, Вільярда Ф. Либбі. Проте усі науковці і військовики погоджуються, що в атомовій війні, після вибуху в короткому часі на якомусь просторі багатьох бомб і стрілен з так званої тактичної ядрової зброї (її сильнішим типом є стратегічна зброя) — на страшну небезпеку були б наражені не тільки ворожі війська, але й цивільне населення у великому промірі, якраз від сильних опадів радіоактивного попелу та дощу. І тому поглиблюється острах в англійському та в европейсько-континентальних народах не перед совєтськими налетами, якими Москва шантажує один західній нарід за другим, але взагалі перед атомовою зброєю, навіть у своїх власних руках, призначеною для оборони проти совєтської аґресії.

Проте, як слушно заявив старий канцлер Конрад Аденауер німецьким ученим, — справа озброювання вояків є питанням не учених, а політиків і військовиків. І тут саме й виникає „заковика" з атомом на службі збройної сили. Коли 23 вересня 1949 року президент Геррі Труман проголосив, що Совєти випродукували свою першу атомову бомбу, скінчилася монополія Америки на цю зброю. Почалися перегони в її продукції і вдосконалюванні не тільки під кутом інтересів військової продукції та постачання (як це завжди бувало з кожним новим родом зброї), але спеціяльно під кутом політики і стратеґії. Бо хоч Захід утратив монополію на атомову зброю, все ж її посідання, та ще й у досконалішому вигляді і більшій кількості, надолужує нижчість Заходу щодо людської маси у військових уніформах. І тому совєтські домагання заборонити атомову зброю східні остільки, що коли б її дійсно заборонити та ще й знищити всю випродуковану вже ядрову зброю, велетенські суходільні армії СССР і комуністичного Китаю могли б просто залити всю Західню Европу і всю Азію, не зустрівши сяк-так рівновартної противаги в суходільних арміях вільних держав. Тільки острах, що все одно не вдається у першому несподіваному наскоку знищити всі дорешти американські, англійські й канадійські бази, з яких прийшов би негайний нищівний відплатний удар по території СССР, стримує Москву від наступу. Маючи це на увазі, Англія, замість ліквідувати атомову зброю, навпаки — переставляє всю свою оборону на атомові та водневі бомби і далекосяжні керовані ракети з атомовими стрільнами. І тому вона відкинула вже сім чи вісім японських нот з протестами проти запланованого на літо цього року першого англійського експериментального вибуху водневої бомби на Різдвяних островах на Тихому океані, і тому Масатоші не мав в Англії ніякого успіху. Совєти відповіли на останній протест Японії проти цілої серії недавніх експериментальних вибухів, які викликали згадану вгорі тривогу в японському народі, що, мовляв, СССР готов негайно припинити всякі експерименти, якщо те саме зроблять ЗДА і Англія. Така відповідь дуже хитра: коли ЗДА й Англія погодяться припинити всі досліди, то під знаком запиту опиняється якісна перевага Заходу в ділянці ядрової зброї. А коли вони будуть продовжувати експерименти, то можна буде скинути всю вину за атомове зброєння на Захід.

У такій ситуації Г. Стассен, представник ЗДА на Лондонській конференції розброєння, запропонував підписати зобов'язання, за яким від 1958 року не буде витворюватись нового ядрового матеріялу для цілей зброєння. Пропозиція дуже скромна, а все ж — перша конкретна пропозиція по лінії обмеження продукції атомової зброї. Але чого варті розмови з большевицькою Москвою. Адже взагалі ключ міжнародної ситуації в руках Москви. Бо коли б не загроза з її боку, то заклик Айзенгавера з 8 грудня 1953 року на Генеральній Асамблеї ОН про „атом для миру" і створена внаслідок того заклику 3 жовтня 1956 року Міжнародна Аґенція Атомової Енерґії були б нині для людства тільки джерелом радости з приводу чудесного винаходу — видобування енерґії з атома. Тим часом „атом для миру" є музикою майбутнього, а актуальний все ще є атом для війни, джерело остраху і журби.

Артеміда Мареш

ОДНАКОВА ПЛАТНЯ ЗА ОДНАКОВУ ПРАЦЮ

5-го квітня закінчились наради Комісії Прав Жінки при Об'єднаних Націях. Одинадцята сесія пройшла без великих зударів, але й без великих осягів. Ухвалено кілька резолюцій, а багато справ пересунено на дванадцяту сесію, чи передано Генеральному Секретареві на розгляд.

Шість ділянок жіночого життя торкнулись на цій сесії. Це були — політичні права жінки, доступ до освіти, економічні можливості, статус жінки у приватному праві, оподаткування заміжніх жінок і громадянство заміжніх жінок. Деяким із них не приділювано багато уваги. Політичні права жінки і громадянство заміжньої жінки вже перейшли через Генеральну Асамблею у формі окремої декларації, їх поширення треба тільки припильнувати. Але другі — як, наприклад, доступ до освіти, треба ще розглянути й опрацювати. Резолюція Комісії Прав Жінки вимагала від держав, членів ОН, щоб вони впровадили всюди обов'язкове, елементарне навчання для хлопців та дівчат і щоб подбали про відповідне число шкіл і вчителів. Далі поставила домагання до ЮНЕСКО опрацювати звіт про участь жінок в університетах та користування стипендіями й іншими допоміжними чинниками для освітньої праці.

Статус жінки у приватному праві закінчено ухвалою розглянути постанови про подружжя з точки зору добровільної згоди обох сторін та устійнення мінімального віку. Також оподаткування заміжньої жінки не осягнуло вирішення. В цій справі запрошено Генерального Секретаря, щоб він зібрав відповідні дані від держав, членів ОН і склав звіт із того на тринадцятій сесії Комісії.

Та найбільше часу й уваги приділено економічним проблемам. Тут виринуло кілька тем, що хвилюють тепер жіноцтво. Це було — професійні вигляди для жінок, південна праця жінки, затруднення старших жінок, умовини працюючої матері, пенсійний вік жінок. У дискусіях виринули певні резолюції, що знаходили розв'язку або поручали дану проблему для дальшого розгляду. Та центральною точкою тієї галузі стало гасло „однакова платня за однакову працю".

У цій ділянці Міжнародна Організація Праці (ІЛО) провела вже велику роботу. Її конвенція опрацювала програму рівности, яку досі ратифікувало 19 держав. Представниця ІЛО пані Анна Фіґероа розгорнула перед присутніми дотеперішні осяги в цій ділянці, а делеґатки стали розглядати труднощі. Виявилось, що найбільший опір проти зрівняння платень ставить промисл, тоді як урядові чинники є до нього прихильні. Тому підносились голоси, щоб у боротьбі спиратися на професійні спілки (юнії) і взагалі більше уваги присвятити опінії загалу в цій справі.

Тема „однакова платня за однакову працю" цікава також тим, що на ній поважно вдарились делеґати вільного світу з представницями совєтського бльоку. Білоруска Фаїна Новікова висунула проєкт резолюції, яким Економічна і Соціяльна Рада ОН мала б домагатись від держав, членів ОН, щоб вони ратифікували постанови Конвенції ІЛО і припоручали своїм урядам впровадити у себе засаду рівної платні. До цього висунули додатки делеґатки Бельгії й Америки, що піддавали також інші можливості застосування цієї засади, наприклад, при помочі договорів працедавців із працівниками. Всі заходи змонтувати одну спільну резолюцію не привели ні до чого. І врешті переведено голосування над кожною частиною резолюції окремо. Проти додатку голосували три делеґатки (СССР, Білорусь і Польща) а чотири стрималось, отже він перейшов більшістю 13 голосів.

Подібний зудар ставав при внеску польської делеґатки Софії Дембінської. Вона запропонувала скликати з'їзд жінок-парляментаристок для розгляду причин політичної неповноправности жінки. До цього знов зайняли становище делеґатки Бельгії й ЗДА, які запропонували скликати міжнародний семінар парляментаристок на підставі дорадчої програми ОН. Польська делеґатка не хотіла погодитись на таку зміну своєї пропозиції, і переговори тяглись доволі довго. Врешті під кінець другого тижня проголосовано резолюцію у сенсі бельгійсько-американського внеску з 15-голосовою більшістю.

З цих двох прикладів бачимо, до чого служить приявність совєтського бльоку в цій Комісії. Він розглядає кожну проблему не під кутом допомоги жіноцтву, а на те, щоб утруднити розв'язку його проблем у вільному світі, або щоб виявити свій режим із корисного боку. Ще виразніше виявилось це підчас дискусій про доступ жінок до освіти, де представниці з-поза залізної заслони вихвалялись осягами своїх країн.

І так баланс одинадцятої сесії Комісії Прав Жінки невеликий. Після перших двох договорів, що їх удалось перевести через Генеральну Асамблею (політичні права жінки і громадянство заміжньої жінки), перед Комісією стала куди трудніша проблема її економічних прав. Вже застосування засади „рівної платні за однакову працю" натрапило на труднощі, хоч ІЛО підготувало ґрунт для цього. А тепер ідуть дальші економічні проблеми, тісно зв'язані зі станом країни, родинним життям і громадським виробленням жінки.

Це все стане тепер темою нарад великих жіночих організацій. На їхніх конґресах, у семінарах, у журналах, в анкетах розглядають і розглядатимуть ці справи. При помочі гасел, акцій і внесків їх знов опрацюють так, що представниці держав, членів ОН, зможуть висунути їх на сесіях Комісії Прав Жінки.

Треба признати, що до всіх цих справ Комісія Прав Жінки приступає з усією свідомістю їх ваги. Є діловий підхід до кожної справи, що спирається на цифрах і фактах. Є серйозне намагання йти вперед, розглядаючи ґрунт і не втрачаючи цілі з очей. Це й дає запоруку поступу, хоч проблеми стають щораз трудніші, а виступи представниць совєтського бльоку не спричинюються до їх злагіднення. Як зрештою в кожній клітині Об'єднаних Націй.

НА ДОБРІЙ ДОРОЗІ

У половині минулого року почав появлятися в Питсбурґу (в англійській мові) тижневик „Візантійсько-Католицький Світ", що його видає греко-католицька Дієцезія наших закарпатських братів, єпископом-екзархом якої є Преосвящ. Николай Елко.

В кожному числі нового тижневика є дві сторінки, писані латинкою — в „руській" мові. Для об'єктивности треба ствердити, що ця „руська мова" нового церковного журналу досить чиста, майже не засмічена москалізмами (й мадяронізмами); чимало виразів і граматичних форм, а частинно й правопису, видержані в т. зв. галицькому діялекті, що є великим кроком вперед. Те саме треба сказати про пастирські листи Преосвящ. Николая Елка, які цим разом писані (або перекладані з англійського) без чужих і дивовижних домішок відомого „кацапського" жарґону його попередників, або й частини духовенства тієї ж Дієцезії, що ми мали змогу читати раніше. Це також поважний поступ у наближенні до деякої мовної одности з великим українським народом, географічною й національною частиною якого є ця вітка народу — із другого боку наших „ранених Карпат"...

В останніх двох числах, що їх ми бачили принагідно, були й замітки (та світлини) з життя їхньої братньої Церкви в Америці, филаделфійського й стемфордського екзархату, з виразним зазначенням, що це — „українські" особи або події з життя української церковної спільноти тієї ж нашої Церкви в ЗДА. Також і тут великий поступ вперед, бо, як відомо, донедавна ті люди (з цього церковного середовища) — поза „десяту межу" об'їжджали все, що стосувалось до українського церковного життя в ЗДА чи на б. терені Західньої України (навіть такий термін вжито в останньому числі цього журналу!).

Вже кілька років, як викинено з офіціяльної назви тієї Дієцезії диковинну назву „русскій", а вживається тільки слово „візантійський", також — „руський", і в англійській транскрипції — „русин", „рутенець" і т. п. В яскравому противенстві до цього є дальше вперте становище щодо цього другої церковної групи наших закарпатців, яка є в юрисдикції Царгородського Патріярха і яку очолює єпископ Орест Чорняк. Ця група й надалі залишається явно проросійської орієнтації, і в її офіційній назві стоїть баламутне й окаянне слово „русскій"... Крайня пора й цим людям стати на твердий та історичний ґрунт — національної єдности з рештою українського народу. Бо ж і сам Ол. Духнович писав свого часу, що „там, за горами — не чужі", тобто по-теперішньому — українці, а ніякі москалі. Зі Львова майже така сама відстань до Ленінграду, Тули, Омська — як і з Ужгороду, Мукачева, Хусту!

Р. К-ш

В НЕВОЛІ

Ні, це було страшніше болю,
Страшніше муки це було, —
Ти поставала надо мною,
Долоню клала на чоло.

І мовчки до зорі стояла
Ясною тінню при стіні,
Ти навіть...
навіть не питала,
Як нині мається мені.

І навіть докору не чути,
Що я в полоні, не в бою...
Мені до ранку не заснути,
Не вгамувать журбу свою.

Бо хто ж тобі поверне волю,
Від щастя принесе ключі?

Ні, це було страшніше болю,
Про тебе думати вночі.

МИКОЛА ПЕТРЕНКО

Д-р Володимир Ґалан, президент ЗУАДК

ЗУАДК В ДІЇ

Звіт з праці Злуч. Українського Американського Допомогового Комітету за час від жовтня 1955 року до кінця 1956 року, виголошений перед Зборами Дирекційної Ради ЗУАДКомітету 23 березня 1957 року у Филаделфії.

(5)

Переселення аплікантів ЮСЕП.

Про переселення аплікантів ЮСЕП заподано у першій частині звіту, де була мова про переселення в загальному. Ті апліканти, які не виїхали, зможуть ще дістати візи в рамах загального імміґраційного закону чи переїхати до інших країн. Головну увагу кластиме ЮСЕП на Канаду, куди є можливості переселення, і ЗУАДК вестиме по цій лінії акцію.

Допомога від ЮСЕП в інтеґрації.

Хоч ішла велика переселенча акція, повну увагу присвячено інтеґрації наших еміґрантів на терені Німеччини. Завданням інтеґрації було допомогти нашим людям, які були без праці чи жили у важких мешкальних умовинах, підшукати їм працю, зорганізувати їм власні варстати праці і дати відповідне мешкальне приміщення, щоб вони могли станути на власні ноги і почати самостійне життя.

Для переведення інтеґрації ЮСЕП встановив два різні пляни:

1) Льокальна інтеґрація кляси „А".
2) Льокальна інтеґрація кляси „Б".

На опрацювання пляну „А" призначається звичайно більшу суму, від 500 дол. до 5,000 дол. На плян „Б" найбільше 500 дол.

Під перший плян підпадали родини, в яких голова був працездатний і лише треба було йому підшукати працю, як теж піднайти для родини помешкання і пристаратись меблі. Помешкання в Німеччині потребує відступного до 4,000 німецьких марок. Наші апліканти користали саме з такого пляну допомоги; не було випадків, де аплікант потребував помочі для влаштування власного варстату праці. В такому випадку ЮСЕП відсилав до Банку Втікачів в Бад-Ґодесберґу для одержання позички.

Для опрацювання проєкту „А" потрібно великої підготови, бо ЮСЕП вимагав солідного обґрунтування такої допомоги. Рівночасно з підшуканням праці для апліканта треба було піднайти відповідне помешкання і зробити плян на умеблювання його. Кожний окремий випадок мусів мати затвердження із Франкфурту. Для влегшення праці в ділянці інтеґрації ЮСЕП відкрив спеціяльну станицю в Солінґені, завданням якої було підшукувати працю аплікантам у легкій металевій промисловості. Привиклі до таборової системи і залежности від дотацій Фюрзорґе, наші аплікантн не радо згоджувались переїжджати з таборів і йти на працю, щоб бути самовистачальними. Треба було спершу вложити багато праці, щоб переконати аплікантів у доцільності і користі з такого переходу.

Проєкт „Б" відносився до непрацездатних родин (вдови, самітні, старші віком), для яких не можна було прийти з допомогою для самовлаштування і залишилось дати одноразову допомогу на закуп найпотрібніших речей, щоб тим самим поліпшити умовини їхнього життя. Це були переважно апліканти, що діставали постійну поміч від німецького соціяльного забезпечення, але цієї помочі не вистачає й на харчі і тому допомога ЮСЕП дуже потрібна.

У 1956 році ЗУАДК допоміг в інтеґрації коштами ЮСЕП таким родинам:

в проєкті „А" 28 родинам (79 особам) на суму 54,310.52 н. марок,
в проєкті „Б" 99 родинам (152 особам) на суму 46,908.64 н. марок,

Разом 127 родинам (231 особі) на суму 101,219.16 н. марок

В тому часі ЗУАДК допоміг інтеґруватись в німецькій економії без грошевої допомоги ЮСЕП 28 родинам (49 особам).

Додаткова допомога ЮСЕП.

ЮСЕП постійно стверджує, що видає допомогу лише додатково (саплементарі асістенс), бо основну допомогу для втікачів, нарівні з постійними громадянами Німеччини, дає німецька адміністрація. ЮСЕП включає свою допомогу там, де запомога німецьких соціяльних ресурсів невистачальна.

Засаднича допомога ЮСЕП була така:

допомога на одежу на суму не більше як		200	нім. марок річно,
„	на домашнє устаткування	„	125 „ „ „
„	на харчі	„	325 „ „ „
„	на медичну поміч	„	125 „ „ „
„	на дрібні потреби	„	50 „ „ „
Разом не більше як		825	нім. марок річно.

Це правда теорія, бо в практиці, ще й у випадку чисельних родин, такої високої допомоги не виплачується. Не діставали допомоги особи, які мали місячно приходу 200 нім. марок, чи теж родини з двох осіб з приходом 300 нім. марок.

У звітовому часі ЗУАДК роздав від ЮСЕП допомоги в таких сумах:

на оплачення консулярних коштів	17,851.79	нім. марок,
на харчі	36,126.39	„ „
на одежу	102,061.59	„ „
на домашнє устаткування	21,960.27	„ „
на медичну допомогу	32,101.31	„ „
на дрібні потреби	12,736.05	„ „

Разом ЗУАДК видав допом. від ЮСЕП на 222,837.40 нім марок.

Перевишкіля.

ЮСЕП улаштував також перевишкільні осередки, щоб втікачі могли набути фах і легше влаштуватись на працю. Фахові школи, що вели курси від одного до двох років, були в Мюнхені й Інґольштадті. На ці курси зголошувалось наших аплікантів мало.

Затруднення:

Великий натиск був покладений на те, щоб усі працездатні особи дістали працю. На терені Баварії, де головно живуть наші еміґранти, можливості затруднення мінімальні і тому треба було перевести людей в районі Штуттґарду чи Райну, де за працю дуже легко. Саме перенесення сполучене з труднощами, але в 1956 року в той спосіб перенесено і затруднено 98 українських еміґрантів. Як виглядає справа затруднення, вказує така табеля:

На 428 родин (1,081 осіб) працездатних було:

мужчин	258,	з того працювали	189,	а не працювали	69
жінок	39,	„	16,	„	23
разом	297,	„	205,	„	92
непрацездатних	131				
	428				

В ділянці затруднення працюють ще такі організації. Міжнародний Комітет для Втікачів і Міжнародна Суспільна Служба, що мають контракти з ЮСЕП. Ці дві організації мають свої станиці у Штуттґарді, Кельні і інших місцевостях Німеччини і мають контакти з німецькими фірмами, які запотребовують робітників.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік III Квітень 1957 Ч. 4 (16)

Д. Галичин

НАЙБІЛЬШЕ ПРИЄМНА ПРАЦЯ!

Є різного роду праця, одна більше, а друга менше приємна. Звичайно так буває, що коли хтось виконує працю за своїм знанням, за своєю підготовкою, то така праця належить до приємних обов'язків. Але знову навпаки. Коли, наприклад, хтось підготовлявться бути адвокатом чи професором, або вже таки був адвокатом чи професором, а опісля він знайшовся на вигнанні, де не може дістати праці, відповідної його званню, а тому мусить виконувати будь-яку фізичну працю, щоб заробити на прожиток. Тоді очевидно не можна сказати, що того роду праця може приносити даній людині якесь вдоволення.

Коли людина невдоволена з даної праці, то на те можуть складатися різні причини. Наприклад, низька заплата за працю напевно не може причинитися до задоволення даною працею. Також праця у невідповідній галузі даного фаху стає з часом неприємною, головно, коли людина прикована ввесь час до однієї і тієї самої ділянки, та не має нагоди на будь-яку зміну чи підвищення. Бо всяке підприємство має, звичайно різного роду та різних ступенів працю, і коли хтось залишається за довго на однім і тім самім ступені праці, та не має нагоди робити поступу, тоді така людина, мимоволі, знеохочується та не виказує вдоволення, і не має приємности з даної праці.

Яку ж працю можна б уважати найбільше приємною в головній канцелярії УНСоюзу? Очевидно, тут, так само як і в інших різних підприємствах, є різного роду праця, і одна з них може бути більше, а знову інша менше приємною. Тут відограє також і ролю різне наставлення зі сторони поодиноких працівників до даної праці. Одні працівники, не зважаючи навіть на різні від'ємні сторінки праці, виконують свої обов'язки з повним вдоволенням. Вони бо мають на увазі цей факт, що УНСоюз — це не якесь чисто комерційне підприємство, але, що це одночасно національна та народна установа, яка ставить до своїх працівників певні вимоги, і яка заслуговує на те, щоб для неї посвятити бодай трохи часу та труду, не завжди дивлячись на те, яка це година, або який це день.

Все ж таки, якби не дивитись на різні ділянки праці в УНСоюзі, то і тут виконування цих ділянок праці може справляти більшу чи знову меншу приємність. І певно читач не вгадав би, яка саме праця є найбільше приємною.

Головна канцелярія дістає кожного дня велику кількість листів. Ці листи є в різних справах, громадських, а часто також і в приватних. Крім того, відділи надсилають до головної канцелярії різного роду аплікації, як наприклад: аплікації на зміну спадкоємців, на зміну прізвища, на зміну кляс і сум забезпечення, на поновне прийняття в члени, на видачу готівки, на позичку і т. п. Всі ці листи та згадані аплікації належать до того роду справ, які треба відповідно полагодити, одначе, полагодження цих справ не може викликати якогось окремого вдоволення чи невдоволення.

Та є один такий рід аплікації, яких полагоджування належить до найприємнішої праці в головній канцелярії УНСоюзу. Це — членські аплікації, аплікації про прийняття в члени нових кандидатів. І не має більшої приємности, як саме, серед цих різних згаданих тут листів та аплікацій, відкривати листи, що заповнені членськими аплікаціями. Бо згадані вище листи та різні аплікації, не приносять організації якоїсь окремої користи і їх полагодження є звичайною формальністю. Натомість, членські аплікації належать до творчих діл. Вони, або збільшують даний відділ, який прислав ці аплікації, або знову заповнюють ряди тих, що через якусь причину лишили організацію, а коли відділ збільшується, то тим самим збільшується і ціла організація. І так, наприклад, минулого місяця було чимало таких листів, яких відкривання справляло найбільшу приємність. Бо до головної канцелярії УНСоюзу прислано 454 членських аплікацій. Це, поки що, найбільша кількість аплікацій в одному місяці в теперішній передконвенційній кампанії.

Тиждень тому опроваджували ми велике та радісне свято Воскресення Христового. Звичайно, з приводу цього свята ми обдаровуємо своїх близьких писанками. А саме, УНСоюз належить до тих наших близьких. Він жеж, за час свого існування, увесь час працював для Воскресення українського народу. Тому обдаруймо і його писанкою, а цією писанкою хай буде членська аплікація від кожного поодинокого члена та члениці.

Степан Куропась

ТРЕБА ЖИВОГО КОНТАКТУ

Кампанія УНСоюзу вже надобре розгорнулася. Такі кампанії відбуваються щороку, ще не минула одна, а вже починається друга. Здавалося б, яка різниця? Чи в тому, що теперішня кампанія передконвенційна? Чи в тому, що по великих громадах влаштовують віча-лекції, на яких викладають на союзові теми, на тему, як організувати нових людей до УНСоюзу. Чи вкінці в тому, що треба УНСоюзові пригадати себе українській громаді в Америці, треба сказати, що він робить, які добрі діла вже за ним і які перед ним? Все це є важливі речі, потрібні для дальшої розбудови життя і кадрів УНСоюзу. Але — найбільша різниця теперішньої кампанії в тому, що вона є жива, що вона базує свій успіх на живому контакті з людьми. УНСоюз це велика інституція й багата не тільки в гроші і людський потенціял, але й багата на засоби, якими може поділитися з українським громадянством в Америці. Не можна завжди і всюди повторяти одно і те саме! Треба завжди йти з духом часу, модернізувати союзове життя, скликати людей, давати їм поради і радитися їх, що і як далі робити. Бо кінець-кінцем УНСоюз — це великий „бизнес", який має добрий товар, має добрі і дешеві поліси обезпечення. Але кожне підприємство, без огляду на якість своїх продуктів, мусить себе оголошувати. Воно мусить мати наладнаний добрий живий зв'язок з консументами. Оголошення помагають, але без підписання „ділу" треба живих людей, щоб пішли в народ і такий „діл" зробили. Звичайно такі люди „сейлсмени", є добрі, є й гірші, залежно від того, які і як часто дістають вони інструкції з Головної Канцелярії. Звичайно не кожний може бути відразу добрим продавцем, треба не раз довшої практики, щоб продати й заробити на життя. Тому всі великі і малі компанії, зокрема асекураційні, збирають своїх продавців щоденно вранці, одержують від них звіти і дають нові інструкції. А вже обов'язково роблять довші мітинги свого персоналу щотижня і там не тільки дають їм лекції, але й вимагають продукції, вживають до того різних випробуваних метод, що їх називають разом „пресюр".

Як виглядали б продавці без „пресюр", без зборів, без інструкцій? Кожний такий сейлсмен був би кожного дня вечером „загубленою людиною", який не тільки сам був би огірчений неуспіхами своєї праці, але працював би весь Божий день без „пейди". Він був би завжди готовий покинути свою працю. І так від фірм відходили б добрі люди, що хотіли для них працювати, але не з власної вини не змогли, бо не мали до того належної підготови, а з вини своїх працедавців. А тим часом ми бачимо, що всі великі компанії завдячують свій зріст людям на фронті, себто людям, що мають свої території і контакт з консументами. Тому на того роду компанійних мітинґах не лише президенти департаментів, але й президенти компаній починають завжди свої короткі промови словами: наша компанія — це ви. Свій успіх завдячуємо вам! Ми дістали підвишку платні завдяки вам! Ви дістали підвишку платень завдяки вам самим і т. д. І закінчують свої промови словами: але цього всього замало! Ви і ваші родини потребують більше грошей, бо все дорожіє — отже йдіть „в мирі і не согрішайте!" Знаю це з практики і по таких мітинґах людину заливає піт і завзяття до ще більшої праці для компанії і для себе. Належить це також до людської слабости радіти,

(Закінчення на сто. 4-ій)

Ярослав Падох

СОЮЗОВА КАНАДА ГОРОЮ

Товариство ім. Т. Шевченка, 432 Відділ УНСоюзу в Торонті, першуном у березневій кампанії. Секретар Відділу, п. Богдан Зорич, індивідуальним першуном. Новий успіх кампанії: 454 нові члени у березні.

Підсумовуючи успіх нашої членської кампанії у березні ц. р. правдивою радістю можемо ствердити новий цьогорічний рекорд. Число здобутих нових членів зростає з кожним місяцем у міру того, як розростається наша передконвенційна кампанія і щораз то більше відділів та щораз то більше осіб включається у нашу членську акцію. Коли в місяці січні ми здобули 329 нових членів, а в місяці лютому з приємністю стверджували прибуток членів у рівній сумі 400 осіб, то підсумувавши здобутки нашої кампанії за місяць березень, можемо ще з більшою сатисфакцією зголосити нашій союзовій громаді, що ми поступили вперед і в березні здобули новий рекорд: 454 нові члени!

Богдан Зорич, секретар Відділу ч. 432

Цікаво і приємно підмітити, що в січні першуном вийшло Товариство „Карпати" 356 Відділ УНСоюзу в Омазі, Небраска, що постав щойно в 1949р. й тим самим є типовим відділом нової нашої імігpації. Зате в лютому першенство здобули урядовці Братства св. Николая, 127 Відділ УНСоюзу в Бофало, Н. Й., пп. Ілля Була і Павло Володка, які від сорок років трудяться для УНСоюзу і всієї української громади в цім краю й тим самим є представниками найстаршої живучої верстви нашої іміграції в Америці. Їх відділ існує від далекого 1905 р. На відміну березневий першун це відділ так би мовити середньої доби, бо він виникнув напередодні останньої світової війни, а саме в липні 1939 р. В цей спосіб наші три перші місяці членської кампанії майже символічно відзначили активність трьох наверствувань нашого союзового членства й цим ще більше скріплюють наш оптимізм у живучість нашої союзової громади і української громади в Америці в загалі, й то без різниці щодо часу її прибуття сюди за море.

Микола Мота, предсідник березневого Відділу-першуна

Нашу радість з придбанням нових успіхів і нового першуна збільшує ще той важливий факт, що коли першими двома першунами були відділи і їх діячі зі ЗДА, то третім з черги першуном є відділ канадійський і його, заслужений для Союзу, секретар п. Богдан Зорич, чим знову підкреслено загальність нашої кампанії та загальність нашої активности в цій кампанії по всіх осередках УНСоюзу, широко розкинутих по стейтах і провінціях цих двох виликих американських країн.

Прикладний ріст Відділу

Розвиток 432 Відділу УНСоюзу в Торонті на довго залишиться прикладом того, що можуть доконати активні і віддані своїй інституції працівники. Підсумки членів з часу останніх чотирьох конвенцій виявляють його безнастанний ріст, який був вислідом наполегливої праці його урядовців та основників. Зокрема слід відмітити великий вклад праці в будові і розрості цього відділу його довголітного секретаря й бувшого головного контрольора та організатора УНСоюзу, п. Володимира Гірняка. В 1940

(Закінчення на стор. 4-тій)

ТВОРЧЕ ЗМАГАННЯ

У цьому числі „Трибуни УНС" друкується інформаційний матеріял уже про третього „першуна" в одному із найбільших та найбільш творчих змагань у житті нашої спільноти: в організаційній кампанії Українського Народного Союзу. Відзначається окремо і ті відділи УНС, що впродовж звітового місяця здобули найбільшу кількість нових членів, і відмічується тих осіб, які до цього найбільше причинились.

Цілком природно, що серед непоінформованих читачів могло б виникнути питання: невже зорганізування кільканадцяти нових членів до УНСоюзу це аж така велика заслуга, що її треба окремо відмічувати, та ще й фотографію додавати? Та це, як сказано, тільки непоінформовані могли б такий запит ставити. Ті бо, що знають, з одного боку, важливість і значення організаційного росту, а з другого боку ті „хожденія по мукам", що часто зв'язані з організаційною працею, погодяться з тим, що кожномісячна перемога в організаційній праці направду заслуговує на окрему увагу і окреме признання не тільки в газеті, але і з боку всієї нашої спільноти.

Організаційна праця для УНСоюзу не належить до легких, хоч і як це дивно може звучати в світлі тієї неперевершеної вартости, яку УНСоюз має для кожної одиниці і для всієї нашої спільноти. Здається, що вистачить тільки побіжно познайомитись з минулим і сучасним УНСоюзу, щоб до нього горнулись усі, щоб люди — як кажуть — стояли в черзі та просились, щоб кожного якнайшвидше прийняти до організації, яка є синонімом того, що називаємо Американською Україною. Тим часом — прислівний ведмідь не є одиноким, якого треба тягнути до меду. Подібне бо можна б сказати і про багатьох наших співгромадян, до яких треба довго находитись і багато наговоритись, заки пощастить відкрити очі на те, що повинно б для них ясніти соняшними променями як в індивідуальному, так і в національному розумінні.

Переможці в організаційній кампанії заслуговують на увагу зокрема в теперішніх обставинах, в яких, перед добробуту, щораз менше проявляється той, такий типовий для Америки і УНСоюзу в ній, піонерський дух. Коли ми вглиблюємось в піонерську історію УНСоюзу, то нас огортає тільки подив до тих піонерів і гордість за них за те, що вони потрапили викресати з себе стільки енергії, стільки творчої впертости, стільки справжньої бойовости, щоб дослівно з нічого створити таке велике щось. Український Народний Союз може бути сьогодні живим потвердженням засади, що з усякого почину можна мати лише стільки користи, скільки труду в нього вложиться. Труд, який вложено в будову і розбудову УНСоюзу, дорівнює сьогодні тим величезним успіхам і користям, які ця організація має і які вона приносить для кожного її члена та для всієї української спільноти.

Кожна черговa, отже і теперішня організаційна кампанія УНСоюзу базується на тому піонерському дусі, відсвіжує і продовжує його. Це є той „рух", що ним позначується життя, справжнє життя, насичене змаганням і творчістю. Коли б ми хотіли ближче приглянутись кожночасній організаційній кампанії УНСоюзу, кожний з нас може легко пізнати і переконатись, що вона своїм засягом та своїм значенням і вартістю далеко переходить саме тільки чисельне збільшення організаційних рядів цієї найбільшої нашої організації. Кожна така кампанія — це й є та „боротьба за душі", яка ведеться у всьому світі та яка сама є суспільним життям. Кожний бо новий член УНСоюзу, це не тільки число в книгах цієї організації, але це в першу чергу новий член нашої спільноти, нова думка, новий голос, нові руки до праці. Кожний новий член УНСоюзу — це і новий перспективний платник національного датку, новий апостол української правди та новий борець за неї. Кожна вкладка такого нового члена УНСоюзу на його власне забезпечення та забезпечення його родини на випадок — не дай Боже — якого нещастя, це рівночасно той додатковий цент, без якого немає одного доляра, і той доляр, без якого немає тисячі і та тисяча, без якої немає одного, десятого і — як тепер в УНС — двадцятого мільйона, що вже сам по собі є таким переконливим аргументом у наших спільних змаганнях.

Такі і подібні міркування можна б продовжувати в безконечність. Але вже сказане вистачає на те, щоб кожний з нас переконався, що участь в організаційній кампанії УНСоюзу це справді найбільш творче і в кожному відношенні найбільш корисне змагання. Кожному свідомому членові УНСоюзу повинно залежати на тому, щоб він був відмічений на почесному місці першуна в тому творчому змаганні.

ВІДДІЛИ — ЦЕ ЛЮДИ

Прибуток в членах за місяць березень дає наглядний доказ, що УНСоюз може зростати в членстві і розвиватись. Потрібно тільки охоти до праці над приєднуванням нових членів в тих відділах, які досі такої охоти ще не виявили, бо багато з них не причинились ні одним новим членом до успішної кампанії. Виглядає бо, що 212 відділів докладають усіх сил, щоб виконати свою квоту, а 288 відділів тільки дивляться — що то з того буде. Відрадним явищем треба уважати це, що в березні кількість активних у кампанії відділів збільшилась, у порівнянні з лютим, на 40 нових активних відділів.

Як же розуміти таку дійсність, що більше як половина усіх відділів досі не приєднали ні одного члена? Чи нема в даних місцевостях кого організувати? Такої місцевости немає. Велика маса українців і їх нащадків в Америці досі ще не включена в членство УНСоюзу, бо нема кому зацікавитись ними.

Кожний з тих відділів, які ще не приєднали ні одного члена в часі кампанії, мав колись активних членів. Хтось мусів зорганізувати ці відділи; хтось мусів працювати, щоб вдержати ці відділи. Де ж поділись працівники, завдяки яким ці відділи існують? Якщо вони самі постарілись, то повинні додати охоти до праці молодшим від себе, щоб залишити відділ живим пам'ятником їхньої праці.

Відділ УНСоюзу — це гурток членів, які взаємно себе шанують і спільно виконують громадську працю в дружніх приємних відносинах. Такий відділ не матиме труднощів в приєднуванні нових членів, бо новий член радо вітає приємне середовище. А яке середовище заіснувало в тих відділах, які в трьох місяцях не приєднали ні одного нового члена? Над таким питанням повинні застановитись управи згаданих відділів.

Час минає швидким темпом, а половина року вже за плечима. Тому не витрачаймо дорогого часу — організуймо нових членів, щоб ніхто не мав причини закинути, що ось цей відділ не приєднав ні одного нового члена, бо люди у відділі не сповняли своїх обов'язків.

Г. Герман

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(22)

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Де перебуває Ілько Родзанич, що виїхав з краю ще перед 8 роками з села Мохначки в Галичині і покинув жінку і родину та не дає про себе знати?

ДЖЕНЕВА, Н. Й. — Михайло Галайко, власник готелю і ресторану, літ 25, хоче одружитися з українською дівчиною, молодою і вродливою. Котра наша дівчина схотіла б вийти замуж, хай напише лист і пішле фотографію.

Міннеаполіс, Мінн. — „Бузько" передає з „Міннеаполіс Рікордер" з березня 1891 р. опис карного процесу проти Ванька Кораля в такім перекладі:

„Вчора відбулася карна розправа проти Ванька Кораля за полігамію. Ванько Кораль лишив свою жінку в Галичині, в Австрії, приїхав до Америки, де одружився в Джерзі Сиці, Н. Дж., другий раз, а пізніше в Тейбл Крік, Мішіґен, третій раз. Його арештовано через жінку число 2, яка випадково дізналася про нього і його жінку число 3. Ванько перед судом признався до всього і тому, як теж через довший арешт у слідстві, суд присяжних засудив його тільки на три роки тюрми."

Історія ця, зужиткована „Бузьком" пізніше в оповіданню, подає, як то по відбуттю кари Ванько вертається до своєї батьківщини і „застає свою хатину, свої поля, свої верби, свою Марину, свої діти, але на жаль, замісць двох — четверо".

ЕЛМАЙРА, Н. Й. — В Елмайра відбулися хрестини нового міста, але без віски і пива, яке дістало ім'я ‚Елмайра', Н. Й. В Елмайра є 10 фабрик і всі тепер добре роблять. Як хто може робити при полотняних фабриках, хай пише до: Мр. А. Куриля, 220 Вест 13 ст., Елмайра Гейтс, Н. Й. Там є вже церква готова, а як тільки згромадиться більше число людей, то спровадить собі священика і заведуть лад, як і по інших наших місцевостях.

МЕЙФІЛД, Па. — Робота йде дуже лихо. Роблять по три дні в тижні, по 3 кводри. Багато людей наплило з краю, але мало хто з них дістав роботу.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Де є Фецко зі Сільника (видумане ім'я), з роду чех, видає себе тепер за руского попа, а часом за єпископа. Був польським боніфратром (камфортом), звідки викинули його за пиятику. Вступив до василіян, а відти приволікся до Америки. Був якийсь час у Канаді, але з причини студени втік до Злучених Держав. Видає себе за доктора, продає всякі олії і мира, а останніми часами дописує постійно до „Американско-Русского Вестніка". Є високого росту, добре збудований, коло 37 років життя. Його легко пізнати по брудних рукавах від сорочки та по тім, що затинає деякі слова по чеськи. Любить наїстися й напитися за чужі гроші. Хто знав би такого чоловіка, хай дасть знати до редакції „Свободи."

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Дня 10 квітня б. р. Сидір Куриляк, літ 22, з села Регетова Вижнього, зістав убитий при стинанні дерев у лісі в Пасейку. Покійний мешкав у Джерзі Ситі. Вмер наш брат українець у далекій чужині, а не було при нім нікого, хто б щиро заплакав, хто занявся б його похороном, і не було тих братів-козаків, котрі, як співає пісня:

„Його труну провожали, — щиро-ревно заплакали."

Не було і тих, що пішли б до адвоката та допитались, у кого працював Покійний та чи не мусять працедавці заплатити за його похорон та дати підмогу його нещасній жінці й дітям. А Покійний був жонатий і полишив жінку та двоє дітей. Що ж мають вони тепер робити, зіставши без підмоги, не маючи навіть цента, щоб віддати Покійному останню прислугу, провести його з почестю в далеку дорогу, туди, звідки ніхто ще не вернувся. Ось так жив чоловік, працював, кохав і вмер на чужині. Поховають його чужі люди на чужій землі і буде стояти сумна могила без хреста і ніхто з братів навіть не прийде його відвідати, бо якби хто і хотів, то не знайде могили нещасного, похованого на міських мочарах. А запитаєм: Чи так мусіло бути? Чи не могло б статись інакше? І от нам здається, що коли б отсей Сидір Куриляк, що вмер такою наглою смертю, був вмер як член братства, справа була б виглядала зовсім інакше. Був би він похований своїми братчиками і його вдовою та сиротами. Вони пішли б до адвоката, розпитали б, у якій компанії він робив і чи не мусить компанія сплатити його вдові і сиротам. Потім і братство видало б від себе вдові і сиротам запомогу, а від „Союзу" дісталася б друга запомога і тоді їм не прийшлося б жебрати під вікнами шматка хліба. Маємо надію, що той живий приклад байдужности може порушить не тільки джерзісітських українців, але й українців по інших місцях і покаже їм на живі очі вартість братства й „Союзу".

ШАМОКИН, Па. — Майже всі наші старші люди є вже горожанами американськими, а останнього тижня вибрали горожанські папери понад 100 наших людей з Шамокін. Суддя Сейвидж висказався дуже похвально про українців. Казав, що таких спокійних і солідних горожан не має Америка між іншими чужинцями. Ніяких скандалів, дуже рідкі процеси, а під теперішню пору — ні одного українця в окружнім арешті. З повним признанням висказуються американці про українців, що стають чесними горожанами того вільного краю, котрий прийняв їх гостинно, а своїми законами заручив їм услку свободу слова і діла.

З ЗЕЛЕНОЇ УКРАЇНИ

Чи сподівався наш жовнір, що служив на Филипинах, що там над Тихим Океаном, недалеко від нього, теж стоять українські жовніри, що там на Сибірі є теж українські заточенці, що там є теж наші еміґранти, для яких не ставало місця навіть на найбагатшій землі в Европі — на Великій Україні?

Може тяжко було б у тих часах дістати звідти яку відомість про якесь українське життя, якби не українська пісня, — що не вмре, не загине. І ось „Свобода" з 2 січня 1895 року р. доносить про допис нашого поета Павла Граба з Сибіру про те, як йому там серед суворої та безплодної природи тужно за своєю рідньою та за Україною. З того допису довідується український іміґрант в Америці, що на Сибірі нема майже кутика, де б не можна було почути української пісні. Він розповідає, як над Каспієм в азійськім містечку Асхабаді ціла касарня співала українські пісні, та що в найкращім сибірськім місті, Іркутську, є товариство співаків, де співають самі українські пісні й де дають концерти тих пісень. Розповідає далі, що по сибірських містах їздять українські театральні трупи і всюди лунає там українське слово й українська пісня.

А ось, як доносить „Київська Старина", на Сибірі в Томську святкують українці Шевченківські роковини (1899 р.) і пишуть, що вечір випав величнo.

А з Владивостоку пишуть, що там повстало товариство з українських залізно-дорожників і виставило п'єсу „Назар Стодоля", яка дала нечуваний дохід, бо 700 долярів! Там і готують другу виставу — „Гайдамаки".

І ще пишуть, що й над Амуром багато українців. І там теж чути українське слово. Читаючи про те все, пише „Свобода", так і відчувається:

Не скує душі живої і слова живого! Воно прокидається й оживає навіть там на Сибірі й там будує гніздо дл другої: Зеленої України.

ВКЛЮЧАЙТЕСЬ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! ОРГАНІЗАЦІЄЮ НОВИХ ЧЛЕНІВ СКРІПЛЮЙТЕ ЦЮ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ! ПРИЄДНЮВАННЯМ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗОВІ ДОПОМОГТИ ВАМ, НАШІЙ СПІЛЬНОТІ ТА НАШОМУ НАРОДОВІ!

75,000 ЧЛЕНІВ — ЦІЛЬ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

СОЮЗОВА КАНАДА ГОРОЮ

(Закінчення зі ст. 3-ої).

році відділ начисляв лише 189 членів. Та впродовж нового п'ятиріччя він зріс до імпозантного числа 805 членів, який поставив його поміж перших щодо величини відділів УНСоюзу. На цім не закінчився ріст відділу. Віддана праця для Союзу і тисячі нових українських іміґрантів, які прибули до Канади, подібно, як до ЗДА, з 1948 р. починаючи, довели до такого великого успіху, в який ледви чи вірили його основники. Впродовж нових десяти років відділ майже подвоївся. З кінцем 1949 він начисляв 1325 членів, з кінцем 1953 — 1385, а минулий 1956 р. закінчив він новим рекордом: 1541 члена. В тому одному році відділ здобув „на чисто" 101 члена, що поставило його на саме чоло в нашій тодішній членській кампанії. Цим рідким успіхом навіть у такій динамічній установі, як УНСоюз, цей відділ і його кермачі ніяк не вдоволяються. Їх активність в часі цієї, недовгої ще, кампанії поставила їх відділ знову в передову лаву. Минулого місяця ми відмічували секретаря того відділу, як одного з трьох місто-першунів, а цього місяця з присмністю проголошуємо і секретаря п. Зорича і його відділ, як першунів нашої кампанії в березні 1957 р. Здобувши нових 18 членів впродовж березня місяця, без допомоги союзових організаторів, п. Зорич і його відділ знову станули на чолі нашої нової кампанії. Цей їхній успіх говорить ясно, що цей відділ не задовольняється дотеперішніми успіхами й що його теперішня чисельність не має тенденцій стабілізуватися. Він дальше вірний своїй традиції росту і мабуть не за горами той час, коли цей амбітний відділ не вдоволиться почесною назвою одного з найбільших відділів Союзу, але посягне по почесний титул першуна цілого Союзу.

Прикладний секретар Відділу

Свій почесний осяг у березневій кампанії завдячує 432-гий відділ передовсім своєму секретареві, п. Богданові Зоричеві. Його успіх у веденні цього великого відділу та в кампанії це ніякий випадок. П. Зорич має за собою довгий шлях успішної і відданої громадської праці. Він прибув до Канади з першою хвилею наших іміґрантів, у вересні 1948 р. Вже після трьох тижнів він включився у місцеву громадську роботу, ставши організатором Комітету Українців Канади, на якій роботі перебув повних три роки. У 1952 р. він перейшов на працю домініяльного організатора УНО й, об'їжджаючи майже всі осередки канадійських українців, пізнав, як мало хто, всі особливості української Канади та всі її потреби й можливості. Після двох років приватної зарібкової праці, п. Зорич включився у життя УНСоюзу, праця для якого постійно позначається питомим йому відданням та не менш питомим цьому громадському робітникові успіхом. За останні роки він сам придбав для Союзу нових 145 членів, не згадуючи про його великий труд, якого вимагає ведення громадської і обезпеченевої організації з понад півтора тисячами членів. Який це велекий труд, може зрозуміти тільки той, хто сповняв таку роботу й то в умовах нашої дійсности.

Відданість своїй громаді і наполегливість у виконуванні принятих на себе обов'язків були завжки девізою нашого першуна. Зате саме він перейшов тверду школу життя від найраніших років своєї громадської служби. Коли підписаний запитував п. Зорича про його професію, він жартом, але не без речевої підстави, відписав: в'язень. Бо й пригадаймо його кваліфікації на „професію": п'ять років важкої тюрми в Тарнові, в'язниця за Карпатську Україну, концентраційний п о л ь с ь к и й табір у Березі Картузькій, в'язниця за большевиків, жахлива в'язниця німецька на вул. Лонцького. Чи ж ця, така типова для молодого українського покоління, „едукація" успішно не конкурує з вивченим знанням п. Богдана Зорича, який після покінчення гімназії студіював державні й економічні науки?

Головна канцелярія УНС нерідко одержує листи від п. Зорича. Кожний з них, крім щоденних о р г а н і з а ц і й н и х конкретних справ, поміщає в собі загальні завваги про потреби і можливості відділів та всього УНСоюзу, кожний приносить нові суґестії, нові пляни. І кожний сповнений великим оптимізмом та гордістю на здобуті осяги. Варто прочитати, з якою зрозумілою і заслуженою гордістю пише п. Зорич про те, що його відділ замкнув минулий рік з понад півтора тисячами членів, обезпечених на суму понад один мільйон долярів! З яким вдоволенням він підкреслює, що на 1956 рік його відділ зібрав і вислав до централі рівно 55.-000 долярів вкладок.

Відмічуючи заслуги п. Зорича, не можна не віддати належного іншим урядовцям 342 Відділу, а зокрема його предсідникові п. Миколі Моті, відомому широким шарам канадійських і американських українців заслуженому громадському діячеві, зокрема з тих віддалених від нас на щастя тяжких днів, коли в нутрі тутешнього громадянства йшла завзята боротьба за своє національне визначення та чистоту своєї традиційної ідеї. Предсідник Мота відомий нам також, як успішний організатор членів УНСоюзу. Третім у цім заслуженім гурті союзовців є касієр 342 Відділу, п. Ілля Курман, з яким цей відділ також зв'язує свої надії на майбутній ріст і успіхи.

Заслужено треба відмітити також двох „місто-першунів" березневої кампанії, якими є п. С. Келлер та п. М. Семків, які придбали своїм відділам 63 і 379 по 9 членів, та пп. В. Рефта (120 Відділ), відомих першунів з лютого пп. Володку і Булу (127 Відд.) та п. А. Запаранюка (240 Відділ), які придбали в березні по 8 членів.

Приклад нашого нового першуна і других чолових осіб і відділів напевно притягнуть до нашого активного гурту, що бере участь у кампанії, всі досі неактивні або мало-активні відділи й їх діячів та заставить їх також змагатися за своє почесне місце посеред змагунів.

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Вартісні звороти на грамотах УНСоюзу починаються по двох, трьох або по чотирьох роках членства, відповідно до забезпечення і віку члена в часі прийняття. В 20-річних родах забезпечення готівкова вартість починається по двох роках членства. На дитячих грамотах в клясах „Е-20" і „Е-18" звороти починаються по одні́м році членства. Вартісні звороти є важливими для членів, які занедбали вплатити свої вкладки і були суспендовані. Суспендований член може вибрати один з наступних зворотів впродовж трьох місяців від дня, до якого його вкладки були заплачені:

1. Він може зажадати звороту готівки, яка буде йому виплачена в такій сумі, яку приписує таблиця зворотів на третій стороні грамоти.

2. Замість вибирати готівку, суспендований член може прийняти виплачене забезпечення на зменшену суму, відповідну до таблиці зворотів.

3. Якщо член не заявиться за одним або другим вище наведеним зворотом впродовж трьох місяців, він автоматично переходить на „безплатне продовження", себто на повну суму забезпечення, але на обмежений час. По скінченні цього часу кінчиться теж його забезпечення, а грамота стає безвартісною готівкою, яку член міг вибрати, коли перестав платити вкладки, оплачується його забезпечення в часі безплатного продовження. По скінченні безплатного продовження на грамоті нема ніяких зворотів. Найкраща порада суспендованим членам — сплатити залеглі вкладки і бути прийнятим наново.

Звороти готівки. Чому люди вибирають грошеві звороти за свої грамоти? Бо не доцінюють забезпечення. Між катеґоріями членів, які вибирають грошеві звороти, впадає в очі велике число молодих членів, що за них платили вкладки їхні батьки. Ці молоді люди, виховані в ощадних родинних умовинах, мусіли обійтися без задоволення своїх забаганок впродовж дитячого віку. В них не виплекано нахилу до ощадности, а навпаки, загострено жадобу витребеньків і люксусового життя. Тому й не диво, що по осягненні свого віку і контролі над грамотою, вони спішать згрошевити грамоту, яку оплачували їхні батьки.

Друга катеґорія членів, що вибирають готівку за грамоги, це люди, яким потрібно гроша. Вони не обчислили належно своїх ресурсів і застрягли в довгах. Людина може задовжитись і поступово сплачувати довги, рахуючись з кожним центом прибутку. Сплата довгів вимагає терпеливости і скромности у вимогах. Але часом людина під тягарем довгів піддається паніці і пробує різних способів до здобуття гроша, а найлегшим способом є — згрошевити грамоту. Вибираючи готівку за грамоту, член поносить подвійну втрату: 1. він тратить значну частину вплачених вкладок, 2. він тратить забезпечення.

Чи не краще було б затягнути позичку на грамоту і задержати забезпечення? Спитає хтось, яка користь з позики, коли член вже задовжився і вибирає готівку, щоб облегшити свій тягар. Користь в тому, що позику на грамоті можна сплатити по довгім реченці, і ніхто не буде натискати на сплату позики негайно. Член може сплачувати позику, коли йому вигідно. Та й відсотки не такі, як треба платити банкові від позики, бо ніякий банк не уділяє позики на 4 відсотки, але до вищих відсотків додає ще різні кошти.

Стейт Іллиной вимагає від членів молодечого департаменту, щоб вони набули права і привілеї повнолітніх членів по осягненні 16 років життя. Член набуває ці права за доплатою по 15 центів місячно на фонди по виповненні відповідної аплікації. Доплачуючи на фонди, член молодечого департаменту набуває право користати по році з допомогового фонду. Він має тоді право голосу на відділових зборах, і право бути обраним до управи відділу і делеґатом на конвенцію.

Г. Герман

Треба живого контакту

(Закінчення зі стор. 3)

коли в щомісячних компанійних бюлетенях є поміщені імена першунів, а далі внизу всіх тих, що „теж продавали".

Звичайно УНСоюз не розпоряджає продавцями типу американських компаній. Він має всього кількох добре вишколених людей „на фронті". Але зате так є в УНСоюзі з давендавна, що УНСоюз — це ми, всі його члени, що ми всі є його організаторами. Та не всі ми змісмо себе і поліси УНСоюзу продати! Не всі ми маємо контакт з людьми, не всі ми маємо цивільну відвагу заговорити до нечленів про УНСоюз і його поліси! Найбільше відважні є секретарі відділів УНСоюзу, що мають контакт з членами і сторонніми людьми. Чим більший відділ, тим більші можливості контакту з людьми, більше можливости дістати нових членів. Відділові секретарі скорше знають, в кого побільшилася родина, хто до кого приїхав, з ким одружився і т. п. І вони мають першенство до забезпечення нових людей союзовими полісами. Менший контакт з людьми мають інші відділові урядники, а ще менший інші члени. Але кожен з нас, членів УНСоюзу, має контакт з людьми. Зокрема члени, що належать до різних організацій такий контакт мають. Тому не є голословними ті оголошення наших відділових зборів на останній сторінці у „Свободі", в яких не раз говориться: Приведіть своїх знайомих, а ми впишемо їх до нашого відділу. Або кожний член має під час кампанії приєднати бодай одного члена до УНСоюзу! Якби так члени УНСоюзу застановилися над глибоким змістом таких звичайних оголошень, то кожна кампанія УНСоюзу була б перевиконана. Та, на жаль, на того роду оголошення союзове членство не звертає уваги. Не звертає уваги тому, що не вірить у свої сили, що може когось привести чи записати в члени УНСоюзу. А не вірить в свої сили тому, що ніколи не пробувало своїх сил. Не вірить в свої сили тому, бо не знає, як до тої справи взятися. Союзові щомісячні збори переходять під гаслом збирання вкладок, заплатили люди — шапку на голову та й пішли. Пішли, бо чого їм від відділових зборів сподіватися? Чого сидіти й тратити час без програми?

Тому треба нам більше живого контакту з людьми. Відділові секретарі є добрі, але вони не є всемогучі. Більший контакт з людьми можна наладнати через Окружні Комітети по великих наших громадах. Але й там треба мати програму за програмою, бо від кількох перших програм залежить успіх праці Окружного Комітету. Окружні Комітети — це ті компанійні збори, на яких мається давати інструкції тим, що їх потребують. А як люди привикнуть до ходження на такі мітинги, тоді можна собі позволити і на квоти чи на легкий американський „пресюр".

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ МЕШКАНЦІВ ЗДА ТРАТЯТЬ РІЧНО ЖИТТЯ ВНАСЛІДОК НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ. ТОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТТЯ ТУТ ТАК ПОТРІБНЕ. ВИ МОЖЕТЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ ТА ВАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ЗА ДУЖЕ НИЗЬКІ ВКЛАДКИ НА ОДНУ ІЗ 11 РОДІВ ПОЛІС НА СУМИ ДО 5,000 ДОЛЯРІВ, А ТІЛЬКИ ЗА ДЕКІЛЬКА ДОДАТКОВИХ ЦЕНТІВ МІСЯЧНО ПОДВОЇТИ СУМУ ВАШОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ВИПАДОК СМЕРТИ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ.

Ділові Збори Відд. 374 УНСоюзу

Кожна діяльність Відділу УНСоюзу, чи то товариські сходини, ювілейні святкування чи організаційні збори, — приносять користь організації, бо активізують її. Коли ж урядники не дбають про свій Відділ, то все мають якийсь викрут, потішаючи самих себе, що — мовляв — давні члени „не можуть", а нові „не хочуть". Тому й не по всіх Відділах справа стоїть так, як треба, щоб стояла. Внаслідку, багато наших батьків занедбують защеплювати своїм дітям бодай крихітку любови до своєї батьківщини, і тепер можна вже інколи зауважити таке, що не-українці цікавляться історією і мовою України, а свої цього не роблять. І тому добре було б, як би наші союзівці взяли приклад з фільмового артиста Джека Пеленса, який недавно не постидався проспівати перед мільйонами слухачів українську пісню.

Але є й активні та патріотичні Відділи, які цікавляться такими проблемами. До них належить Відділ 374 УНСоюзу в Бостоні. Ось Управа того Відділу відбула 7 квітня ц. р. в церковній залі св. Юра організаційні Збори. Після Богослужби о. Козоріс запросив усіх на церковну залю. Збори відкрив предсідник Відділу Іван Назар та в короткому слові слові пояснив ціль сходин. Отець Козоріс поблагословив їх та провів коротку молитву, привітав приявних і згадав теплим словом про Український Народний Союз. Дальше забрав слово секретар Відділу Микола Кисіль, який пояснив теперішню передконвенційну кампанію за придбання більше членів. Після нього привіт від Головної Екзекутиви УНСоюзу передав запрошений на Збори головний радний М. Давискиба. У короткій промові він з'ясував потребу кожного свідомого українця обезпечити себе і свою родину в УНСоюзі, який дає подвійну користь своїм українським членам, бо і матеріяльні користі, і моральні, як установа, яка навіяна патріотичним українським духом, веде вже 63 роки активну працю в користь української справи на американському ґрунті і жертвує поважні квоти на українські народні цілі. В УНСоюзі панує свобода слова, це сутодемократична установа і її не можна перемішувати з такими компаніями, які мають виключно лише комерційні цілі. — Після виступу М. Давискиби завелась дискусія, в якій свобідно висловлювано думки про різні актуальні болячки УНСоюзу і нашого Відділу. Між іншим, говорено про можливості лучення Відділів, про труднощі з перехідними листами ітп. На всі запити приявні діставали докладні виснення. Збори принесли ту поважну користь, що зараз же записались нові члени до УНСоюзу.

М. Давискиба,
Гол. Радний УНС.

ВИСЛІД КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНЮВАННЯ ЧЛЕНІВ за місяць БЕРЕЗЕНЬ 1957 року.

Ч. В.	Організатор	Присд. в березні	Разом	Призн. квота
5	І. Сидор	4	6	21
5	М. Барнич	1	—	—
8	В. Мандзій	5	8	21
12	М. Кузма	7	10	11
13	А. Урбан	1	4	15
14	М. Отрок	1	1	13
20	Д. Білик	1	2	16
33	С. Оріх і К. Несевіч	1	1	11
38	С. Гонза	2	3	16
39	М. Рубич	3	4	31
40	Д. Білецький	13	13	5
42	П. Головачук	1	2	16
45	І. Скочиляс	7	13	26
45	М. Сеник	1	—	—
51	І. Бобик	1	1	5
55	А. Ціздин	1	2	15
59	М. Галькевич	7	10	26
63	С. Келлар	9	18	21
70	П. Костик	1	4	8
85	О. Костюк	1	6	11
88	В. Квас	8	8	—
91	П. Кочірка	1	1	6
94	Е. Зубальський	4	8	41
94	В. Борискевич-Бойд	1	—	—
95	В. Мич	1	1	3
96	М. Драпала	1	1	21
106	Г. Дацків	1	4	26
114	М. Ткачук	19	47	31
120	В. Рефт	8	16	16
125	І. Подола	1	4	26
127	П. Володка і І. Була	8	20	36
131	В. Фединський	6	16	81
139	Д. Кошіль	1	1	3
141	Д. Білецький	20	20	4
143	А. Левонюк	1	1	4
153	І. Одежинський	12	32	26
158	А. Саноцький	1	2	11
158	Я. Падох	1	—	—
163	С. Филик	1	8	21
167	І. Кульматицький	2	3	5
171	В. Квас	2	5	11
171	С. Расн	1	—	—
175	І. Іванчук	7	10	26
177	І. Лаба	2	3	21
178	М. Беднарчик	1	2	5
180	О. Зепко	2	5	7
180	А. Купер	3	—	—
183	А. Віхонек	3	6	11
194	Я. Падох	7	18	31
204	В. Гасій	1	11	31
204	Я. Падох	1	—	—
213	А. Васараб	1	1	7
220	Г. Гарасим	4	6	21
221	Т. Шпікула	2	19	76
230	Ю. Войтович	4	14	21
230	П. Ліщак	1	—	—
233	Г. Маґер	1	5	6
234	В. Квас	5	14	31
238	І. Сслінскі	3	8	51
239	І. Скочиляс	4	9	16
240	А. Запаранюк	8	19	31
240	О. Олінкевич	2	—	—
240	А. Стецяк	1	—	—
245	И. Сабат	3	4	16
245	В. Квас	1	—	—
251	Д. Шмагала	1	5	16
253	І. Гнатів	1	1	11
254	В. Романишин	1	10	11
254	А. Устиновський	1	—	—
256	О. Недошитко	1	2	11
257	П. Сильчак	1	1	11
265	И. Коцюбка	1	1	4
266	В. Труфим	5	8	26
268	О. Барилка	2	5	11
270	М. Баран	1	2	11
271	І. Чопко	5	12	16
271	Г. Левуш	1	—	—
275	Н. Манорек	2	2	4
276	Ю. Монастирський	1	4	21
277	В. Гофткович	3	8	41
283	Г. Мільчаковський	3	5	11
289	В. Гузар	2	2	21
290	М. Барточ	1	1	9
313	А. Задворський	2	2	3
316	В. Гавриляк	6	20	31
320	І. Малко	1	2	26
321	Д. Цюк	4	6	11
321	И. Фуга	1	—	—
323	В. Феден	1	1	6
334	С. Боганек	5	6	16
336	Г. Кісіль	1	10	31
341	П. Дуда	2	6	31
341	Б. Зелений	4	—	—
343	К. Робертс	2	3	11
345	М. Дербуш	1	11	11
355	Д. Білецький	15	15	10
356	М. Депа	1	50	21
361	П. Кучма	1	20	61
361	В. Вишиваний	1	—	—
361	Я. Падох	3	—	—
362	И. Осередчук	1	1	6
367	В. Попович	2	16	21
367	П. Дзюба	1	—	—
367	К. Манківський	2	—	—
368	В. Загаєвич	1	1	6
372	П. Де Байло	1	1	9
374	М. Кісіль	6	6	11
376	В. Гвязда	2	2	4
379	М. Семків	9	17	70
386	А. Попов	4	4	11
394	М. Романик	1	2	4
394	Я. Падох	1	—	—
395	Я. Падох	1	14	5
395	П. Аркотин	1	—	—
395	І. Гундяк	1	—	—
395	А. Васараб	1	—	—
395	М. Баран	1	—	—
395	М. Понятишин	3	—	—
395	Т. Олесницький	1	—	—
399	М. Ткачук	3	5	25
399	В. Кашуба	2	—	—
423	М. Ткачук	1	16	50
423	С. Куропась	6	—	—
423	Т. Носієвич	1	—	—
427	П. Цибуляк	1	2	20
432	Б. Зорич	18	31	100
436	П. Вербовецький	1	10	11
438	С. Терлецький	1	1	9
439	К. Баюс	2	19	21
439	В. Коссар	2	—	—
441	М. Лисий	1	1	35
445	М. Коваль	1	6	21
448	І. Фалат	1	1	5
452	М. Гнатюшко	1	3	6
452	М. Білик	1	—	—
455	Я. Падох	2	2	4
456	В. Воркевіч	3	4	16
458	Ф. Стахов	1	3	6
464	Д. Недошитко	1	5	16
464	Н. Хомин	2	—	—
465	В. Коссар	3	3	6
467	М. Гладьо	1	1	4
469	К. Чорномаз	1	3	6
471	В. Цимбала	1	5	25
471	В. Коссар	3	—	—
472	Т. Ліськевич	1	2	11
473	В. Коссар	5	6	40
482	С. Сус	1	2	4
486	Я. Блищак	2	4	11
487	М. Денисюк	4	9	16
487	Д. Білецький	4	—	—
489	Я. Падох	2	3	7
489	М. Шпитко	1	—	—
493	Д. Білецький	8	9	11
494	В. Савицький	1	12	4
498	В. Коссар	1	3	16
498	И. Касюхнич	2	—	—
505	Я. Шипайло	1	2	11

ВІДДІЛИ,

що присднали найбільше членів в місяці БЕРЕЗНІ, без членів, що їх присднали постійні організатори:

Від.	Місцевість	Пр. чл.
240	Клівленд, О	11
63	Форд Ситі, Па	9
379	Шикаго, Ілл.	9
120	Аликвипа, Па.	8
127	Бофало, Н. И.	8
12	Гардфорд, Конн.	7
175	Дітройт, Міш.	7
59	Бриджпорт, Конн.	7
423	ШикаГо, Ілл.	7

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(21)

Український Народний Союз та його членство, як завжди, так і цим разом, не обмежится до самої резолюції. а нею бо пішли діла, які сьогодні, чотири роки пізніше, записані вже золотими літерами в нашій історії та у висліді яких багато тисяч тих нещасливих тоді скитальців вже стали або ще станутъ повноправними громадянами цих великих і вільних країн, З'єдинених Держав Америки і Канади. Понад 80 відсотків всіх пожертв на допомогу новій українській іміґрації в Европі та опісля на її переселення походять від УНСоюзу та його членства. Стверджуємо цей факт для історії, бо тоді, як Український Народний Союз не тільки ухвалював резолюції в обороні нової української еміґрації в Европі, але й активно здійснював їх, на цю еміґрацію, отже на Вас, накидувались громами безпідставних обвинувачень не тільки всі явні вороги українського народу і української справи, але — на жаль — теж і деякі українські організації, зведені на манівці їхніми провідниками.

Для історії і її правди XXII Конвенція УНСоюзу вважає своїм обов'язком ствердити, що загал новоприбулих українців в З'єдинених Державах Америки і в Канаді належно оцінив цю велику працю УНСоюзу для її рятунку та виправдав покладані на нього надії. Доказом цього хай послужить факт, що приблизно одна третя новоприбулих вже сьогодні в рядах УНСоюзу допомагає здійснювати його високі ідеали для добра свого народу і свого власного.

Стверджуючи ці факти та з уваги на переломову для дальшої долі світу, отже і для нашого народу, добу, в якій живемо, XXII Конвенція закликає Вас ще більше гуртуватися в рядах Українського Народного Союзу, ще більше розбудовувати та поширювати формою і поглиблювати змістом цю могутню заморську твердиню, в якій є місце для кожного українця, без огляду на його походження, на його вірування і його переконання, за виїмком комуністичних зрадників.

Вітайте між нами та спільно розбудовуймо цей великий український дорібок на вільній американській землі, яким є наш Український Народний Союз!

НА ШЛЯХУ НЕВПИННОГО РОЗВИТКУ

Завершенням цього великого періоду в розвитку і рості Українського Народного Союзу треба вважати 23-тю конвенцію, що відбулася в столичному місті Вашинґтоні в тижні від 31-го травня до 5-го червня 1954-го року. Ця конвенція була ювілейна, бо відбувалася саме в 60-ліття існування УНС, і в ній взяло участь 437 повноправних делеґатів і 19 членів Головного Уряду, що мали разом 920 голосів, репрезентуючи 70,220 членів, зорганізованих у 499 відділах у 33 стейтах ЗДА і 6 провінціях Канади. Для характеристики поширення УНС варто навести ці стейти і провінції, де він має свої відділи. ЗДА: Арізона, Каліфорнія, Колорадо, Конектикат, Делевар, Дистрикт Колумбія, Флорида, Ілинойс, Індіяна, Канзас, Мариленд, Массачусетс, Мишиґен, Міннесота, Мізурі, Монтана, Небраска, Ню Гемшир, Ню Джерзи, Ню Йорк, Норт Каролайна, Норт Дакота, Огайо, Ореґон, Пенсилвенія, Ровд Айленд, Тексас, Вермонт, Вірджінія, Вашинґтон, Вест Вірджінія, Вискансин, Вайомінґ. Провінції в Канаді: Алберта, Бритиш Коломбія, Манітоба, Онтеріо, Квібек і Саскачеван.

Майно УНСоюзу під час цієї конвенції виносило 15,406,-500.49 долярів. Від часу від попередньої конвенції в Клівленді, отже за 4 роки, УНСоюз збільшився на 14,212 членів. На ділі, в тому часі здобуто для УНС 27,257 нових членів (у тому приблизно 21,000 з-поміж новоприбулих і 6,000 переважно уже з народженої в Америці ґенерації), але треба було теж покрити втрати в померлих, виплачених чи суспендованих членах.

У тому міжконвенційному періоді введено в УНСоюзі два нові роди забезпечення, одне платне по смерти з вкладками до 65-го року життя та забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя.

Широко розгорнув УНСоюз у тому часі свою діяльність на культурному, громадському та гуманітарному полі, як і свою акцію в допомогу українським визвольним змаганням. До вісьмох англомовних книг про Україну, виданих УНСоюзом у попередньому періоді, додано ще дві нові книги: „Україна 20-го сторіччя" та „Україна під Совєтами", обидві написані проф. Кларенсом Меннінґом. В американській пресі та журналах появились сотні рецензій на ці книги, що з черги допомогло поширити правду про Україну та зактуалізувати українську проблему у тих часах, коли Америка і вільний світ відбивали комуністичну аґресію в Кореї.

З іншої діяльности УНСоюзу в тому періоді варто окремо згадати про набуття великої оселі „Союзівки" в Кетскильських горах, що поступово перетворилася в осередок відпочинкового, товариського і культурного життя української спільноти у вакаційних місяцях. На цій же Союзівці, що має десять прекрасних будинків-вілл, майже 400 акрів поверхні, купальний басейн, спортові майданчики і приміщення та всілякі інші вигоди і устаткування, тепер кожного року відбуваються українознавчі курси для народженої тут молоді, що має приготовити її до перебрання та продовжування української національної спадщини в цій країні.

Крім англомовних публікацій, УНСоюз у тому часі випустив велику книгу-роман Василя Барки „Рай", два великі альманахи: один „Свободи" із збіркою основних матеріялів про українську пресу, виданий з нагоди 60-річчя „Свободи" в 1953 році, та другий „Українці у вільному світі", виданий з нагоди 60-річчя УНС у 1954 році та з єдиною у своєму роді збіркою матеріялів про українців поза рідною Україною. Крім того, „Свобода" в тому часі започаткувала видання окремих сторінок для молоді та її організацій.

Сама ця ювілейна конвенція в столиці країни була небувалою досі маніфестацією української сили та українських досягнень у цій країні, як і їхнього впливу та значення в ній. „Свобода" з 9-го червня 1954-го року в редакційній статті п. з. „Наша твердиня" так характеризує цю конвенцію:

Конвенція Українського Народного Союзу, 23-тя з черги, що відбулася впродовж минулого тижня в столиці країни, Вашинґтоні, доказала, що горда назва „української заморської твердині", яку надав нарід Українському Народному Союзові, є зовсім виправдана. Це справді твердиня, під кожним оглядом і в кожному відношенні.

Цілу конвенцію, відповідно до її перебігу та результату, можна б поділити на три частини: організаційну, загальносуспільну і репрезентативну. Коротка характеристика цих трьох головних розділів конвенції допоможе краще збагнути й оцінити її цілість.

В організаційному відношенні конвенція розглянула, обговорила та вирішила низку організаційних, фінансових, культурних, харитативних і суспільних проблем самого Українського Народного Союзу. Справи дальшого організаційного поширення та фінансового закріплення, опісля справа вибору відповідного головного уряду були, можна б сказати, ядром конвенційних нарад. Нічого дивного, ці бо проблеми становлять головну базу для кожної іншої діяльности УНС. З перебігу нарад у цих справах та з голосів у дебатах можна було з усією певністю ствердити два головні моменти: думка про добро організації, як цілости, і репрезентація найширших кол членства. „Наш відділ бажає...", „мої виборці мені доручили..." і т. п. — це фрази, що попереджали більшість голосів поодиноких делеґатів у поодиноких справах. Говорило там майже 500 уповноважених репрезентантів понад 70-тисячної громади, найтісніше зв'язаної спільністю ідей та інтересів. Тому то кінцеві рішення могли бути тільки найбільш відповідальні. А ті рішення важливі і їх багато. Організація дальших членів з найближчою метою 75,000 і дальшою 100,000 членів, дальша розбудова фінансів та відповідна господарка ними, розбудова „Союзівки" та остаточна організація дому для старших віком членів, справа молоді, низка льокальних організаційних проблем, відповідна увага всім ділянкам організаційної праці та життя і зрештою вибір відповідного проводу — це завдання, які конвенція успішно полагодила і які цілком певно матимуть великий вплив на дальший розвиток організації.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий відділ У. Н. Союзу, означений черговим числом 88 з осідком у місцевині Кергонксон, Н. Й.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Борух Олександер, Марія; Савка Иосипина І.
В. 8. Гладчук Зиновія.
В. 12. Карашівський Іван, Куртяк Михайло, Юлія; Старанчак Юлія, Яворський Микола, Анастасія.
В. 13. Кріль Міні П.
В. 14. Канюка Євген.
В. 29. Козмовський Павло.
В. 38. Ганс Марія.
В. 39. Дуник Степан, Марія.
В. 40. Супик Олександер, Марія.
В. 42. Васильків Иосип.
В. 45. Колінко Василь Б., Оксана; Копитчак Катерина, Кучерява Марія О., Лопушинський Дмитро, Матула Осип.
В. 48. Келлі Иосип В.
В. 51. Бобик Іван.
В. 59. Комар Федір, Аліція; Малиновський Адам, Анна.
В. 63. Ясінський Степан В.
В. 88. Готліб Кая, Квас Володимир, Литвин Петро, Лицишин Юрій, Пагута Марія, Федик Богдан.
В. 90. Личко Доротея.
В. 91. Ференц Иосип.
В. 94. Кудла Дзюнь Е.
В. 106. Кекиш Мирослава.
В. 114. Ванащук Яків, Марія; Вдовиченко Олександер, Лідія; Кардашів Ілля, Левицький Михайло, Марія; Максимів Параскева, Сосновий Олекса, Ірина; Станько Петро, Клотилда.
В. 116. Глушок Мирослава.
В. 119. Варшо Степан Р.
В. 120. Варго Роберт А., Дудак Іван, Дуткович Володимир, Іванчо Степанія М., Козловський Данило, Русинко Степан.
В. 124. Драбик Каролина І.
В. 125. Матусик Стела.
В. 127. Волянський Євген, Иопик Василь.
В. 131. Лущак Мирон, Євгенія; Фіта Іван, Чабанюк Олекса, Пелагія.
В. 137. Колнос Марджорі А., Томко Доротея.
В. 141. Пасіка Михайло, Сторонський Гнат, Христина.
В. 143. Грабовський Степан.
В. 147. Фартух Марія М.
В. 153. Коломиєць Микола, Ерна; Кривуша Юрій, МекКловський Василь Е., Маргарита.
В. 158. Іванців Иосип.
В. 163. Качор Дмитро.
В. 175. Прийма Роман, Анастасія; Терлецький Ярослав, Токарська Марія, Фіцик Дмитро.
В. 180. Балко Ірина М.
В. 183. Ривак Олена А.
В. 192. Валасик Давид.
В. 194. Брила Антін, Роман, Євгенія, Софія; Вінтоняк Іван, Когутяк Марія, д-р Кушнір Юрій.
В. 204. Лисогір Микола, Ярема Петро Ю.
В. 213. Басараб Іванна.
В. 220. Савка Володимир, Зузанна.
В. 230. Семанків Григорій, Марія.
В. 233. Задорожний Григорій К., Оринчак Петро.
В. 234. Затонський Франко, Костела Иосип, Олександра; Мацик Марія.
В. 238. Гриценко Петро.
В. 239. Бойчук Анна, Семань Петро.
В. 240. Вулькот Микола, Кикіш Маріян, Любов; Нестір Наталія, Савка Осип.
В. 245. Бойцун Анастасія, Мартиненко Михайло, Ольга.
В. 248. Вилкс Іванна А.
В. 251. Головчак Иосип.
В. 254. Волинець Вінкентій, Марко Уші Г.
В. 256. Навроцька Марія.
В. 257. Новак Орест М.
В. 262. Гіро Ярослава.
В. 266. Панчишак Тетяна, Сивис Єлисавета.
В. 268. Колодій Ярослав, Марта.
В. 270. Шаран Антін.
В. 271. Гомерда Дмитро, Чурчман Ольга.
В. 275. Бутурла Анна.
В. 277. Заяць Яким, Червінський Микола.
В. 283. Саварин Мирон.
В. 289. Слупський Дмитро.
В. 306. Скаласький Степан мол.
В. 313. Бержонський Самійло, Бунґо Дмитро.
В. 316. Дей Олена, Лопатка Гнат, Франя; Миколайко, Анна, Парута Ярослава А., Прициляк Петро.
В. 321. Лебединський Нестор, Анна; Фука Петро.
В. 323. Ясен Варвара А.
В. 334 Боганик Стефанія, Варениця Марія, Галян Павло, Ельфріда М.
В. 341. Бабенко Ніна, Дуда Павло, Попель Лев.
В. 343. Андерсон Стела, Дорофея Анна.
В. 355. Генковський Михайло П., Дашко Михайло, Анна; Добош Михайло, Валентина; Якимяк Іван.
В. 361. Коваль Гавя, Петрик Богдан, Валентина; Ярош Марія.
В. 362. Лущик Марія.
В. 365. Загодник Тереса.
В. 367. Гриців Мидола, Дзюба Христина, Тихоневич Андрій.
В. 368. Чорний Ігор.
В. 372. Дибайло Катерина.
В. 374. Баран Володимир, Катерина; Ганчар Володимир.
В. 379. Венґер Михайло, Забитко Володимир, Пукало Іван, Хомченко Анна.
В. 386. Буйнак Іван, Анна; Джімро Володимир, Естела.
В. 389. Додсун Іван мол., Теслюк Ернест Р. мол.
В. 394. Закревський Володимир.
В. 395. Бедрій Євген, Висоцька Анна, Казацца Віктор В., Леськів Іван, Панько Іван, Придаткевич Анна О., Тенуїч Патриція І.
В. 397. Льос Микола.
В. 399. Грициняк Мирослав, Софія; Свачій Орися.
В. 401. МекДонел Іванна.
В. 406. Даниляк Розаанна.
В. 423. Гриняк Іван, д-р Дзюбик Роман, Кость Марія Л., Макаруха Євстахій, Різник Володимир, Ірина; Теодорович Юрій.
В. 429. Містишин Микола.
В. 432. Баран Іван, Вережанський Михайло, Гарматюк Людовика, Дмитрашко Степан, Дячук Іван, Королюк Роман, Матчук Іван, Рихлицький Павло, Ржепецький Ірина, Ройко Любов, Салючок Демид, Ситник Василь, Стасина Петро, Євгенія.
В. 439. Винницький Іван Р., Майчос Іван.
В. 441. Українець Петро.
В. 452. Гнатусько Мирослав Р.
В. 455. Кушнір Віра, Моканюк Катерина.
В. 456. Березовська Марія, Воробель Роман, Текля.
В. 458. Водниар Іван.
В. 464. Кетела Василь.
В. 465. Щикула Михайло.
В. 467. Березовська Марія К.
В. 469. Вроватий Петро.
В. 471. Віленко Яків, Івасечко Наталія, Крохмалюк Анна.
В. 472. Раковський Юрій.
В. 473. Марунчак Петро.
В. 481. Мілліко Алан И.
В. 482. Вархоляк Роман А., Кравчишин Олена А., Куземко Данило Р.
В. 486. Панасенко Володимир, Приймак Юрій.
В. 487. Гамота Юрій, Денисенко Віктор, Кубик Ігор, Січ Кетерина, Штовхан Тамара.
В. 489. Куспись Володимир, Варвара; Щербина Олег.
В. 493. Бежан Юрій, Катерина.
В. 494. Чорнобай Павло.
В. 498. Тимчишин Степан.
В. 505. Бойко Иосип.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 20 Квітковська Марія.
В. 62. Мандзюк Михайло,* Розалія.
В. 83. Токар Михайло, Теодосія.
В. 93. д-р. Слободянюк Віра.
В. 94. Вірстюк Юліян, Степанія; Гусак Микола,* Мельник Максим П., Палюх Дмитро, Марія.
В. 105. Владика Пелагія, Лям Олена А. 2, Лучишин Марія, Пелагія; Нанашко Михайло.
В. 130. Дзюма Степан*.
В. 139. Гавриш Дмитро, Анна.
В. 147. Гелетканич Василь, Ольга.
В. 158. Зозуля Василь В.*
В. 163. Кляскин Иосип*, Ловас Микола, Юлія.
В. 164. Лупашинська Катерина.
В. 166. Сфакіянокіс Федір*.
В. 175. Коссак Олександер.
В. 203. Сидір Михайло, Теодора.
В. 204. Меленевич Антін*, Анна.
В. 206. Гурбель Михайло.
В. 219. Кравець Антін*.
В. 276. Мацюрак Марія Я.
В. 293. Салій Лідія.
В. 319. Янків Євдокія.
В. 327. Островерха Олена.
В. 355. Казим Іван, Олена.
В. 361. Вербенець Оександер, Галина; Сторожинський Володимир, Євгенія.
В. 365. Бойчак Михайло*.
В. 370. Березіцький Иосип, ДеПаскал Иосип Ф.*, Липцан Атанас, Анастасія.
В. 430. Возняк Данило, Марія; Козак Петро, Анна; Маковська Вікторія, Мірчук Петро, Анісія.
В. 439. Гальчук Ольга, Червінець Іван*, Юськів Василь*, Марія, Олена.
В. 455. Будзар Ірина.
В. 465. Білоган Богдан*.
В. 471. Бонківський Роман, Бринявський Василь*, Ярослава; Дяків Михайло.
В. 479. Бесага Тиміш, Марія.
В. 496 Кострис Олександер.
В. 498. Рочняк Степан.
В. 504 Серадока Марія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Окрепкий Ралф Ю.*
В. 25. Антонович Роман, Кравців Марія Д.
В. 37. Пилат Марія.
В. 60. Лупічук Михайло, Петрина.
В. 106. Попель Лев*, Олекса*, Євгенія.
В. 114. Дзікович Леонід, Емілія.
В. 131. Фридер Іван.
В. 171. Хитрень Лілея.
В. 270. Гус Иосип.
В. 274. Присташ Юрій.
В. 287. Грицак Дарія.
В. 321. Воробець Іван*, Мартин.
В. 345. Корнієнко Анна, Стебельська Степанія.
В. 375. Каплистий Макар, Марія.
В. 423. Фірищак Осип.
В. 427. Іванець Іван*.
В. 432. Гультай Ернест В.*, Роман Р.*
В. 435 Грицак Павло В.
В. 458. Лозинський Іван*, Скрипка Роман*, Анна.
В. 483. Малик Василь*.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 50. Арон Иосипина В.
В. 277. Бойчук Степан, Гладун Осип, Заставський Іван, Єва; Пашко Іван*, Анастасія.
В. 321 Содавський Іван І.*
В. 343. Пришляк Марія.
В.356. Королько Текля.
В. 399. Свачій Михайло, Скальчук Петро.
В. 432. Глушик Юліян*.
В. 435 Грицак Павло.
В. 457. Терещенко Андрій.
В. 483. Горбовий Дмитро*.
В. 494 Волошин Григорій*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Гарматій Павло, Гнатів Микола, Жидовський Петро, Анна; Забігач Дмитро, Анна; Спас Федір, Надія; д-р. Терлецький Ярослав.
В. 27. Маслівець Світляна, Мизак Володимир, Рубель Володимира, Сорочко Ігор.
В. 40. Макаровський Андрій, Андрій мол.*.
В. 59. Сагайдак Іван.
В. 94. Бей Софія 2, Бук Володирир, Лідія; Гирич Людмила, Гортон Роман Р.*, Анна; Дідицький Роман, Ніна; Домінка Катерина, Івасюк Володимир, Марія; Кунинський Микола, Надія; Муштук Петро*, Євгенія; Слободян Дмитро*.
В. 106. Саснко Григорій, Анна; Склярів Василь, Матрона.
В. 121. Фіцик Іван* 2, Марія.
В. 130. Боюк Микола, Степанія; Сочук Ольга.
В. 131. Гнатів Петро, Настич Ніна, Швець Катерина, Шрамко Петро.
В. 153. Гаврилюк Іван, Цицилія; Одноpог Сергій, Дуня.
В. 170. Діхтяр Єлисей.
В. 171. Запорожець Ілля.
В. 172. Кіцак Дмитро.
В. 178. Настюк Степанія.
В. 194. Архипів Юліян, Баран Володимир, Анна; Бортник Михайло*, Анна; Галій Іван, Демків Іван, Жарська Дарія, Іваник Микола*, Кулинич Петро, Кульчицький Євстахій, Марія; Мельник Ірина, Пайончковська Катерина.
В. 218. Корецька Патриція А.
В. 219. Ландяк Анна, Прокопович Петро*, Марія; Рій Степанія.
В. 221. Вербицький Володимир, Євстахія, Параскева.
В. 239. Матишин Олена.
В. 271. Коновалів Софія.
В. 289. Караїм Федір.
В. 295. Оркуський Іван.
В. 331. Гантус Михайло, Несі.
В. 333. Риман Делорес І.
В. 345. Рикуха Юрій.
В. 361. Нич Петро, Ірина; Поповняк Дмитро.
В. 362. Головчак Юстина, Дзіндзюра Софія, Кравчак Омелян*, Найдан Василь, Татомир Ярослав, Любов.
В. 379. Копистинський Іван.
В. 389. Гринюк Ірина, Черненко Яким*.
В. 397. Гайдучок Богдан, Олімпія; Голуб Степан, Генгало Петро, Оксана; Гула Степан, Мединський Іван, Соловій Олесандер* 2.
В. 399. Банах Омелян, Ірина.
В. 400. Брошко Михайло мол., Меланія.
В. 412. Гуменюк Володимир.
В. 414. Шмата Іван, Галина.
В. 424. Демчук Федір, Канцір Єва.
В. 430. Пануш Клим, Фіцяк Дмитро, Анна.
В. 432. Дружик Іван*, Ілащук Олена, Фабіян Геролд, Я.*, Шварц Софія.
В. 435. Гривнер Ольга.
В. 439. Андрухів Василь, Марія; Бабій Василь*, Відочка Анна, Павлусь Володимир*, Петруха Микола*, Пусяк Роман*, Федак Петро*.
В. 457. Григорович Клавдія, Повзанюк Володимир.
В. 471. Лісовський Бенедикт, Анна.
В. 473. Денека Франко*.
В. 479. Галамай Михайло, Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Попель Лев*, Олекса*, Євгенія.
В. 46. Кушик Іван.
В. 63. о. Бек Андрій.
В. 94. Єрис Іван*, Розабела.
В. 106. Фирищак Осип.
В. 114. Малий Карло, Олена.
В. 118. Пиртко Іван, Анастасія.
В. 131. Голод Андрій Б.* Роман.
В. 233. Ліщинський Дамян.
В. 252. Дзікович Леонід, Емілія.
В. 287. Грицак Павло В.
В. 395. Антонович Роман, Кравців Марія Д., Савчак Марія, Хитрень Лілея.
В. 423. Вінич Віктор С. 3, Надія; Корнієнко Анна, Стебельська Степанія.
В. 435. Грицак Дарія.
В. 436. Лозинський Іван*.
В. 445. Гультай Ернест В.*, Роман Р.*
В. 446. Братасюк Григорій.
В. 451. Скрипка Роман, Анна.
В. 460. Дутчак Микола*.
В. 472. Скорецька Олена.
В. 473. Попадинець Дмитро.
В. 484. Малик Василь*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 20. Котик Іван.
В. 21. Вілас Іван.
В. 30. Новаковський Бернард*.
В. 63. Вуряк Андрій*.
В. 70. Чайка Іван*.
В. 75. Химко Григорій.
В. 87. Гаврон Петро*.
В. 94. Мельник Максим П.*, Смит Ярослава Р.
В. 105. Лям Олена А. 2, Лучишин Марія, Нанашко Михайло.
В. 130. Дзюма Степан*.
В. 137. Гуґель Любомир М., Катерина.
В. 142. Дидзик Григорій, Кандя Євген.
В. 147. Турко Михайло мол.*.
В. 148. Більський Ричард А. *.
В. 158. Зозуля Василь В.*.
В. 163. Кляскин Иосип*.
В. 164. Лило Микола*.
В. 178. Шиманський Петро.
В. 179. Боан Степанія.
В. 194. Вінтоняк Іван.
В. 204. Бобяк Адам*.
В. 206. Гурбель Михайло.
В. 221. Дубіль Ірина, Личик Святослав*.
В. 247. Жиглинська Катерина, Жулинський-Жиглинський Іван*, Иосип*, Франко*, Павлина.
В. 270. Парницький Роберт І.*.
В. 292. Дідик Роман, Маргарита А., Лесньовська Марія.
В. 296. Афтанас Євстахій*.
В. 326. Гнатко Данило*.
В. 329. Циган Доротея.
В. 337. Ганас Олександер А.
В. 341. Дуда Павло*.
В. 343. Залиський Доротея М.
В. 361. Левкович Микола, Павлина.
В. 369. Пукас Василь.
В. 371. Білоус Степан*.
В. 380. Кушнір Дмитро*, Прокіп*.
В. 388. Ніклаш Каролина.
В. 414. Ложницький Василь.
В. 455. Моканюк Віра, Катерина.
В. 465. Білоган Богдан*.
В. 480. Довганюк Володимир.
В. 500. Купчик Варвара.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 247. Музика Франко*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 5. Сидор Марія.
В. 171. Хитрень Лілея.
В. 182. Яськів Анна.
В. 183. Шерман Іван*.
В. 233. Енгель Леслі*, Маґер Олена, Савчин Григорій*, Іван*.
В. 270. Кот Михайло*.
В. 287. Дунда Юлія.
В. 359. Фера-Чуй Марія.
В. 477. Куликовський Володимир.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 13. Древецький Михайло *.
В. 39. Лаба Анастасія.
В. 50. Арон Иосипина В.
В. 94. Скула Степан С. *.*
В. 182. Ля Грека Розалія, Федорчак Анна.
В. 183. Гусак Михайло, Шерман Анна.
В. 219. Воробець Євстахій.
В. 338. Ярош Марія.
В. 252 Галузяк Іван*, Дякун Дмитро.
В. 254. Мельник Андрій.
В. 259. Вовчук Софія, Ертман Иосипина.
В. 287. Журавецька Емілія.
В. 291. Гбур Анна, Глович Софія.
В. 292. Дептула Олена.
В. 355. Кохарський Володимир*.
В. 336. Васюняк Іван*, Римар Микола*.
В. 481. Война Иосип.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 24. Лясльо Анна.
В. 25. Чир Антін.
В. 29. Хромчак Андрій.
В. 39. Вучай Ярослав, Микулич Іван.
В. 47. Клеман Іван.
В. 76. Лавровський Євстахій.
В. 81. Вуката Іван.
В. 87. Хорт Семен.
В. 96. Ручка Максим.
В. 98. Починок Антін.
В. 133. Панчук Михайло*.
В. 146. Поторока Семен.
В. 155. Корнят Дмитро.
В. 160. Шемберко Анастасія.
В. 161. Мазурок Анна.
В. 163. Нагірний Олекса.
В. 167. Федчук Іван.
В. 168. Березовський Микола.
В. 183. Бень Олександра.
В. 204. Кожух Іван, Мельниченко Наталія.
В. 220. Максимик Тома.
В. 267. Дідух Костянтин.
В. 269. Соколовський Степан.
В. 292. Лубинська Ірина, Михальчук Федір, Янко Олена.
В. 294. Паснак Анна.
В. 295. Різник Дмитро.
В. 329. Велей Василь.
В. 339. Жмутин Іван.
В. 345. Проскурнак Анастасія.
В. 349. Стрілець Петро.
В. 361. Солан Анна 2.
В. 367. Словіковська Юстина.
В. 377. Валигродський Яків.
В. 388. Чарторийська Ерна.
В. 414. Онет Іван Г.*
427. Коско Розалія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1957 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,397
В місяці березні 1957 р. прийнято нових	269
В місяці березні 1957 р. прийнято наново	91
В місяці березні 1957 р. прийнято з переступ. листами	31
В місяці березні 1957 р. прийнято з інших кляс забепеч.	17
В місяці березні 1957 р. прийнято зі старого роду забез.	—
Разом	49,805
В місяці березні 1957 р. суспендовано	140
В місяці березні 1957 р. відійшли з переступ. листами	41
В місяці березні 1957 р. відійшли до інших кляс забез.	17
В місяці березні 1957 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці березні 1957 р. відійшли зо зворотом у готівці	58
В місяці березні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці березні 1957 р. відійшли з виплаченим забезпеч.	12
В місяці березні 1957 р. відійшли на виплачене забезп.	23
В місяці березні 1957 померли	42
Разом	334
З кінцем місяця березня 1957 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,471

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	52
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	112
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	376
В клясі 2-1000 на $1000	250
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,649
В клясі 3-1000 на $1000	4,432
В клясі 3-1500 на $1500	62
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,243
В клясі 4-1000 на $1000	2,204
В клясі 4-1500 на $1500	48
В клясі 4-2000 на $2000	41
В клясі 4-2500 на $2500	3
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	111
В клясі 5- 500 на $ 500	2,653
В клясі 5- 750 на $ 750	376
В клясі 5-1000 на $1000	5,846
В клясі 5-1500 на $1500	142
В клясі 5-2000 на $2000	39

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,588
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,144
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	44

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,493
В клясі 21-1000 на $1000	989
В клясі 21-1500 на $1500	32
В клясі 21-2000 на $2000	24
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	12
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	2

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,972
В клясі 22-1000 на $1000	2,682
В клясі 22-1500 на $1500	49
В клясі 22-2000 на $2000	81
В клясі 22-2500 на $2500	20
В клясі 22-3000 на $3000	16
В клясі 22-3500 на $3500	9
В клясі 22-4000 на $4000	3
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	6

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	184
В клясі 23-1000 на $1000	101
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	12
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	7

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,652
В клясі 24-1000 на $1000	1,905
В клясі 24-1500 на $1500	40
В клясі 24-2000 на $2000	64
В клясі 24-2500 на $2500	13
В клясі 24-3000 на $3000	12
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	2

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	224
В клясі 25-1000 на $1000	193
В клясі 25-1500 на $1500	8
В клясі 25-2000 на $2000	18
В клясі 25-2500 на $2500	6
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	3
Разом	49,471

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Карбон Джекі С., Реджджі С.
В. 8. Гладчук Романа, Зварич Ігор М., Роман М.; Стецюк Мирослав.
В. 12. Шрайтер Олександер.
В. 20. Гіщук Лідія П.
В. 33. Зелінка Патриція І.
В. 38. Гаркінс Тома Р.
В. 39. Дуник Розалія М.
В. 40. Вовк Ірина, Марія; Гаврилів Роберт В., Супик Марія, Михайло, Флорентина; Юськевич Марія І., Марта М., Михайло І., Степан Р., Христина Ф.
В. 45. Копитчак Ґертруда, Ольга.
В. 55. Гудима Лідія М.
В. 59. Малиновський Антін, Марія; Монюк Мариянна І.
В. 63. Ваянт Данило К., Роман К., Джонсон Марія А. 2, Опалка Іванна Е. Люіза І.; Русик Ірвен И., Химка Христина А.
В. 70. Вальчук Ричард.
В. 85. Маланій Андрій.
В. 88. Ґотліб Иосип М., Федик Мирослава С.
В. 94. Ільницька Елінор Р., Емілія Н.; Ломака Андрея О., Томин Зиновій.
В. 95. Мич Моніка.
В. 96. Харитон Адріянна О.
В. 114. Ванащук Віра, Володимир; Кардашова Раїса, Левицька Ірина, Максимів Григорій, Станько Петро, Регіна.
В. 120. Іванчо Степанія, Матіяш Лідія А.
В. 127. Білоголовський Ігор І., Лариса Л. 2, Лоза Борис 2, Погаратний Надія Л. 2.
В. 131. Лущак Ярослав.
В. 139. Яцишин Михайло мол.
В. 141. Бучинська Віра М., Збитнюк Клара, Лариса, Ольга, Федір; Небесняк Валеріян, Віктор, Лілея; Пасіка Євгенія, Іван М., Ірина, Любов, Ольга, Тарас І.; Сторонський Анна М., Петро, Степан.
В. 153. Вунегин Леонід, Надія; Коломиєць Христина М., МекКловський Василь Е. мол., Діяна, Іван, Лідія.
В. 158. Сорензен Мирослав.
В. 167. Білан Ричард Р., Тома Л.
В. 171. Семеген Ярослав Б., Стегницький Марта Є., Степан П.
В. 175. Прийма Богдан М., Роксоляна М.
В. 177. Бекенбах Лідія Л., Гумляк Лора А.
В. 178. Шопяк Марта С.
В. 180 Бойко Григорій Я., Купер Єлисавета А., Марія Дз., Филіс Є.
В. 183. Ревак Марія З., Олена А.
В. 220. Савка Дарія, Стецина Марія К.
В. 221. Наливайко Софія, Позняк Мирон А.
В. 230. Войтович Ричард Т., Юдита А.; Прокопик Василь М.
В. 234. Каліцун Марія, Костела Лілея.
В. 238. Лозинська Наталія Т., Українець Степан Т.
В. 239. Бойчук Петро, Роман.
В. 240. Кикіш Єлисавета, Оксана; Крутиголова Катерина А., Лисак Ольга, Моравський Юрій, Юрків Євгенія А.
В. 245. Мартиненко Михайло мол.
В. 253. Гнатів Розалія М.
В. 265. Коцюбка Давид М.
В. 266. Бабала Богдан, Коваль Степан І., Теліга Михайло, Щирба Христина М.
В. 271. Гобчук Марія І., Микола мол., Михайло; Довжицька Марія А.
В. 275. Бридун Ненсі І.
В. 276. Манастирський Євген М.
В. 277. Винярська Уляна М.
В. 283. Курій Анастасія М., Перий Яким Л.
В. 289. Гузар Тома В.
В. 290. Дорн Филіс А.
В. 316. Іванців Цинтія М.
В. 320. МекГеррі Ричард І.
В. 321. Лебединський Богдан, Надія.
В. 334. Гарасим Данило І.
В. 336. Добромильський Микола М.
В. 341. Боднарчук Олена Г., Попель Ростислав, Федір.
В. 345. Кендрик Іванна М.
В. 355. Генковський Віктор А., Дулькан Денис П., Кібзей Григорій, Олена; Мальгівський Василь М., Микола І.; Свястун Михайло Г. Цуциловський Михайло І., Штогрин Роман В.
В. 356. Назарук Софія Г.
В. 361. Петрик Лев.
В. 367. Де Енджеліс Яким П., Патрій Єва М.
В. 374. Баран Лев, Микола; Ганчар Орест.
В. 376. Гвязда Григорій Є., Мороз Ширлей А.
В. 379. Вахула Василь І., Роман; Вруський Петро, Куриляк Іван, Павло; Лугова Ірина І.
В. 394. Ковадла Роберт В.
В. 395. Вітів Ірина, Олександра, Понятишин Богданна О.
В. 399. Мандибур Олександра М., Свачій Оксана.
В. 423. Федорів Діяна Н.
В. 427. Цибуляк Терентій М.
В. 432. Бережанський Мирослав, Дячук Роман, І., Королюк Орест І., Оріхівська Софія.
В. 436. Руссо Самійло А. мол.
В. 438. Савчук Єлисавета І.
В. 439. Баюс Дарія, Ольга.
В. 445. Врощнак Ірина А.
В. 448. Мазуркевич Давид.
В. 452. Мальованець Михайло.
В. 464. Башуцький Михайло П., Лавринюк Иосип А.
В. 465. Черешневський Степан, Христина.
В. 471. Шкляр Олег Є.
В. 472. Голойда Петро В.
В. 473. Сторожук Олена, Тарас; Харук Ольга, Шевчук Орися.
В. 486. Цмайло-Кульчицький Богдан, Зоріяна.
В. 487. Вовк Анна М., Віктор А., Єлисавета, Тетяна Л.; Романенко Анна, Богдан.
В. 493. Бежан Анна М., Віктор, Давид І., Данило, Юрій мол.; Боруцький Василь.
В. 497. Дипчій Патриція Д. О., Роман Є. З.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Мацьків Богдан.
В. 20. Ляш Галина Д., Марія І, Ольга К.
В. 25. Несторук Оксана І.
В. 62. Барровс Иосип Е.
В. 94. Вірстюк Ірина, Юрій; Гусак Микола, Палюх Дарія, Іван В. Б., Христина О.; Ротко Іван А., Склепович Фридрих Ю.
В. 105. Нанашко Володимир.
В. 139. Гавриш Антін, Марія.
В. 147. Гелетканич Богдан, Марія, Ярина.
В. 163. Ловас Іван, Іванна, Михайло.
В. 203. Сидор Ігор І.
В. 204. Меленевич Патриція А.
В. 324. Бурштинський Іван мол.
В. 355. Бройкман Іван І., Розамарія.
В. 361. Пацура Степан, Сторожинська Ірина Ст.
В. 365. Флиста Дмитро.
В. 370. Де Паскал Петро І. 2, Роберт 2.
В. 432. Кон Павло.
В. 439. Гаврищишин Ірина, Зима Петро И., Когут Василь, Надія; Лейбич Іван Я., Сопінка Орися М.
В. 445. Кушнір Богдан.
В. 457. Пизюр Максим А., Шлапак Марія, Мирон, Ольга.
В. 471. Гуцал Лідія Хр., Роман С., Юрій Р.
В. 473. Генгало Едвард В.
В. 479. Весага Андрій.
В. 483. Сливар Доротея.
В. 498. Рочняк Ірина Є.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 97. Мочуля Борис.
В. 106. Попель Тома Л.
В. 209. Шевчик Мирослава К.
В. 251. Головчак Иосип.
В. 395. Панько Іван.
В. 471. Ладочка, Ярослав.
В. 483. Малик Ричард.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 176. Шманчик Лідія.
В. 371. Загайкевич Ігор, Олег.
В. 423. Федорів Богдан Гр. 2.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Панько Михайло мол.
В. 14. Забігач Роман, Спас Анна, Любомира.
В. 16. Гаврилюк Юрій Ст.
В. 39. Вендерський Едвард, Возьчак Ольга, Кудлик Єлисавета А., Масляк Михайло В., Троч Марія.
В. 59. Сагайдак Василь.
В. 78. Лятик Варвара.
В. 94. Вук Асколд В., Гнітюк Роман Ю., Заяць Маделина, Муштук Роксоляна.
В. 106. Саснко Федір, Юрій; Склярів Максим, Марія.
В. 121. Фіцик Іван О. мол. 2, Христина 2.
В. 123. Коханська Константина, Флегертий Варвара, Іван.
В. 130. Боюк Марта.
В. 131. Швець Людмила.
В. 147. Турко Степан М.
В. 153. Гаврилюк Богдан, Мирон.
В. 171. Куцмида Ілля.
В. 184. Стоколоса Марія В.
В. 194. Баран Оксана, Вірлий Андрій, Ганкевич Марія Т., Марта Я., Христина У. О.; Грицковян Степанія, Христина М.
В. 219. Ландяк Доротея З., Єлисавета, Марія А., Юрій.
В. 254. Ремез Василь.
В. 268. Михалюк Олена Д.
В. 271. Коновалів Роберт.
В. 306. Захондяк Ричард І.
В. 320. Гринчишин Лідія.
В. 361. Каратницький Адріян В.
В. 362. Віллісмс Вейне А., Тома І. 3-ій; Ільченко Леонард М., Татомир Марта.
В. 371. Таланчук Володимир.
В. 380. Бабяк Михайло.
В. 397. Галас Богдан І., Ольга; Ряопка Франко В.
В. 430. Сас Юрій, Фіцяк Богдан, Марія, Мирон, Орися.
В. 455. Витвицький Андрій.
В. 461. Сало Богдан.
В. 463. Шольгамер Джойс М., Іванна М., Кенней М., Тереса Л., Ширлей А.
В. 471. Лісовський Лідія, Роман.
В. 473 Глібчук Зенон М., Марія І Денека Є.
В. 485. Дзундза Юрій Е.
В. 489. Балабан Зиновій, Олександер.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Мойсей Михайло.
В. 22. Попель Тома Л.
В. 70. Панько Іван.
В. 114. Малий Ірина, Олег.
В. 234. Мочуля Борис.
В. 358. Головчак Иосип.
В. 473. Ладочка Ярослав, Попадинець Ігор В. Орест Ю., Христина М.
В. 474. Гук Олександер Є.
В. 484. Малик Ричард.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 29. Козмовський Павло.
В. 48. Келлі Иосип.
В. 90. Личко Доротея.
В. 116. Глушок Мирослава.
В. 119. Варшо Степан Р.
В. 124. Драбик Каролина І.
В. 127. Волянський Євген.
В. 137. Калнас Марджорі А., Томко Доротея.
В. 147. Фартух Марія.
В. 192 Валасик-Вольчак Давид.
В. 233. Задорожний Григорій В.
В. 234. Мацик Марія.
В. 248. Вилкс Іванна А.
В. 251. Головчак Иосип.
В. 262. Гіро Ярослава.
В. 306. Скальський Степан мол.
В. 316. Парута Ярослава А.
В. 365. Загодник Тереса.
В. 379. Забитко Володимир О.
В. 389. Дачишин Іван мол., Теслюк Мирослав мол.
В. 395. Панько Іван.
В. 397. Льос Микола.
В. 401. МекДонел Іванна М.
В. 406. Даниляк Розаанна.
В. 429. Містишин Микола.
В. 472. Раковський Юрій.
В. 481. Мілліко Алан И.
В. 482. Кравчишин Олена А., Куземко Данило Р.
В. 486. Панасенко Володимир, Приймак Юрій.
В. 487. Гамота Юрій, Денисенко Віктор, Штовхан Тамара.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 8. Мандзій Тетяна А.
В. 105. Нанашко Володимир.
В. 147. Турко Варвара.
В. 170. Коблан Михайло А.
В. 177. Бекенбах Лідія Л.
В. 185. Дзвончик Іванна.
В. 204. Воник Діяна.
В. 219. Бойко Богдан.
В. 221. Лис Доротея.
В. 248. Коваль Павло.
В. 268. Андревс- Андріїв Анна.
В. 270. Парницький Джойс А., Ричард М.
В. 318. Дробот Катерина.
В. 324. Бурштинський Іван мол.
В. 380. Павлишин Данило Е.
В. 414. Ложницька Ольга.
В. 423. Дибас Віргінія, Федорів Богдан Гр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 127. Паньків Петруся.
В. 151. Бандура Иосипа А. П., Вохняк Євген М., Шабот Михайло мол.
В. 192. Томпсон Доротея А.
В. 204. Наконечна Елейн К.
В. 266. Сивис Єлисавета І.
В. 277. Следевський Степан, Ярсавич-Яросевич Іван М., Михайло мол.
В. 293. Лиховид Доротея.
В. 341. Небелюк Степанія 5.
В. 361. Витович Іванна 5.
В. 427. Чорнописький Василь Є.
В. 432. Штафірна Євстахія 2.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 320. Гринчишин Памела Є.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1957 р. було в УНС дітей членів	21,958
В місяці березні 1957 р. прийнято нових	221
В місяці березні 1957 р. прийнято наново	71
В місяці березні 1957 р. прийнято з переступ. листами	7
В місяці березні 1957 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	5
Разом	22,262
В місяці березні 1957 р. суспендовано	82
В місяці березні 1957 р. відійшли з переступ. листами	13
В місяці березні 1957 р. відійшли до старших членів УНС	36
В місяці березні 1957 р. відійшли до інших кляс забезп.	4
В місяці березні 1957 р. відійшли зі зворотом у готівці	19
В місяці березні 1957 р. відійшли з виплаченим забезп.	24
В місяці березні 1957 р. відійшли на виплачене забезпеч.	1
В місяці березні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1957 померли	—
Разом	179
З кінцем місяця березня 1957 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	22,083

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,583
В клясі 2-ій на $ 400	566
В клясі 3-ій на $ 100	870
В клясі 4P на $ 250	156
В клясі 4P на $ 500	3,825
В клясі 4P на $1000	1,823
В клясі 5E на $ 250	279
В клясі 5E на $ 500	4,737
В клясі 5E на $1000	1,759
В клясі 6C на $ 500	1,103
В клясі 6C на $1000	649

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	817
E20 на $1000	640
E20 на $1500	2
E20 на $2000	7
E20 на $2500	1
E18 на $ 500	370
E18 на $1000	518
E18 на $1500	1
E18 на $2000	16
E18 на $3000	5
E65 на $ 500	50
E65 на $1000	2
P20 на $ 500	565
P20 на $1000	707
P20 на $1500	3
P20 на $2000	6
P20 на $3000	—
P65 на $ 500	13
P65 на $1000	10
Разом	22,083
З кінцем місяця березня 1957 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,554

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1957 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1957 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	250.54
2	251.97
3	190.67
5	653.35
6	125.49
7	185.06
8	385.38
9	147.89
10	136.10
11	183.94
13	262.74
14	636.70
15	137.90
16	62.66
17	62.22
18	110.36
20	676.21
21	207.91
22	293.19
23	152.02
24	128.13
25	685.54
26	18.66
27	573.39
28	156.95
29	390.53
30	91.19
31	123.70
32	24.21
33	248.87
34	13.50
35	269.27
36	247.74
37	199.27
38	367.18
39	1,000.45
40	75.47
41	32.52
42	492.51
43	44.18
45	928.96
46	154.10
47	80.88
48	71.59
49	204.17
50	321.93
51	91.27
52	104.84
53	188.44
54	144.85
55	217.41
56	190.18
57	457.45
59	638.41
60	52.46
61	121.74
62	146.68
63	663.26
64	238.25
65	231.56
66	85.32
67	144.49
68	16.68
69	382.86
70	435.61
71	123.83
72	51.13
73	123.95
74	40.70
75	332.96
76	398.71
77	46.48
78	62.89
79	18.46
80	79.85
81	152.06
82*	53.11
83	337.55
84	240.29
85	305.87
86	167.20
87*	148.58
89	46.86
90	270.20
91	315.43
92	15.04
93	250.94
94	1,540.38
95	41.47
96	374.07
97	252.55
98	94.58
99	164.77
100	219.62
101	33.09
102	982.46
103	186.84
104	212.48
105	370.92
106	1,348.27
107	204.23
108	110.21
109	160.78
110	14.79
111	52.26
112	263.10
113	144.57
114*	390.99
115	153.57
116	153.80
117	265.18
118	133.83
119	117.89
120	433.25
121	233.37
122	40.98
123	146.19
124	141.02
125	447.08
126	101.53
127	1,254.84
128	124.05
129	38.25
130	862.74
131	204.76
132	158.33
133	341.05
134	139.83
135	37.22
137	223.03
138	74.55
139	101.54
140	220.87
142	351.48
143	250.01
144	108.86
145	79.53
146	402.73
147	592.19
148	61.55
149	131.63
150	350.84
151*	245.18
152*	243.09
153*	193.58
154	38.85
155	758.70
156	549.69
157*	77.48
158	425.58
159	82.24
160	137.45
161	761.05
162	19.10
163	586.28
164	368.66
165	77.49
166	132.03
167	112.36
168	242.26
169	57.69
170	512.91
171	156.56
172	79.77
173	253.56
174	17.07
175	605.14
176	240.60
177	206.43

Відділ	Заплатив
178	272.49
179	311.52
180	186.92
181	94.76
182	222.94
183	291.93
184	143.17
185	79.23
186	80.88
187	85.47
188	48.49
189*	392.95
190	42.15
191	387.36
192	272.29
193	34.48
194*	1,327.48
195	25.26
196	52.49
197	24.51
198	10.76
199	62.80
200	470.56
201	44.40
202	41.20
203*	145.80
204	1,504.86
205	51.76
206	682.81
207	88.53
208	33.68
209	40.35
210	146.96
211	321.04
212	59.87
213	227.71
215	202.60
216	10.90
217	894.94
218	391.93
219	890.10
220	529.55
221	2,826.87
222	75.07
223	395.73
224	171.64
225	10.86
226	59.14
227	31.40
228	46.13
229	101.70
230	879.34
231	9.84
232	69.42
233	331.05
234	351.70
235	113.73
236	254.98
237	240.00
238	756.90
239	291.37
241	121.21
242	284.14
243	84.67
244	28.07
245	310.92
246	74.72
247	213.20
248	108.89
249	33.38
250	6.90
251	423.71
252	260.81
253	177.52
254	415.13
255	37.08
256	251.31
257*	218.50
258	18.03
259	346.17
260	134.18
261	159.89
262	166.58
263	40.68
264	37.07
265	128.09
266	670.45
267	177.34
268	147.25
269	18.54
270	371.46
271	424.67
272	67.10
273	9.78
274	370.88
275	106.74
276	412.27
277	1,172.79
278	28.24
279	32.94
280	226.42
281	585.69
282	44.13
283	267.31
284	141.63
285	143.15
286	189.93
287	776.81
288	254.00
289	236.26
290	150.77
291	161.38
292	1,542.90
293	370.06
294	22.92
295	373.07
296	297.24
297	22.33
298	83.83
299	184.99
300	121.54
301	597.83
302	23.72
303	77.85
304	562.95
305	178.44
306	137.67
307	123.65
308	152.42
309	107.80
310	190.67
311	30.34
312	77.42
313	16.36
314	10.93
315	21.99
316	803.29
317	139.60
318	154.44
319*	281.93
320	447.49
321	242.66
322	57.84
323	190.14
324	254.24
325	799.57
326	73.51
327	392.59
329*	46.13
330	300.13
331	94.04
332	126.84
333	152.31
334	493.89
335*	194.09
336	746.46
337	168.36
338	324.87
339	215.78
340	13.25
341*	440.35
342	280.94
343	319.71
344	107.98
345	263.46
347	269.13
348	326.08
349	84.98

Відділ	Заплатив
350	368.19
351	63.00
352	206.65
353	150.77
355	204.11
356	232.37
357	70.09
359*	72.82
361	3,496.55
362	138.63
363	101.83
364	1,375.43
365	53.00
366	13.02
367	936.64
368*	55.45
369	285.99
370	483.08
371	499.73
372	251.75
373	67.23
374	167.55
375	450.91
377	21.41
378	150.14
379	2,700.52
380	119.16
381	20.16
382	23.35
383	303.84
384	84.05
386	145.94
387	71.68
388	383.43
389*	73.23
390	163.91
391	59.88
392	11.51
393	115.63
394	145.71
395	156.57
396	96.03
397	364.61
398	41.14
399*	538.15
401	18.84
403	100.62
405	44.58
406	218.91
407	33.99
408	14.40
409	81.17
410	24.31
411	19.60
412*	48.86
413	185.14
414	569.17
415*	30.52
416	6.64
418*	148.41
420	34.24
421	84.95
422	26.97
423*	962.88
424	116.97
427	432.33
428	171.56
430*	605.69

Відділ	Заплатив
432	3,474.83
433	93.11
434*	54.40
435	131.55
436	157.29
437	462.02
438	93.15
439*	435.41
441	658.10
442*	68.06
443	8.89
444*	99.56
445	753.16
446	217.44
447	69.47
448	52.66
449	3.66
451	48.31
452	147.36
453	58.46
454	12.62
455*	285.97
456	173.58
457	392.98
458	503.19
459*	134.94
460	67.02
461	167.23
462	55.49
463*	61.36
464	457.28
465*	196.15
467	55.24
468*	97.38
469*	554.86
471*	454.62
472	370.18
473*	1,074.52
474	100.64
475	42.38
476	87.11
477	121.55
478	39.20
479	40.63
480*	125.61
481	138.42
482	66.00
483	358.40
484	315.97
485	91.42
486	35.30
487	231.71
488	13.04
489	192.02
490	74.44
491*	51.90
492*	32.78
493	12.82
495	107.36
496	31.01
498	273.71
499	29.41
501	11.71
502*	53.65
505	64.75
506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $121,154.18

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	209	2.82
3	1.31	216	3.69
28	2.37	221	1.88
30	4.26	234	13.52
33	2.49	237	2.88
37	2.99	243	2.53
39	66.01	245	1.06
65	8.81	264	2.76
70	5.07	271	1.49
83	2.86	275	10.36
90	4.40	286	23.14
101	3.04	305	3.91
106	1.26	316	1.41
112	4.11	321	3.93
117	2.91	336	8.73
127	1.87	342	3.24
143	6.50	361	2.68
147	24.11	367	3.71
151*	3.53	370	3.68
170	3.72	384	12.00
185	5.66	388	5.28
206	2.65	482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ...$ 281.99

Разом з місячних вкладок від членів	$121,436.17
Відсотки від бондів	47,200.46
Відсотки від морґеджів	3,197.08
Відсотки від чл. позичок	1,403.88
Чинш за офіси у власнім домі	1,250.00
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	1,103.35
Приходи друкарні і книгарні	16,227.22
Уневажнений грошевий зворот	13.16
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департаменту до деп. старших членів	73.00
З переносу інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	17.10
З переносу виплаченої нагороди за нових членів з мол. деп. до адм. фонду старших членів	1,114.25
З переносу виплаченої нагороди за нових членів спец. організаторам до деп. старших членів	1,095.00
З переносу виплаченої нагороди відділовим предсідникам і касирам за членів мол. деп. до адм. фонду старших членів	960.50
З переносу федерального податку за поміч. сили	955.95
З переносу стейтового податку за помічні сили	56.05
Сплати морґеджів	5,687.52
Сплати чл. позичок	2,935.53
Разом	$204,726.22

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
5	Якімінський Вілям	1,000.00
29	Хромчак Андрій	1,000.00
39	Старовушний Григорій	1,000.00
42	Голубко Марія	500.00
76	Лавровський Стах	1,000.00
81	Буката Іван	1,000.00
96	Ручка Максим	1,000.00
98	Починок Антін	1,000.00
100	Діканко Анна	500.00
100	Свердан Іван	1,000.00
119	Маринич Марія	1,000.00
127	Скрип Стефан	500.00
155	Корнят Дмитро	500.00
158	Балко Василь	500.00
161	Родьо Михайло	1,000.00
161	Мазурок Анна	500.00
167	Федчук Іван	1,000.00
168	Березовський Микола	500.00
175	Сенчук Вілям	500.00
200	Зборовська Софія	500.00
204	Самусук Катерина	500.00
204	Мельниченко Наталія	500.00
204	Кожух Іван	500.00
217	Кухар Стефан	500.00
221	Гайович Іван	1,000.00
246	Сподарик Марія	1,000.00
252	Іваськевич Іван	500.00
257	Конасєвич Семен	1,000.00
267	Дідух Константин	500.00
269	Соколовський Стефан	1,000.00
292	Крафт Марія	1,000.00
292	Янко Олена	1,000.00
294	Левка Василь	500.00
294	Паснак Анна	1,000.00
295	Різник Дмитро	1,000.00
301	Гриньків Григорій	1,000.00
331	Васькевич Марія	1,000.00
339	Жмутин Іван	1,000.00
361	Левків Петро	500.00
361	Солян Анна	500.00
361	Солян Анна	500.00
367	Словіковська Юстина	500.00
385	Семорозум Онуфрей	500.00
388	Чорторийська Ерна	500.00
436	Кіт Анна	500.00
486	Богданович Михайло	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	13,500.00
Грошеві звороти	4,381.97
Дивіденда для прийнятих наново членів	7.50
Виплати на реальности, 81-83 Ґренд вул., Джерзі Сіті, Н. Дж.	838.23

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:		
217	Дорофей Петро	150.00
218	Слічечук Теодор	80.34

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:		
11	Борсук Катерина	25.00
13	Слободян Филип	40.00
17	Пінковський Едвард	30.00
20	Гаврик Ефрозина	25.00
20	Вуді Ольга	25.00
24	Віліцький Михайло	25.00
27	Шпирка Ірина	25.00
33	Дзюрдзевич Анна	25.00
40	Пеленський Іван	40.00
57	Жмуд Вартоломей	30.00
63	Котик Григорій	25.00
63	Пелц Лука	25.00
63	Буйчик Іван	25.00
69	Шевчук Юлія	25.00
75	Комаринський Іван	35.00
76	Доля Ілія	35.00
78	Дранчак Дмитро	25.00
78	Косінський Михайло	35.00
78	Лойко Григорій	35.00
97	Михалишин Семен	40.00
99	Лавний Петро	40.00
103	Доць Григорій	40.00
103	Пунько Еміль	30.00
106	Гошко Емілія	25.00
109	Куриик Семен	25.00
109	Мороз Олекса	35.00
109	Щепко Демян	35.00
120	Корнецький Антін	35.00
122	Каня Марця	25.00
122	Стовел Стела	25.00
122	Туркало Василь	35.00
126	Бутеков Магдалена	30.00
127	Горгота Стефан	25.00
128	Сенков К. Дорота	25.00
135	Терлецький Михайло	35.00
155	Колодій Марія	25.00
158	Баглай Анна	25.00
163	Гайдучка Катерина	25.00
163	Пісечко Іван	40.00
163	Сенів Юрій	35.00
163	Сенів Марія	25.00
164	Минюк Михайло	35.00
170	Паньків Варвара	25.00
179	Петровський Михайло	40.00
186	Когут Марія	25.00
187	Малішевський Мих.	35.00
194	Корщовська Стефанія	25.00
194	Стасюк Лідія	20.00
200	Маціборка Антонія	25.00
216	Шемердяк Катерина	25.00
221	Гой Дмитро	40.00
227	Дрост Юрій	30.00
228	Худинця Марія	25.00
233	Гаркач Петро	35.00
237	Кацюбан Вартоломей	35.00
238	Пашак Антін	35.00
241	Барилюк Войтко	35.00
241	Савечко Текля	25.00
242	Дончак Андрій	35.00
254	Загачевський Дмитро	50.00
270	Мазур Софія	25.00
274	Пупа Іван	35.00
275	Мікула Іван	35.00
280	Сідельник Данило	35.00
303	Корей Марія	25.00
305	Годованець Юлія	25.00
305	Війтишин Мелянія	25.00
308	Заяць Василь	35.00
319	Парцей Василь	35.00
319	Савчук Домініка	25.00
323	Янчишин Анна	25.00
325	Петро Михайло	40.00
333	Баран Марія	25.00
336	Красношлик Ніна	25.00
336	Кулинич Сергій	35.00
338	Янковська Юстина	25.00
339	Сорока Ілія	100.00
342	Крупа Микола	35.00
353	Пилипчук Марія	25.00
361	Марусин Ярослав	35.00
361	Рокицький Дмитро	35.00
361	Войтович Іван	40.00
369	Сахан Павлина	25.00
370	Рижевська Катерина	25.00
379	Решітник Петро	25.00
385	Клим Василь	35.00
385	Мадзен Анна	25.00
388	Чайковська Марія	25.00
388	Паньків Марія	25.00
401	Кикіш Ольга	25.00
432	Габа Михайло	35.00
439	Андрухів Міні	25.00
448	Шикітка Андрій	25.00
457	Лев Софія	25.00
473	Зубик Стефан	40.00
474	Карчінська Харитина	25.00
490	Ковальчук Катерина	25.00

Виплати з народного фонду:

Американський Червоний Хрест	250.00
Праці при зладженні енциклопедії	33.50

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Податок, паливо, світло, ремонт на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	3,097.52

Виплати з фонду обезпеки інвестицій.

Закуплено тягарове авто для реальностей в Кергонксон, Н. Й.	2,325.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	19,574.22
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	3,339.65
Нагороди за нових членів (звичайна)	2,651.25
Нагороди організаторам за нових членів	2,515.25
Актюар за праці	2,500.00
Нагорода відд. предсідникам і касирам за 1956	2,072.00
Платня головного уряду	1,875.00
Кошти подорожі і репрезентації	1,116.34
Федеральний податок за помічні сили	994.36
Кошти подорожі організаторів	959.11
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Кошти правні	600.00
Друк річних звітів для асекураційних департ.	552.06
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	536.50
Лікарі за нових членів	287.00
Канцеляр. прибори і друки	263.18
Оголошення	221.35
Пошта	178.30
„Свобода" за праці і друки	120.70
Телефон	120.57
Фотографічні знимки членських аплікацій і документів	94.07
Оплата за канад. чеки	93.47
Головний лікар	60.00
Друки для зладження статистики (IBM)	31.98
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	30.00
Спортова акція	10.00
Направи і чищення машин	5.42
Вода	1.60

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	150,000.00
Позички членам	4,638.88
Разом	$263,531.32

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого 1957 р. осталася	$543,524.73
Прихід за березень	204,726.22
Разом	$748,250.95
Розхід за березень	263,531.32
Готівка з кінцем 31. березня 1957 р. остається	$484,719.63

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 484,719.63
Морґеджі	1,304,576.06
Бонди	13,951,244.90
Позички членам	290,319.07
Реальности	225,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$16,267,231.51

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпе.	$15,417,693.35
Адміністрац. фонд	203,109.31
Конвенційний фонд	75,359.27
Запомоговий фонд	263,939.22
Народний фонд	12,612.18
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	61,553.73
Резервовий фонд	20,024.38
Сирітський фонд	114,380.12
Спеціяльний фонд на забезпеку інвестицій	95,389.82
Фонд Захисту Сирот.	3,170.13
Разом	$16,267,231.51

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	34.55
2	59.47
3	47.31
5	157.75
6	167.85
7	51.96
8	310.70
9	23.64
10	61.99
11	80.43
13	136.17
14	352.58
15	2.68
16	26.09
17	17.54
18	7.54
20	210.41
21	35.55
22	22.11
23	25.16
24	10.46
25	203.28
26	1.35
27	170.37
28	9.25
29	60.49
30	8.17
33	125.15
34	13.64
35	52.85
36	50.61
37	76.53
38	209.70
39	224.91
40	27.97
41	.42
42	110.87
45	236.42
46	58.90
47	34.37
48	19.10
49	144.64
50	75.97
51	19.32
52	65.43
53	80.01
54	79.50
55	77.31
56	55.74
57	361.73
59	298.75
60	9.10
61	20.64
62	81.76
63	296.14
64	21.78
65	19.89
66	33.99
67	4.48
68	6.68
69	46.45
70	43.74
71	90.81
72	1.19
73	22.97
74	28.36
75	142.38
76	109.37
77	15.98
78	1.02
79	24.15
80	25.67
81	40.30
82*	4.38
83	305.40
84	58.58
85	62.98
86	2.70
87*	42.21
89	.93
90	57.03
91	13.90
92	2.60
93	61.34
94	509.98
96	259.90
97	7.88
99	26.50
100	17.11
102	294.24
103	46.08

Відділ	Заплатив
104	20.43
105	287.42
106	560.99
107	54.50
108	4.57
109	27.59
110	5.09
111	3.37
112	65.80
114*	146.46
115	34.74
116	33.67
117	21.00
118	4.50
119	43.75
120	129.97
121	46.81
122	11.72
123	14.10
124	6.04
125	315.21
126	3.32
127	161.12
128	54.01
130	229.92
131	147.49
132	35.17
133	9.46
134	10.06
135	1.08
137	33.69
138	15.00
139	18.81
140	25.09
141	3.00
142	155.54
143	51.91
144	43.68
145	17.16
146	110.93
147	74.18
148	2.03
149	30.80
150	86.35
151*	27.23
152*	5.78
153*	125.05
155	136.06
156	270.06
157*	42.42
158	100.00
159	2.50
160	4.96
161	91.01
163	309.97
164	59.24
165	7.61
167	97.15
168	70.17
170	238.06
171	177.50
172	7.27
173	57.99
174	14.27
175	151.68
176	76.81
177	115.23
178	89.07
179	45.23
180	87.16
181	70.30
182	41.43
183	235.71
184	45.97
185	12.50
186	8.28
187	21.99
189*	125.89
190	8.58
191	92.50
192	208.79
194*	514.33
196	7.50
199	15.50
200	186.38
201	1.45
202	4.75
203*	112.09
204	541.54
205	28.74
206	256.08
207	46.59

Відділ	Заплатив
208	25.92
210	1.04
211	36.65
212	7.73
213	77.11
215	31.90
216	1.21
217	270.80
218	114.69
219	459.60
220	152.19
221	995.19
222	6.65
223	8.05
224	48.26
225	3.73
226	25.14
227	15.20
228	3.75
229	10.42
230	245.76
232	22.13
233	145.28
234	253.78
235	8.80
236	93.61
237	62.30
238	325.16
239	51.49
241	2.94
242	49.74
243	64.23
244	3.48
245	76.21
247	11.31
248	25.21
251	45.27
252	44.28
253	99.32
254	180.20
255	4.88
256	106.21
257*	33.02
258	.90
259	47.05
260	1.75
261	21.80
262	14.41
263	7.80
264	26.10
265	6.24
266	245.55
267	53.85
268	112.19
269	1.57
270	45.31
271	64.09
273	2.45
274	84.73
275	87.41
276*	158.50
277	541.90
278	42.09
279	2.35
280	14.42
281	125.14
282	6.34
283	126.60
284	8.20
285	5.63
286	6.56
287	152.07
288	24.14
289	180.00
290	59.23
291	55.32
292	745.59
293	123.42
295	123.77
296	103.43
298	7.59
299	32.84
300	30.89
301	153.03
303	1.90
304	230.48
305	20.24
306	12.45
307	53.70
308	13.48
309	10.76
310	71.61
311	1.35
312	126.64
313	25.50
314	29.42
316	275.54
317	48.31
318	173.96
319*	51.01
320	136.67
321	72.98
322	23.72
323	82.02
324	60.22
325	299.00
327	118.55
329*	6.25
330	71.53
331	149.29
332	3.20
333	20.08
334	187.78
336	147.11
337	82.57
338	67.81
339	33.26
341*	165.20
342	43.69
343	120.10
344	17.17
345	38.07
347	302.33
348	174.14

Відділ	Заплатив
349	64.90
350	49.58
351	9.36
352	19.28
353	10.03
355	135.53
356	116.03
357	7.84
359*	36.69
361	1,111.24
362	46.29
363	47.15
364	224.27
365	3.70
366	.68
367	360.29
368*	23.75
369	71.48
370	82.06
371	159.28
372	113.87
373	66.52
374	89.10
375	45.31
377	4.15
378	3.28
379	1,274.59
380	69.19
383	99.81
384	17.93
386	52.03
387	48.01
388	118.68
389*	4.27
390*	36.58
391	10.13
393	85.34
394	22.92
395	119.98
396	1.78
397	152.75
398	27.05
399*	134.05
401	4.56
403	28.40
405	2.22
406	47.15
407	.45
408	1.08
409	1.13
410	.45
411	9.47
412*	14.75
413	41.29
414	713.73
415*	2.25
418*	137.73
421	32.42
422	1.80
423*	246.39
424	69.06
427	238.37
428	9.26
430	206.58
432	1,674.00
433	186.93
435	15.15
436	75.42
437	219.39
438	44.81
439*	757.28
441	119.64
442*	13.28
443	13.51
444*	6.90
445	240.66
446	154.48
447	24.86
448	9.64
449	6.68
451	33.79
452	101.61
454	15.07
455*	73.55
456	63.48
457	80.05
458	133.65
459	16.14
460	75.38
461	132.96
462	8.24
464	248.47
465*	56.22
467	1.13
468*	33.57
469*	80.43
471*	347.84
472	150.57
473*	409.70
474	258.72
475	6.60
476	12.23
477	.68
478	9.95
479	32.53
480*	1.50
481	82.78
482	5.71
483	19.65
484	174.81
485	34.32
486	6.15
487	179.78
489	11.62
490	60.06
491*	27.82
492*	11.86
493	22.98
497*	63.95
498	150.59
499	20.08
502*	47.03
505	59.37
506	8.31

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$41,199.21
Відсотки від бондів	7,975.85
Відсотки від морґеджів	713.17
Відсотки від чл. позичок	26.46
З переносу федерального податку за поміч. сили	234.80
З переносу стейтового податку за помічні сили	12.16
Сплати морґеджів	922.57
Сплати чл. позичок	23.48
Разом	$51,107.70

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	3,300.00
Грошеві звороти	1,125.48
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс забезпечення	73.00

Виплати адміністраційного фонду:

Нагороди за нових членів	2,340.75
Платня помічних сил	1,618.15
Нагороди для відд. предс. і касирів за 1956 рік	1,094.50
Актюар за оцінку грамот і інші праці	800.00
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	371.83
Виплати на пошту	30.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	17.10
Лікарі за нових членів	17.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	44,000.00
Позички членам	831.46
Разом	$56,218.77

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і спільниками 18 мільйонового майна організації.

Ярослав Падох

ЧИСЛОВІ ЗМІНИ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ В 1956 РОЦІ

Минулий рік в історії УНСоюзу не належав ні до років добрих, „товстих", ні до років занепаду. В ньому вдержано раніший стан посідання і навіть придбано невеличкий прибуток у числі членів. Песимісти будуть раділи, що Союз не зменшився, як деякі інші братські організації, а оптимісти будуть сумувати, що в минулому році припинився розгін великого розвитку Союзу, яким ще до недавна він так пишався. Та придивімся ближче числам і нехай вони самі за себе говорять.

В минулому році прибуло Союзові загально 5,679 членів, з того 3,238 дорослих і 2,441 дітей і молоді до 16 року життя. В тому самому часі відписано з рахунку союзового членства 5,500 осіб, з того 3,397 дорослих і 2,103 молоді, що, незалежно від великого обороту, дало невеличкий чистий прибуток в кількості 179 членів.

Та подані високі числа, як взагалі числа будь-якого балянсу будь-якого підприємства, не багато говорять людині, яка не обізнана з відповідним „книговеденням". В них містяться також цифри внутрішнього руху членства, от, наприклад, такого як зміна кляси обезпечення, часове завішення в членських правах і відновлення в них тощо, що не має сутнього значення для справжнього руху членства, тобто руху, який виказує число справді нових членів і тих, що їх Союз на протязі року утратив. Це зовсім зрозуміле, що для загалу наших членів, а зокрема для тих, що активно занимаються справами Союзу, далеко цікавіше і важніше знати цифри, що відносяться саме до цього останнього руху.

Дійсно нових членів, таких, які впродовж 1956 року підписали нові аплікації і одержали нові поліси, ми мали 3,343, з того 1,667 дорослих і 1,676 молоді. Отже наше організаційне зусилля для присднання нових членів замикається на ділі трьома й одною третиною тисячі нових членів.

Цікаво при цьому відмітити, що хоча числа присднаних дорослих і молодечих членів є майже рівні, то з різних причин убуток в старших є куди більший й за останній рік всю надвижку в загальному прибутку членів маємо тільки в членах молодечого відділу Союзу. Коли поглянути на подані в горі загальні цифри, то побачимо, що за минулий рік ми мали убуток на 159 осіб та прибуток в молодечих членах на 338 осіб, що зводиться до поданого вже загального прибутку в обох департаментах на 179 членів. Побіч неґативного явища, що ми втратили більше дорослих членів, як здобули нових, таке відношення чисел обох департаментів має ту добру сторону, що воно продовжує, різко започатковану з приїздом нової іміґрації, тенденцію значно відмолодити членський склад Союзу.

Щоб скінчити з цими загальними числами слід підмітити, що коли з кінцем 1955 р. УНСоюз налічував 49,492 дорослих і 21,511 молодечих членів, з кінцем 1956 р. ці цифри були такі: 49,333 дорослих і 21,849 молодечих членів. И так загальне число членів з кінця 1955 виносило 71,003, а при кінці 1956 р. 71,182.

Залишаючи на боці рух членства який називаємо рухом внутрішнім, чи суто книжковим, нас у першу чергу цікавить питання, що сталося з тими трьома й третиною тисячів членів, що їх УНС здобув в минулому році. Це число само по собі немале, хоч в історії УНСоюзу бували роки куди більшого розмаху у присднуванні нових членів. Коли б зберегти навіть і тих три тисячі членів з „гаком", тоді наш членський стан посідання був би збільшився видатно. А так мається враження дірявого міщка, в який надармо ллється воду, бо вона зараз же таки з нього витікає.

Були в останньому році, як і в роках попередніх, дві головні причини утрати членів. Одна це суспенза за неплачення вкладок, друга це передчасне зґрошевлення поліс. Побіч таких природних причин убутку членів, як смерть чи виплата дозрілих поліс, ці дві причини є головними виновниками видатного зменшення наших членів. Коли б ми зуміли їх виключити або бодай обмежити, тоді наші здобутки в організаційній ділянці УНСоюзу були б небагато кращі.

В минулому році суспендовано 1,064 дорослих і 867 молодечих членів. Отже разом 1,931 осіб, тобто майже повні дві тисячі членів! Є це біля 60% всіх ново-принятих в 1956 р. членів. Цю болючу втрату ми надолужили шляхом відновлення в членських правах 829 дорослих і 412 молодечих членів, або разом 1,241 осіб. В цей спосіб наша ефективна втрата внаслідок суспензи виносить за минулий рік все ж таки дуже велике число, бо 690 членів, що становить біля 21% всіх нових членів. Отже, приблизно кожний п'ятий ново-принятий член відійшов від Союзу внаслідок суспензи. Коли зважити, якого великого труду треба для того, щоб присднати одного члена тоді приходиться дуже жадувати за тією величезною енергією, яка марнується внаслідок суспенз. У великій організації не встеречтися деякого числа суспенз. Але наше число, а воно не є ніякою новістю в минулому році, таке велике, що питання суспенз не від сьогодні стало найважливішим організаційним питанням УНСоюзу. Тільки порівняти число наших суспенз із числом членів, які відійшли від нас внаслідок смерти. Тих останніх було в минулім році 550 осіб, в час, коли суспендованих було, як згадано, майже вчетверо більше. Навіть після відтягнення осіб назад привернених в правах, убуток членів внаслідок суспензи все ж таки був небагато більший від природного убутку внаслідок смерти.

Не багато краще мається діло з передчасним зґрошевленням поліс. Багато наших членів не вичікує часу, коли його поліса дозріє і одержить повну її вартість, але домагається виплати поліси, дарма, що часто, зокрема у ранніх роках свого членства в УНСоюзі, вони поносять значну втрату. Ця причина втрати членства тим болючіша, що вона вже є остаточна і немає з неї повороту до давнього членства, як це буває при суспензі. В минулому році було таких 641 випадків, 437 з поміж дорослих і 204 з поміж молодечих членів. Це становить не менш і не більше, як рівно 20% всього числа ново-присднаних членів, отже з приводу зґрошевлення поліс ми тратимо що-п'ятого нового члена. Цей відсоток є дуже високий і тим болючіший, що в більшості випадків зовсім безпідставний. Вибираючи передчасно готівку, член сам собі наносить шкоду, очевидно, поминаючи випадки вищої конечности. Як недугу суспензи можна назвати недугою передовсім нової іміґрації, так недуга передчасного зґрошевлення поліс є типовою появою серед тут народженого покоління. На загальне число в цей спосіб утрачених членів припадає на особи народжені в Америці майже 70%. Є дві причини цього прикрого явища. Одна це та, що батьки, які обезпечили свої діти, перестають плати-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого 1957 р. осталася	$ 96,005.58
Прихід за березень	51,107.70
Разом	$147,113.28
Розхід за березень	56,218.77
Готівка з кінцем 31. березня 1957 р. остається	$90,894.51

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 90,894.51
Морґеджі	250,156.10
Бонди	2,809,273.28
Позички членам	19,068.47
Разом	$3,169,392.36

Стан довжний:

Посмертний фонд	$3,081,865.51
Адміністрац. фонд	87,526.85
Разом	$3,169,392.36

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем 31. березня 1957 року	$16,267,231.51
Майно молод. департаменту У.Н.С.	3,169,392.36
Разом	$19,436,623.87

Р. Слободян, гол. касир.

УСЯ ПИСАНКА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ВІДШКОДУВАННЯ ДЛЯ ЖЕРТВ НАЦИЗМУ

На тему німецького федерального закону про відшкодування жертвам нацизму (ВЕГ) появилося в наших часописах кілька коротких пояснень організації Укр. Політичних В'язнів та ЗУАДК. Переглядаючи в останньому часі пояснення до цього закону, які опрацював англійською мовою Інститут для Жидівських Справ (Ворлд Джуіш Конгрес, 15 Іст 84 Стріт, Ню Йорк 28, Н. Й.), як і перечитуючи короткі інструкції, видані німецьким Урядом Відшкодування (Ентшедіґунґсбегерде) в справі виповнювання аплікацій про відшкодування, а також опираючися на найдених інформаціях місцевого адвоката, мені видається, що крім політичних в'язнів, які вносять свої претенсії про відшкодування з титулу свого перебування у німецьких в'язницях чи концентраційних таборах, є ще і інші групи осіб, які на підставі цього закону мають також право на відшкодування. Маю на увазі такі категорії осіб пошкодованих нацистами:

1) Молоді хлопці і дівчата, які були забрані насильно до німецької протилетунської оборони й під час свого перебування там зазнали шкоди на здоров'ї.

2) Ті особи, які забрано примусово на роботи до Німеччини (Цванґсарбайт), оскільки зазнали під час свого перебування в Німеччині шкоди на здоров'ї.

Особи, вичислені вгорі під пунктом 1 і 2, можуть подати в аплікаціях, за причину свого переслідування національність (Авс Ґрінден дер Националітет), а як титул до відшкодування: шкода на здоров'ї. Особи, що були переслідувані з титулу національности, не можуть доходити своїх претенсій до відшкодування з іншого титулу, як тільки пошкодження на тілі (здоров'ї). При чім пошкодження на здоров'ї може обіймати навіть такі випадки як пр. хронічна недуга шлунка, набута внаслідок недоїдання. Сам факт примусової праці без шкоди на тілі не дає права до відшкодування для осіб під пунктом 1 чи 2.

3) Особи, які брали участь в підпіллі чи в активній боротьбі проти німців (УПА) і в висліді того були вивезені на примусову роботу (неконечно до тюрми, чи концентраційного табору; мені відомі такі випадки) і там мусіли працювати в умовинах подібних до арешту (Фрайгайтсентціґунґ), хоч би не зазнали сен ціґунґ), хоч би не зазнали жадної шкоди на здоров'ї (тілі).

4) Особи, які з нараженням своєї особи активно виступали проти зневажування людської гідности чи проти винищування людського життя, неоправданого умовинами війни (винищування жидів, чи виголоджування воєнно - полонених в таборах для полонених), коли ці особи в наслідок того (пр. в висліді переховування жидів) були забрані на примусову роботу і мусіли працювати в умовинах подібних до арешту, хоч би не зазнали жадної шкоди на здоров'ї (тілі).

5) Особи, які належали до релігійних сект переслідуваних німцями і які внаслідок того (авс ґрінден дес ґлявбенс) були забрані на примусову роботу і мусіли працювати в умовинах, подібних до арешту, хоч би не зазнали жадної шкоди на здоров'ї.

Особи вичислені під пунктами 3, 4 і 5 можуть домагатися відшкодування не лиш за шкоду на здоров'ї (тілі), чи за утрату життя (в цім випадку управненою до відшкодування є родина переслідуваного), але навіть за сам факт позбавлення свободи в виді примусової роботи, але лиш тоді, коли ця примусова праця відбувалася в умовинах, подібних до арешту. Ця остання вимога, себто примусова праця в умовинах подібних до арешту, заходить у випадку, коли були такі всі три умовини: 1) примусова праця відбувалася під контролею (при чім вистарчає ляйфенде контроле а неконечно стала контроля), 2) було обмеження місця побуту т. зн. не було вільно зміняти чи опускати самовільно місцевости побуту, 3) заходив низький стандарт життя (мешкання в переповнених будинках, невистарчаючий харч і т. д.). Аналогічно до примусової роботи в умовинах, подібних до арешту, треба трактувати також і факт укривання перед переслідуванням (андерґравнд лівінґ), коли це життя в укритті проходило в примітивних умовинах (лов стандард оф лівінґ). При чім треба пам'ятати, що і примусова праця і життя в укритті не є обмежене законом до території Німеччини, але могли заходити також на територіях, окупованих німцями.

Мабуть подані повище випадки не вичерпують ще всіх можливостей. Зокрема треба б провірити, чи підпадають під відшкодування такі випадки, як шкоди на тілі, спричинені пацифікаційними чи репресійними акціями німецької поліції чи війська по наших селах (причина переслідування авс ґрінден дер националітет) та інші випадки.

Тому, що я не маю ні оригінального німецького закону про відшкодування, ні не маю коментара до цього закону (а знаю, що такий докладний коментар появився німецькою мовою), не можу напевно твердити, чи всі мої припущення в справі відшкодування є вповні правдиві. Думаю однак, що докладні пояснення в цій справі повинні вийти або від ЗУАДК або від організації українських політичних в'язнів. Завданням цієї інформації є власне звернути увагу пошкодованих осіб на повищі можливості та спонукати їх докладніше зацікавитися тими можливостями відшкодування, які їм німецький закон можливо признає. Це треба зробити завчасу, бо аплікації про відшкодування можна вносити найпізніше до 1 жовтня 1957 р.

Мгр. Орест Колтунюк.

Короткі Вістки

● **Рой Кемпбелл,** народжений у Південній Африці тореадор, вояк і письменник, який в останніх п'ять роках жив постійно в Португалії, згинув на 55-му році життя в автомобільній катастрофі біля м. Сетубель. Під час еспанської громадянської війни він вирятував був архів Кармелітського монастиря в Толедо, перепачкувавши його через червоний фронт, а в другій світовій війні служив добровільцем в англійській армії.

● **Матіяс Фідлер,** австрійський селянин, що мешкав над мадярським кордоном, зник і його доля була невідома, аж поко минулого тижня не наспіло з Будапешту офіційне повідомлення, що комуно - мадярська прикордонна сторожа застрелила його, коли він, мабуть заблудивши, опинився на мадярській території.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шикаґо, Ілл.

Районова Нарада кол. українських вояків.

Заходами Головної Управи Об'єднання кол. Вояків Українців в ЗДА відбулася в днях 6 і 7 квітня в Шикаґо перша Районова Нарада колишніх українських вояків зі стейтів Іллиной, Індіяна, Огайо і ін. в присявности понад 70 делеґатів від комбатантських організацій всіх діючих тут українських комбатантських організацій (ОбВУА, Братство УСС, Б-во к. Вояків І УД та Т-ва і Об'єднання Вояків УПА). Почесним предсідником був ген. хор. Ів. Омелянович Павленко, а нарадами ділово проводив голова місцевого Відділу сотн. Володимир Тимцюрак. Доповідь про „Значення ОбВУА в громадськім житті, його ідеологічні основи й відношення до других комбатантських організацій", виголосив заст. президента ОбВУА побр. Ів. Порітко. У висліді оживленої дискусії, в якій забирали голос численні делеґати, стверджено, що організація ОбВУА має ясний зміст праці та своє існування виправдала дотеперішньою діяльністю в користь української загальної справи. Кол. українські вояки не тільки діють у власній організації, але в своїй більшості є активні індивідуально в окремих громадських організаціях і товариствах, де виконують свій обов'язок з громадською відповідальністю.

Районова нарада уважає всі дотеперішні напрямні праці Головної Укправи ОбВУА доцільними і їх піддержує. 1. Довести до об'єднання в одній комбатантській організації всіх українських вояків на принципі понадпартійности і на традиції визвольних змагань за Соборну Українську Державу, задержуючи при тому окремі Братства (корпорації) з повною автономією при виконуванні своїх окремих завдань, як це з успіхом виконує Братство УСС. Згуртування кол. українських вояків в одному центральному об'єднанні було б одним з етапів на шляху до широкої консолідації всього українського громадянства у вільному світі.

2. Українські комбатантські організації повинні полишити своїм членам цілковиту свободу в політичнім ділянні, а зусилля своїх організацій спрямувати на реалізацію неспірних цілей в користь визволення України та задержання українства на чужині.

33. ОбВУА повинно поглиблювати співпрацю з другими українськими громадськими організаціями, руководячися тим, що українська спільнота поза рідними землями має дуже багато до виконання спільних обов'язків всім українцям.

4. Важним завданням комбатантської організації є дбати про вишколення військових фахівців, тому похвальним є, що при ОбВУА існує постійний Стипендійний Фонд ім. Гол. Отамана С. Петлюри, який уділяє стипендій військовим кадетам.

5. Створення і спільне ведення Суспільної Служби нашими комбатантськими організаціями та її дотеперішні успішні висліди, — є наглядним доказом, що тільки збірними зусиллями можемо виконати наші завдання.

6. Районова нарада уважає, що найбільше доцільним відзначенням 40-ліття Зорганізування Українських Збройних Сил, що саме тепер припадає, буде створення „Фонду Українського Вояка", щоб ним запевнити постійну допомогу кол. учасникам наших визвольних змагань.

7. Районова нарада, взявши під увагу понад 32-літню корисну працю першої організації українських комбатантів в ЗДА, висказує здивування, що досі ОбВУА не має своїх представників в керівних органах УККА.

Першого дня нарад в суботу 6 квітня відбулася в просторій залі УНСоюзу товариська зустріч з громадянством, в якій взяли участь коло 150 осіб та якою дуже зручно і з питомим гумором проводив відомий громадський діяч і один з основників Української Стрілецької Громади в ЗДА інж. Стефан Куропась. Цей „Вояцький Вечір" пройшов серед дуже милої атмосфери, забирало голос багато представників місцевих організацій та підчеркували значення праці ОбВУА на терені міста Шикаґо, а з позамісцевих від Головної Управи ОбВУА вітав провідних громадян Шикаґа побр. Ів. Поритка з Филаделфії та П. Іванчук з Дітройту.

Л. С.

Балтімор, Мд.

Виставка українського мистецтва на „Норт Дейм оф Мериленд".

Дня 8 квітня ц. р. відкрито на каледжі Нотр Дейм оф Мериленд виставку українського мистецтва. Виставку підготовила і влаштувала Віра Сушко з доручення Української Студентської Громади в Балтимор. Хоч у цьому каледжі вже й передше студіювали українські студентки — ця виставка являється першим українським виступом на ньому і треба відмітити, що цей виступ є надзвичайно вдалий, корисний і потрібний, за що Вірі Сушко належиться повне признання. Всі наші експонати містяться в двох великих стендах. Все розміщено надзвичайно вдало, з мистецьким смаком та зі знанням справи. Тут видніють прекрасні українські вишиті подушки й серветки, касетки, зразки української кераміки, мистецько виконані писанки, різьблені тарілки, зразки української народної ноші, різьблений альбом, деякі зразки українських святочних карток. Дуже вдалий був вибір англомовної літератури про Україну. Серед зразків українського мистецтва цікавий чужинець може побачити „Український націоналізм" Армстронґа, „Україна під Совєтами" і „Україна XX століття" К. Менінґа, Альбом „Катедра св. Софії в Києві", „Один з 15 мільйонів" М. Приходька, „Українська повстанча Армія в боротьбі за свободу", „Острів смерти" С. Підгайного, „Україна — поневолена нація" В. Г. Чемберлена.

При вході до виставкової залі видніє великий, по-мистецьки виконаний, напис „Екскібішіон оф Юкрейніен Артс", а під ним портрет Митрополита А. Шептицького серед — з однієї сторони української ікони Богоматері, з другої — Ісуса Христа. З другої сторони стенду портрети Т. Шевченка й І. Франка. По протилежній стороні велика мапа України, з поясненнями поруч та різьбленим тризубом над нею.

Виставка стала сенсацією в каледжі. Багато його викладачів та студенток вже оглянули її та склали ґратуляції В. Сушко за виявлену ініціятиву та вміле і мистецьке розставлення експонатів. Всі глядачі з великим признанням та з подивом висловлюються про прекрасне українське мистецтво, якого, подавляюча більшість з них, ніколи в житті ще не мали змоги бачити.

Ми зустрічаємо Віру Сушко. Вона, радісна і задоволена, говорить нам:

— Це тільки початок. Я в цьому каледжі лише сім місяців і за цей час мені пощастило поробити багато цікавих знайомств. Після цього першого виступу ми будемо старатись влаштувати тут доповідь проф. Л. Добрянського, яка напевно буде успішною.

В підготовці цієї виставки допомагала Вірі теж Лідя Чумак. Допомагав їй в усіх справах, зв'язаних з виставкою, теж її брат Ярослав Сушко та п. Баб'як, який випозичив багато експонатів та книжок.

Насувається на думку: скільки можна зробити корисної праці для української справи, коли б кожний український студент і студентка хоч раз у рік, влаштували у своїй школі навчання один лише український виступ. Нехай для всіх, а в першу чергу студентства Балтимор, послужить прикладом Віра Сушко.

О. Зінкевич.

Филаделфія, Па.

Святочні побажання представникам американської влади.

Наладнавши вже попередніми роками особистий контакт з представниками американської влади, головно при нагоді влаштовуваних двох років під ряд т. зв. „українських днів подяки", цей контакт піддержувано при різних нагодах, що є потрібним при полагоджуванні різних конкретних справ.

Цього року вирішено зложити святочні побажання головно тим представникам, з якими контакт є особливо важний та постійно потрібний, а саме посадникові міста та дистриктовому директорові і заст. директора Імміґраційного Уряду.

Замовлено в „Базарі" стилеві українські писанки та гарні керамічні тарільчики і з тими подарунками делеґати „Самопомочі", а саме п. д-р М. Ценко, голова та п. д-р Я. Бернадин, секретар, зложили візиту в уряді посадника, та дир. Імміґраційного Уряду п. Голлянда і його заступника п. Муегля, яким передано українські писанки та при цьому делеґати зложили відповідні заяви.

Представники влади були зворушені виявом вдячности та заявили, що, на їх думку, українська група є найкраще зорганізована та найбільше активна, і ніколи не мали клопоту з українцями, а якщо є якісь справи, то вони стараються їх позитивно полагодити.

М. Ц.

Ню Йорк, Н. Й.

Діяльність Зборівського Допомогового Комітету.

Зустріч Зборівців. — 3 листопада м. р. відбулася в Ню Йорку в залі гр.-кат. церкви св. Николая при Евню „А" традиційна Спільна Вечірка — зустріч Зборівців Ню Йорку і других міст.

Зустріч мала дуже гарний моральний успіх. Пройшла в гарній родинній атмосфері. Приявні захоплювалися виступами відомого квартету бандуристів під проводом проф. Левицького і п. В. Юркевича.

Переведена на цій Вечірці збірка разом з пересланими перед зустрічю датками дала такий вислід: по $5: Богдан Чехович, Лукіян Ярош, Ілярій Новосельський, Дмитро Жеґрай; Микола Гуральний $4; Микола Кравець $3.50; Володимир Юркевич $3; по $2: Іван Щебльовський, Шикаґо; Анна Кос, Пасейк; Осип Кіндратів, Григорій Добуш, п-во Чуми, п-во Сидор, Михайло Романів, Максим Паньків, Іван Баранецький, д-р Іван Новаківський, Іван Мартинів, Дмитро Кс ьондзик, Осип Вовк, Володимир Заяць; по $1: Іван Рудакевич, Петро Мартюк, Н. Мишоловський, Микола Фрей і Михайло Барановський.

Коляда на цілі ЗУАДК. — Збірка-Коляда на цілі ЗУАД в 1957 році принесла $265.00. На цю суму зложилися такі пожертви: Теодор Бортник, Ньюарк $35; Іван Луків $25.00; Анна Олива $10.00; по $5: Кость Богдан, Шикаґо; Богдан Чехович, Осип Маланчук, фірма Стасюк, Микола Фрей, Стефан Андрусишин, Пасейк; Володимир Познахівський, Михайло Романів, Дмитро Ксьондзик, Оксана Мамус, Михайло Барановський, д-р Іван Новаківський, д-р Антін Жуківський, Норт Дакота; Іван Мартинів, Михайло Веґера, Дмитро Жеґрай, К. Горішна, Геві Логвкін, Теофіль Січкоріз, Пасейк; Іван Зварич, Трентон: Володимир Ваяць, Стах Стефанів, Текля Демчук, Микола Процик, Филаделфія; Осип Кіндратів, Ярослав Воловодюк, Ольга Карпинець, Осип Вовк, Богдан Карпелюк, по $3: Микола Гуральний, П. Бойко - Уханська, Іван Баранецький, Ксеня Задорожна, Микола Кравець, Максим Паньків; по $2: Петро Глух, Іван Познахівський, д-р Теодор Хомяк, Володимир Чупа, Іван Макар, Ілярій Новосельський, Олександер Гуральний, Григорій Цебрій, Петро Мартюк, Теслі Матуляк, Теодозій Кушнір, Юля і Генрі Ребус, Никола Паньків, Роман Метельський, Михайло Жук; по $1: Григорій Лучанко і Тетяна Бурава.

Річні Загальні Збори. — 24.го березня відбулися Звичайні Загальні Збори Зборівського Доп. Комітету, на яких порішено також і в цім 1957 році восени влаштувати традиційну Вечірку — Зустріч Зборівців, про що своєчасно появиться оголошення в пресі.

В склад нової Управи Комітету вибрано пп. Максим Паньків — голова, д-р Теодор Хомяк — містоголова, Осип Маланчук — секретар, Володимир Заяць — скарбник, Микола Фрей, Іван Баранецький і Іван Мартинів — члени. До Контрольної Комісії увійшли пп. Іван Заяць, д-р Іван Заяць, д-р Іван Новаківський, Дмитро Ксьондзик, Богдан Чехович і Михайло Романів.

На Зборах зложили на Писанку: пп. Богдан Чехович $5.00; і Григорій Добуш $4.00. **О. М.**

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ В АКЦІЇ АМЕРИКАНСЬКОГО МУЗЕЮ ІМІҐРАЦІЇ — РОЗВИВАЄТЬСЯ ПЛЯНОВО!

Зацікавлення громадян — зростає!

Після останнього повідомлення про перший відгук на заклики до участи українського загалу в збірковій акції для Американського Музею Іміґрації — до Головної Управи А. М. І. передано дальші збірки, що були надіслані до Українського Ділового Комітету для А. М. І.

На листі ч. 2.	передано	$190.00
На листі ч. 3.	„	$292.00
На листі ч. 4.	„	$198.50

(Гартфорд, Конн.).

Ото ж разом передано $680.50, крім першої листи, на якій передано $477.00.

На цих останніх листах (ч. 2—4) знаходиться 277 громадян і 4 організації, що зложили по $10.00 — або й більше та 180 громадян, які надіслали менші пожертви, переважно від $1.00 до $5.00.

Організовано надіслали збірку Відділи УККА з Гартфорду, Конн. (103 жертводавці), з Ню Кестлю, Па. (21) і Оборну, Н. Й. (11 жертводавців).

Видання Бюлетеню, в якому будуть оголошені всі жертводавці поіменно, відложено на час, коли збереться більше жертводавців на поважніші суми.

На запитання громадян — інформуємо, що поквітування висилає Головна Канцелярія А. М. І., яка крім того висилає так само мистецькі Грамоти усім тим жертводавцям, що зложили даток у сумі $10.00 або більше і стали будівничими А. М. І.

Український Діловий Комітет не висилає окремих поквітувань, а тільки передає всі надіслані пожертви збірними силами до Головної Канцелярії.

На дальші запитання інформуємо, що потрібні інформаційні матеріяли отримали Відділи УККА, крім того розіслано їх теж деяким громадянам. Якщо буде треба, інформаційний матеріял можна отримати від У. Д. К.

Далі звертаємо увагу на те, що всі пожертви на А. М. І. можна при подаванні податкового признання відчислити з податку „текси". Тому посвідки треба переховувати, бо вони придадуться, як податковий документ. Про те зазначено на посвідках.

Звертаємо увагу українського загалу на важливість акції А. М. І. Якщо українська громада бажає мати український куток в Американському Музеї — всі українці повинні виявити зацікавлення цею справою. Кожний по змозі! Долярові пожертви є теж доказом, що український загал цікавиться своєю історією і хоче зацікавити нею теж інших!

Український Діловий Комітет для АМІ.

ЗАКЛИК

ДО КОЛИШНІХ СТИПЕНДІЯТІВ КОДУС-У

Натрапляючи на постійні труднощі в своїй допомоговій акції, Комісія Допомоги Українському Студентству не може занедбати будь-якої нагоди, будь-якого джерела надходжень, щоб задовольнити потреби нашого студентства. Таким поважним джерелом було повернення стипендій.

Протягом 1951-1955 рр. повернуті стипендії складали суму, що досягала щорічно 720,000 фр. (2,000 дол.), але в останньому, 1956 р., це число зменшилося до 626,071 фр. (1,788 дол.). Таке помітне зменшення надходжень із цього джерела могло б означати, що більшість колишніх стипендистів КоДУС-у допомогу вже повернула, якби не підсумки, що вказують на байдужість великої кількости боржників КоДУС-у. Тоді як Централя КОДУС-у лише від 1945 р. витратила на допомогу кругло 100,000 долярів, від колишніх стипендіятів повернулося в 1951-1956 рр. всього ледве 10% названої суми. Повернення такого цілком незадовільного відсотка одержаних стипендій змушує КоДУС нагадати боржникам про їхній обов'язок не тільки супроти установи, яка ними опікувалася, але й супроти свого громадянства.

Наше жертвенне громадянство по цей і той бік океану, в тому числі, — як видно з переліків пожертв у пресі, — наші незаможні робітники й селяни у Франції, навіть наші залишенні в Німеччині й Австрії, — складають щорічно на потреби нашого студентства понад 5,000 долярів. Зваживши це, ми почуваємо себе в праві поставити питання: — чи вчорашній студент, який сьогодні заробляє достатньо, не зобов'язаний повернути одержану колись допомогу? Тому КоДУС, який протягом кільканадцяти років турбував наше жертовне громадянство організуючи цю допомогу, **ставить до байдужих колишніх стипендистів гостру і рішучу вимогу: повертати негайно ці громадські гроші, необхідні для дальшої допомогової акції іхнім молодшим товаришам!**

Діючи так, ми глибоко певні, що наше громадянство вітатиме цей, хоч і прикрий засіб — **оголошувати в пресі прізвища і одержані суми тих із колишніх стипендіятів, які досі не виконали свого зобов'язання.**

Вважаємо за свій обов'язок висловити тут подяку тим, хто до 1956 р. повернули повністю або сплачують частинами одержану від КоДУС-у допомогу. Список надруковано в минулому році в цей же час в „Українському Слові" ч. 736 і його там же продовжимо.

Централя Комісії Допомоги Українському Студентству
KODUS, 27. Rue des Bauves, Sarcelles, (S. & O.), France.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

Нащеплені в 1954 році проти поліо діти повинні ще раз нащепитися

Ню Йорк. — Крайова фундація для поборювання поліо повідомила всі стейтові уряди здоров'я, що ті діти, які в 1954 році були „піонерами" і були три рази нащеплені проти поліо, повинні цього року знову щепитися, щоб вповні були забезпечені проти цієї недуги. Це потрібне тому, бо теперішня вакцина д-ра Солка є сильніша, бо є випродукована новими методами. В цій справі видано такі зарядження. 1. Ті діти, які в 1954 році були три рази нащеплені, повинні ще раз три рази щепитися у відповідних відступах часу. 2. Діти, які в 1954 році були два рази щеплені і в 1955 році дістали ще одну дозу вакцини, повинні тепер ще два рази щепитися. Друге щеплення має відбутися 7 місяців після першого. 3. Діти, нащеплені в 1955 році два рази, мають ще раз щепитися, якщо досі не були нащеплені третій раз.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

Літаконосець-велет „Форрестел" (60,000 тонн), який входить до складу 6-ої американської фльоти, випливає із своєї бази на Схід.

Демократичні конґресмени демонструють проти найменування МекЛавда

Вашингтон. — В найближчому тижні Сенатська Комісія Закордонних Справ має нараджуватися в справах найменування Скотта МекЛавда на амбасадора до Ірляндії. Номінації, доконані Президентом, має затверджувати Сенат, але численні демократичні конґресмени не є вдоволені з цієї номінації, і тому вони в Палаті Репрезентантів промовлятимуть проти найменування МекЛавда. Проти МекЛавда будуть промовляти конґресмени Генрі С. Рус і Юджін Дж. МекКарті. Проти найменування МекЛавда протестувала і частина ірляндської преси. Також і частина сенаторів не є вдоволена з найменування МекЛавда. Державний секретар Джан Фостер Доллес обороняв МекЛавда, твердячи, що він „виріс впродовж чотирирічної служби в державному департаменті, де він працює як шеф відділів безпеки і пашпортового". Сенат має затвердити перенесення Чарлза Е. Болена з Москви до Манілі в Філіппінах.

Джевітс про боротьбу між противниками й прихильниками програми Айзенгавера

Ню Йорк. — Республіканський сенатор Джекоб К. Джевітс промовляв в Жіночому Республіканському Клюбі і сказав, що між прихильниками й противниками програми президента Айзенгавера відбудеться завзята боротьба за те, хто має контролювати Республіканську партію. З одного боку, казав сенатор Джевітс, стоять ті республіканці, які підтримують Айзенгаверову політичну програму, виявлену під час виборів в 1956 році, а з другого боку находяться ті, які „модерний республіканізм" Президента називають „новим — справедливим" розподілом, який здійснювали демократи за президентів Ф. Д. Рузвелта і Геррі С. Трумана. Джевітс пропонує, щоб республіканці на початку 1958 року скликали окрему конференцію, на якій з'ясували б свою партійну програму, з якою могли б з успіхом іти до президентських виборів в 1960 році. На думку сен. Джевітса республіканці зможуть перемогти в виборах 1960-го року тільки тоді, коли на президента кандидуватиме особа, яка вважатиме за свою ту програму, яку вже п'ятий рік здійснює Айзенгавер. Хоч Айзенгавер не буде кандидувати в 1960-ому році, то він і „надалі буде ідеологічним провідником своєї партії, і де буде мати великий вплив на політичне життя країни": Джевітс твердив, що опитування виборців свідчить про те, що Айзенгавер і надалі втішається прихильністю республіканців (74 відсотки за „модерний республіканізм", 18 проти, а 8 відсотків не виявили своєї думки).

У Франції продовжуються чвари з приводу Альжиру

Париж. — Міжпартійні та внутрішньопартійні затяжні чвари на тлі довгорічної війни в Альжирі дізнали нової поживи в гострому конфлікті між Радикальною партією, якої головою є кол. прем'єр Мендес-Франс, і соціялістичним міністром для справ Альжиру і тамошнім генеральним резидентом, Робертом Лякостом. Радикальна партія створила була власну комісію, яка мала виїхати до Альжиру і прослідити, скільки правди є в масових плітках на тему жорстокої поведінки французьких вояків з автохтонними арабами, навіть не причинами до партизанського руху. Лякост спершу обіцяв співпрацювати з тією комісією і допомогти їй в її діях на терені Альжиру, але, вернувшись до Альжиру, швидко потім депешував радикалам, щоб їхня комісія не приїздила: мовляв, він мусів би дати тисячі вояків для забезпеки життя членів комісії, з уваги на дуже ворожі настрої альжирських французів. Водночас повідомлено радикалів, що нема вільних кімнат в альжирських готелях для членів комісії, ані секретарського персоналу. Тому радикали відкликали виїзд своєї комісії до Альжиру та зате повели гостру кампанію проти прем'єра Молле і його партійного приятеля міністра Лякоста, закинувши їм, що вони стоять на послугах французьких реакційних елементів в Альжирі, яких колоніяльна непримиримість спричинила війну в Альжирі.

Зі Спорту

Трентон, 7 квітня. (Ус) — Футболісти УСТ Тризуба — вигравши ліґовий матч проти АА Олден Трентон вислідом 4:2, знову вийшли на чоло І. Дивізії ФФЛіґи — Іст. Пенн. стейту. Велику перевагу Тризуба значили влучними стрілами — Варґа, Луценко, д-р Павлічка і Чернявський. В II-групі І. Дивізії Джанґар ремісував з Білтрайт 1:1.

СТАН ТАБЕЛІ ГРУПИ „АМЕРІКЕНС"

	гор.	точ.	воріт
УАСТ ТРИЗУБ	6	10:2	22:10
Литтл Клаб	4	8:0	17:4
Фенікс	6	8:4	18:6
Гунґарія	7	8:6	27:15
Кенсінґтон	7	7:7	11:11
Олден	7	5:9	9:13
Бетлегем	7	4:10	9:19
Лайтгавз	6	0:12	2:37

ТРИЗУБ Іб — ФЕНІКС 3:4 (2:1)

Филаделфія, 7 квітня (Ус) — 11-го дивізійний УСТ Тризуб, який заступає в грах за чашу Палмера першу команду Т-ва, заслужив на признання у півфінальному матчі, коли ведучи 2:1 з переможцем першої дружини, сильною німецькою командою ФК ФЕНІКС (1:3), програв різницею 3:4. На грищі Фістервилі резерва УСТ Тризуб, була рівна 1-шо дивізійному партнерові Фенікс. Ворота для Тризуба Іб — стрілив Головчак (3). По перемозі у чверть фіналі Тризуба Іб над калмицькою командою І. Дивізії СК Джанґар 4:3, молода зміна Тризуба здобула собі пошану, у представників І-шої Дивізії ФФЛіґи. У іншому пів фіналі Литтл Клаб переміг певно Ремблерс 4:0 і зустрічається у фіналі проти німецького Фенікса.

Богдан Прудиус.

СК СУМА „КРИЛА" — „ЛІТС" 3:2 (1:0)

Шикаґо. — Не зважаючи на погану погоду, деякі місцеві футбольні клюби застартували вже в неділю 7 квітня, згідно з пляном Національної Ліґи, до мистецьких розгривок. Інші, з огляду на розмоклі площі, мусіли пасувати.

До першої групи увійшли, між іншими „Крила" і в заплянованих змаганнях перемогли свого першого противника в новому сезоні — „Літс" 3:2. Змагання перших команд було попереджене матчом юньйорів з результатом 4:1 в користь „Крил" (стрільці — А. Гординський 2, С. Боднар і П. Петриця 1), і потому змаганнями резерв з перемогою сумівців 2:1 (стрільці — П. Гнатів і Б. Ванчицький).

Правий лучник Павло Надзікевич вже в 2-ій хвилині гри дає „Крилам" провадження в змаганнях перших складів. В болоті по кістки під воротами та на середині площі доводиться змагунам працювати подвійно, воно ускладнює гру, уводить численні підворітні замішання, але добра форма і конділиця обидвох сторін витягає гру з болота продуманими загранями. Литовці вирівнюють в початках другої половини але вирішили залишити на точні стріли П. Гнатова і Ю. Куляса.

Перемога „Крил" тим цінніша, що її злобуто над поважним противником, хоч новиком у цій клясі, але все ж таки зіграною та заавансованою одинадцяткою.

Після двохрічної перерви, військової служби і в тому й імпозантних футбольних осягів, на воротах „Крил" заграв знову Юрій Кашуба. Як вояк американської армії в Німеччині, він входив до футбольної репрезентації збройних сил та брав участь у численних змаганнях між інш. зі збірними Греції, Голляндії, двічі з Туреччиною (Анкара — Вісбаден), Італією (Верона — Нюрнберг) і збірною канадійської армії (Франкфурт — Заарбрікен).

Його форма в недільних змаганнях говорила сама за себе, лише, на жаль, контузія руки на коротко перед перервою виключила його зі складу не тільки до кінця змагань, але й на кілька найближчих тижнів.

В складі „Крил" особливо вирізнилися П. Надзікевич, М. Дахнівський, Я. Дикий і Я. Литвин, Я. Перун, на центрі, добрий, працьовитий лише часом грає надто гостро. Також П. Гнатів на правому крилі мав добрий день. Брати Куляси на місці, як завжди. Крім них склад доповнювали Я. і М. Скочиляс, В. Боднар, М. Яворський, О. Галів і І. Дахнівський. В.

ЛЕВИ — ГАНЗА 2:2 (1:0).

Неділя, 14 квітня. — Зустріч Левів з Ганзою за мистецтво Шикаґівської „Мейор Дивіжен" принесла нашій дружині тільки одну добуту точку. Змагання, які притягли біля 300 глядачів, передусім симпатиків Левів, після розгрому мистця Іллиной „Швабен", заповідались дуже цікавими. Всі сподівалися гарної гри та високої виграної Левів, однак так не сталося.

Якщо вжити вислову, що „дружина дала лекцію гри", то в цих змаганнях Леви показали саме, як дружина не повинна грати.

Вже в перших хвилинах замітною стала перевага Левів над противником. Скорі заграння оборони та помочі до нападу раз-у-раз пересували арену пописів на шістнадцятку противника, однак чомусь бракувало в ній кінцевих ефектів. В початках це виглядало на звичайний „пех" і всі сподівання, що його Леви скоро поборють, але коли пронівечено більш десятки нагод добути ворота, причини вже треба було дошукуватися глибше. Це не новина, що напад Левів вже віддавна недомагає стрілово, а останні змагання виказали ще, що потрібно йому виправити і технічну сторінку деяких змагунів. Прецизійність стопінґів, ведення м'яча та взаємне тактичне порозуміння між змагунами, головно в нападі, вимагає спеціяльної уваги тренера.

В зачарованому колі пройшла гра цілої першої половини, в якій Леви добули лиш одні ворота (Куцан). Друга половина почалася також великим зривом і добуті другі ворота (Зарицький) блиснули надією, однак не на довго. Підстроєна до гри нападу оборона так само почала грати хаотично, пропустивши твоє воріт і відношення 2:2 залишилося для Левів неоправданим вислідом змагань.

В клясі юньйорів Леви зустрілись із юньйорами Ганзи та перемогли їх у відношенні 2:1.

М. Маркевич

КРАМНИЦІ — ВКЛАДАСТЕ НЕ ВИМАГАЙТЕ В УКРАЇНСЬКІЙ ФІРМІ ВІЛЬШЕ, ЧИМ ОДЕРЖУЄТЕ В ІНШІЙ. — А ОДЕРЖИТЕ НАПЕВНО ВІЛЬШЕ!

ЧИСЛОВІ ЗМІНИ ЧЛЕНІВ У.Н.С.

(Закінчення зі стор. 6-ої)

ти за них, коли діти доростають і, звичайно, стаються ченими від своїх батьків. З краще матеріяльно забезпеченим моментом і діти перестають платити вкладки, а до того ще домагаються виплати тих грошей, що їх вплатили батьки. А друга причина, коли діти входять у подружжя з особами іншої національности і з тої чи іншої причини поривають зв'язки з рідним оточенням і рідними організаціями. З національного боку немає більш прикрої втрати членства, як ця. І тим проблема того рода згрошевлення поліс є одною з найбільш пекучих і найтрудніших, що стають перед УНСоюзом зі щораз більшою гостротою кожного чергового року. Бо тратити в одному році кругло півтисячі чи більше членів, і то таких, які з утратою членства тратять звичайно своє українське обличчя, це така велика втрата і і для УНСоюзу і для всієї нашої спільноти, що немає завеликих старань і трудів для того, щоб її виключити або бодай сповільнити.

Тільки подумати: коли б ми були не втратили в минулому році 690 членів внаслідок суспензи і 641 внаслідок згрошевлення поліс, тоді Союз був би збільшився на нових 1,331 членів і доходив би сьогодні до 73 тисячі осіб. Підкреслюємо це і наголошуємо в можливо переконливий спосіб, бо велику частину тих втрат ми могли б припинити, коли б ми всі, а зокрема секретарі наших відділів та інші члени віділових урядів, присвятили членам більше уваги.

Хоч болісмо над цими втратами та вони, як і розгляд чисел руху нашого членства за останній рік, не повинні нікого депримувати та настроювати песимістично. Все ж і в минулому році, мимо всіх перешкод, ми росли, а не йшли взад. Ми зібрали грубо понад три тисячі нових членів. Ми довели до значного побільшення нашого союзового майна. А наша нова передконвенційна членська кампанія дає нам надію на посилені зусилля всіх союзових діячів, не лише секретарів, і організаторів, які закінчаться повним успіхом: осягненням і збереженням до конвенції 75,000 членів.

Посмертна Згадка

ОЛЬГА ТКАЛІЧ, членка Б-ва св. Стефана, Відд. 221 УНСоюзу в Шикаґо, Ілл., померла, по довгій недузі, на 36 році життя, 3-го квітня 1957 року. Полишила в смутку чоловіка Теодора, доньку Єлисавету і сина Євгена. Покійна походила з Луцька, Волинь, Україна. Похорон відбувся 6-го квітня, при участі Родини, членів Відд. 221 УНС та знайомих, з української православної церкви св. Володимира, на вічний спочинок на цвинтар Елмвуд. — В. Ій П!
Т. Шпікула, секр.

ТАРЗАН, ч. 3855. Перший вда ряс.

Заганий у кут, Ейвд обернувся з лютістю тварюки, що опинилася в пастці... Тепер мусить бути вирішення!

Тарзан скочив уперед, стараючися зарубати свого ворога, але підступний араб зігнувся...

І відплатився болючою раною на плечі мавполюдини!